

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/12 • 17 Şubat 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

İÇİNDEKİLER

Dinci-gerici güçlerin iktidar kavgası.....	3
İktidar ve rant kavgası dinci-gerici odakları birbirine düşürdü.....	4
NATO Genel Sekreteri Rasmussen'den açıklamalar.....	5
Faşist baskı ve teröre eylemli yanıt..	6
“Saldırıları mücadeleyle aşacağız!”	7
İşsizlik oranları artıyor, işsizlik fonu yağmalanıyor.....	8
“Geleceğimizin iyice kararmaması için...”.....	9
DİSK'te ruhsuz genel kurul.....	10-11
Taşeron işçileri Ankara'ya yürüyor!.....	12-13
Sinter işçileri mücadeleyle bırakmıyor.....	14
Devrimci sınıf çalışmalarından.....	15
Parti ve yeni döneme hazırlık! ...	16-19
Suriye üzerindeki baskıyı arttırıyor...	20
Dört kıtadan grev ve eylemler.....	21
Yunanistan'da Troyka “darbesi” ve sokakta politika -	
Volkan Yaraşır.....	22-23
“Okullar hayat bulsun projesi” ve eğitimde son saldırılar.....	24
BDSP'den seminerler.....	25
8 Mart'ta alanlara!	
Geleceğine sahip çık!.....	26
ÇHD İstanbul Şube Sekreteri	
Av. Güçlü Sevimli ile konuştuk.....	27
Emekçi Kadın Platformu toplantısı..	28
Ares'i kıskandıran askerler diyarında acı olağandır!	29
Gazi'de çeteleşmeye ve yozlaşmaya karşı yürüyüş	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/07 * 17 Şubat 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Bahar dönemi yaklaştıkça hem düzen cephesinde hem de işçi ve emekçiler cephesinde siyasal yaşam hareketleniyor.

Düzen cephesinde geçen hafta patlak veren MİT-polis-yargı çatışması yeni boyutlar kazanarak kapsamı giderek büyüyor. Taraflar karşılıklı hamlelerle yeni mevziler kazanmaya ve mevzilerini korumaya çalışıyor. AKP'nin şefi Erdoğan'ın talimatı ile kişilere özel dokunulmazlık alanları yaratan yasal düzenlemeler devreye sokuluyor. Burjuva muhalefet ise, bu düzenlemelere ateş püsküyor. Yargıda ve polis bünyesinde yeni tasfiyeler ve soruşturmalar açılıyor.

Burjuva siyasal yaşamın temel güçleri, kurumları, düzen aygıtları düzen içi bu çatışmada, çatışmanın taraflarının aldıkları pozisyona göre kendi konumlarını ve yerlerini belirliyor. Anlaşılan o ki şimdilik harareti düşürülen bu çatışma olayların seyri ile birlikte giderek daha da derinleşip hızlanacak.

Düzen cephesinde bunlar yaşanırken işçi, emekçiler ve Kürt halkı ise bahara yürüyor. İlerici ve devrimci güçler 8 Mart'a, Newroz'a hazırlanıyor. Bahar günleri yaklaştıkça devletin saldırıları da tırmanıyor. Kürt hareketine ve ilerici sol güçlere yönelik devlet terörü kesintisiz olarak sürüyor. Her gün onlarca ev, ilerici kurum ve sendika basılarak yüzlerce kişi gözaltına alınarak tutuklanıyor. Newroz yaklaştıkça devlet terörünün dozajının giderek artacağı görülüyor. Kitlesel boyutlarda yeni terör dalgaları gelmeye devam edecek. Sermaye devletin faşist baskı ve terörüne karşı ise tüm ilerici ve devrimci sol güçlerin birleşik bir mücadele hattı ile bu saldırılara yanıt vermeleri tek yoldur. Sermayenin saldırılarına karşı 8 Mart, Newroz ve 1 Mayıs sınıf ve emekçilerin birleşik ve kitlesel yanıtlarının ortak adı olmalıdır.

Bahara yürürken mücadelenin sıcaklığı Ankara'ya taşıyor. Maltepe Belediyesi taşeron işçileri 4 Şubat günü gerçekleştirdikleri kitlesel ve coşkulu dayanışma gecesinin ardından direnme kararlılıklarını ve kazanma iradelerini yeni bir aşamaya taşıyorlar. Direnişçi işçiler, geçtiğimiz günlerde gerçekleşen DİSK Genel Kurulu'na katılarak sendikal ihanete ve taşeronluğa karşı tepkilerini ortaya koydular. Sendikal ihaneti teşhir

ederek taşeronlaştırmaya karşı bir mücadele programının oluşturulması ihtiyacına vurgu yaptılar.

Taşeron işçileri şimdi kavga bayrağını 18 Şubat günü başlatacakları Ankara yürüyüşü ile daha da yukarıya yükseltecekler. Maltepe Belediyesi önünden başlayacak olan Ankara yürüyüşü çeşitli il ve ilçe merkezlerinde gerçekleştirilecek eylemlerle 2 Mart günü Ankara'ya varılması ile farklı bir muhteva kazanacak. Yaklaşık iki haftaya yayılan bir yürüyüş programı ile Ankara'ya yürüyecek taşeron işçileri yürüyüş güzergahında çeşitli gündemleri işleyerek kitlesel basın açıklamaları ve eylemler gerçekleştirecekler. Şimdi taşeron işçileriyle sınıf dayanışmasını yükseltmenin tam zamanıdır.

Sınıf devrimcileri taşeron işçilerinin sesini-soluğunu Ankara yürüyüşü ile birlikte tüm işçi ve emekçilere taşımak için seferber olmalıdır. Sınıf adına yükseltilen bu kavga bayrağını baharı kazanmanın basamağı yapmak için tüm güç ve enerjiyle günün görevleri omuzlanmalıdır.

H. FIRAT

**Dünya
Türkiye ve
sol hareket**

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

EKSEN YAYINCILIK

Dinci-gerici güçlerin iktidar kavgası...

Kanlı suç örgütleriyle ayakta duran sermaye devleti yıkılmalıdır!

İktidarı elinde tutan dinci-gerici koalisyon güçleri arasında bir süredir işaretleri görülen kavga nihayet açık biçimler kazandı. Sistematiik operasyonlarla burjuva devlet aygıtına hakim olan dinci-gerici güçlerin, yine ele geçirdikleri bu devlet organlarını birbirlerine karşı nasıl da pervasızca kullandıklarına tanık oluyoruz. Böylece rejim krizi tarafların değişmesiyle yeni bir biçim kazanmış bulunmaktadır.

Kürt hareketi başta olmak üzere ilerici ve devrimci güçlere karşı bir politik kırım makinası gibi çalışan özel yetkili savcıların MİT görevlilerine yönelik başlattığı soruşturma kavganın fitilini ateşlemiştir. Çünkü MİT demek, Tayyip Erdoğan ve ortaklarının egemenlik sahası demektir. Bundan dolayıdır ki cemaatçı savcılar Tayyip’i aşarak soruşturmayı başlatmışlardır. Bu, AKP şeflerinin egemenlik sahasına yönelik açık ve kaba bir müdahale olmuş, bu nedenle üstü örtülü sürmekte olan iktidar kavgası bu kez açık bir biçim kazanmıştır.

Kavgayı alevlendiren bu hamle AKP tarafından anında bu operasyonu yürüten polis şeflerinin görevden alınmasıyla yanıtladı. Fakat bu kadarı “cemaat”ın savcılarını durdurmadı. Savcılar soruşturmayı sürdürmek konusunda kararlılık gösterdi ve emekli MİT mensuplarına yönelik yakalama kararı çıkardı. AKP’nin buna yanıtı soruşturmayı yürüten savcıyı görevden almak oldu. Hemen ardından MİT görevlilerine tam bir dokunulmazlık kazandırmak üzere yasal değişikliklere girildi.

Dışa vuran bu kavgada yeni bir dengede uzlaşma sağlanması ihtimali yüksektir. Ancak bunun geçici bir denge olacağı açıktır. Kavganın seyrini, kendi güçlerinden çok efendileri, yani özelde ABD emperyalizmi tayin edecektir.

Gerici koalisyonun her iki kanadı da generallere karşı sürdürdükleri iktidar mücadelesinde ABD’den güç aldılar. Bu iktidar dalaşından üstün çıkmak için de bu bilinçle hareket edeceklerdir. Yani sonuç her durumda, ABD emperyalizmine daha fazla yaltaklanmak, onun çıkarları doğrultusunda daha fazla görev almak ya da verilen görevleri sadakatle yerine getirmek olacaktır. ABD de bu durumdan fazlasıyla yararlanmaya bakacaktır. Böylece gerici planları doğrultusunda bugüne kadar kendisine suç ortaklığında kusur etmeyen bu uşaklarını daha etkin biçimde kullanacaktır. Öyle de olmaktadır.

AKP şefleri MİT’i savunurken, bu örgütün Ortadoğu’da üstlendiği özel role, özellikle Suriye ve İran konusunda son dönemde üstlendiği inisiyatifte işaret etmektedirler. Şu sıralar Washington’da Suriye’ye yönelik saldırganlığın köşe taşlarını oluşturmak için mesai yapan Dışişleri Bakanı Davutoğlu da konunun bu yönünü özellikle vurgulamaktadır.

Kuşkusuz kavga halindeki dinci-gerici güçlerin her iki kesimi de ABD emperyalizmi için etkin roller oynamaktadır. Devletin tüm olanaklarıyla birlikte ülke topraklarını emperyalizmin hizmetine sunan bu dinci-gerici koalisyon, dışarıda da onun hizmetindedir. Bugün aralarındaki iktidar dalaşı ne olursa olsun, bu hizmeti sürdürmeye devam ediyorlar. Bu iktidar kavgası da, yeni yasalarla devletin eli kanlı çetelerine dokunulmazlık zırhı geçirilmesine hizmet ediyor.

Gerici iktidar dalaşı nasıl Kürt hareketine yönelik KCK operasyonlarının hızını kesmediyse, işçi sınıfına yönelik gündemde olan kölelik yasalarıyla örgütsüzleştirme operasyonlarının hızında da bir değişiklik olmayacaktır.

Tümüyle gerici bir iktidar dalaşından başka bir şey olmayan bu kavga, çarpıtılarak başka bir kılıf içerisinde sunulmaya çalışılmaktadır. Güya taraflar arasındaki mücadelenin temel nedeni Kürt sorununa ilişkin yöntem farklılığı imiş! Belkemicsiz ve onursuz birtakım liberaller de bu yalana ortak olmakta gecikmediler. Daha önce dinci-gerici koalisyonun generallere karşı verdiği iktidar mücadelesini “askeri vesayete karşı demokratikleşme mücadelesi” olarak pazarlayan soysuz liberal takımı, artık düşkünleşmede sınır tanımıyor.

Çatışan taraflar bu tür iddialarla birbirlerini Kürt sorunu üzerinden vurarak zayıflatmak, böylece toplumsal desteklerini güçlendirmek istiyorlar. Pespaye liberaller de buna dolgu malzemesi oluyorlar.

Oysa, her iki kanadıyla dinci-gericiler Kürt hareketine yönelik uzun süredir yürütülen baskı ve saldırganlığın gerisinde bulunmaktadır. Gerçekleşen tüm operasyonlarda tam bir işbirliği, uyum ve ortaklık söz konusudur. AKP cephesinden de hiçbir kimsenin buna itirazı yoktur. Operasyonların planlamasından uygulamasına kadar tüm süreçler onların inisiyatifleriyle gerçekleşmektedir.

ABD emperyalizmine uşaklıkta ortak olan dinci-gerici ortaklar, Kürt halkına karşı düşmanlıkta da zerrece farklı bir düşünceye sahip değillerdir. Tarihleri boyunca hep azılı devrim düşmanı, azılı Kürt düşmanı olmuşlardır. Egemenler tarafından her türlü toplumsal gelişmeyi bastırmak üzere kullanılmışlardır.

Dinci-gerici güçlerin birbirlerine karşı kullandıkları MİT ile polis, devletin bu ülkedeki her türlü ilerici ve devrimci gelişmeyi ezmek için kullandığı iki temel vurucu silahı olmuştur. Sayısız cinayet, katliam ve provokasyon bu kurumların eseridir. Bugün bu iki silahın iktidar kavgasına tutuşan düzen güçlerinin elinde birbirlerine karşı kullanılıyor olması bu temel gerçeği değiştirmemektedir. Dalaştıkları koşullarda dahi, bu kanlı devlet kurumları olağan kanlı ve kirli işlerini yerine getirmektedir.

Bunun içindir ki, ne Kürt hareketi, ne de işçi ve emekçi hareketi açısından bu gerici iktidar kavgasının taraflarından zerrece bir yarar umulabilir. Aksine, efendiye kendini ispatlama yarışı bugün gündemde olan saldırıların daha da yoğunlaşması sonucunu verir. Gerici iktidar dalaşı nasıl Kürt hareketine yönelik KCK operasyonlarının hızını kesmediyse, işçi sınıfına yönelik gündemde olan kölelik yasalarıyla örgütsüzleştirme operasyonlarının hızında da bir değişiklik olmayacaktır. Dolayısıyla, mücadele görevleri tüm kapsamıyla ortada durmakta ve omuzlanmayı beklemektedir.

Dinci-gericilerin iktidar dalaşı işçi sınıfı ve ezilenler için tek kurtuluş yolunun yalnızca mücadele olduğunu göstermektedir. Aralarındaki kavga ne olursa olsun emperyalizme ve burjuvaziye hizmetten başka yasası olmayan dincisiyle, apoletlisiyle, kanlı örgütleriyle bu çürümüş ve kokuşmuş devlet yıkılmalıdır.

İktidar ve rant kavgası dinci-gerici odakları birbirine düşürdü

İktidar ve rant paylaşımı etrafında süren hesaplaşma, AKP-Fethullah Gülen Cemaati arasındaki “kutsal ittifak”ı çatlatmış görünüyor. Hem eski hem işbaşındaki MİT şeflerinin “KCK davası”na dahil edilmeleri, AKP hükümetinin ise bu hamleyle tepkileri, Amerikancı iktidardaki çatlağın iyice derinleştiğini gözler önüne serdi.

MİT üzerinden yansıyan gerici hesaplaşma, iktidar ve rantın olduğu yerde “kutsal değerler”in berhava olacağını bir kez daha kanıtlamış bulunuyor. İki dinci gerici klik arasında cereyan eden iktidar kavgası, emekçilere dini vaaz edenlerin esas olarak “din”le değil “dünyevi” işlerle ilgilendiklerini de ortaya koymuş oldu.

İktidar ve rantın olduğu yerde bölüşüm kavgası kaçınılmazdır!

Dinci-gerici, neoliberal, Amerikancı özellikleriyle öne çıkan AKP-Cemaat koalisyonu iktidarı ele geçirene kadar sıkı bir işbirliği yaptı. Cemaat güç ve olanaklarını AKP’nin başarısı için seferber ederken, AKP hükümeti de cemaate devletin temel kurumlarının kapılarını sonuna kadar açtı. Yıllara yayılan bu “kutsal ittifak”ın medya ayağı da iyice palazlandı. Borazanlar, yordakçılar ve köşe başlarını tutan “organik gazeteci”ler bir ordu oluşturacak hale geldiler.

Rakiplerini tasfiye ederken ne yasa ne kural tanıyan dinci Amerikancılar, ele geçirdikleri her mevziyi yeni bir saldırı üssü haline getirip üstünlüğü ele geçirdiler. “Derin devleti” tasfiye etmek, “demokratik açılım”, “ileri demokrasi” türünden sayısız demagojiye de başvuran gerici koalisyon, budala liberaller ile umutsuz solcuları da kuyruğuna takmayı başardı.

Egemenler arası çatışmada rakip güçleri dize getirip iktidarın kilit noktalarını ele geçiren dinci Amerikancı koalisyon, zorunlu olarak çatırdamaya başladı. Zira işin içine ele geçirilen iktidar ve onun nimetlerinin paylaşımı etrafında cereyan eden kavgaya girmiş oldu. MİT şeflerini KCK yöneticisi ilan eden “cemaat’in yargısı”, AKP şeflerinin ezberini bozdu. Onlar da ilk fırsatta karşı hamlelerle saldırıyı etkisizleştirmenin yollarını aramaya başladılar.

Dinci gericiyle veya hükümete muhalif olanlara karşı koro halinde saldıran dinci gerici medya da, iktidar ve rant savaşında parçalandı. Bir kısmı AKP borazanlığına devam ederken, cemaatin organik gazetecileri ise farklı telden çılmaya başladılar. İlkesizlik ve ahlaksızlığın simgesi olan dinci-gerici medya, sefil çıkarların aracından başka bir şey olmadığını bu vesileyle de kanıtlamış oldu.

Kıscacı “kutsal ittifak” rant ve iktidar paylaşımı gündeme gelince buharlaştı. Düne kadar sırt sırta verip muhalefete fütursuzca saldıranlar, gelinen yerde iktidar ve rant uğruna birbirlerine kılıç çekmiş vaziyetler.

Dinci Amerikancıların “adaleti”

İktidar savaşında yargıyı ele geçirme hamlelerine “reform” yaftası asan AKP-cemaat koalisyonu, “DGM’leri kaldırıyoruz”, “cuntanın mahkemelerini tasfiye ediyoruz” demagojilerine başvurdu. Gerici koalisyonun medya ayağı, bu iğrenç demagojiyi

bıktırıcısına tekrarlayıp durdu. Budala liberaller ile umutsuz solcular bu zokayı da yuttular. Güya AKP-cemaat koalisyonu 12 Eylül cuntasının mahkemelerini tasfiye etmek için uğraşıyordu.

Oysa bu “reform”dan çıka çıka “özel yetkili” savcılar çıktı. DGM’leri aratan bu savcılar, en sıradan demokratik hakkını kullananları bile “terör örgütü üyesi” ilan ederek zindanlara doldurmaya başladılar. Önce egemenler arası çatışmada karşı tarafı etkisizleştirmenin aracı olarak kullanılan yargı, son aylarda Kürt hareketine karşı tam bir süre avı uygulamaya başladı. İlerici ve devrimci güçlere de saldırarak, dinci gericiyle biat etmeyenleri zindanlara doldurmayı iş edindi.

Sürek avlarını “yargı bağımsızdır” safsatasıyla geçiştiren AKP şefleri, işin ucu kendilerine dokununca, hukuktan söz etmeye başladılar. “Özel yetkili” kılıp eline giyotin teslim ettiği savcılar, iktidar ve rant paylaşımı kavgasında karşı tarafın saldırı aracı haline gelince, birden yasal değişiklik yapmanın yollarını aramaya başladılar. Bu çerçevede “jet hızıyla” yasal değişiklikler veya “kişiye özel” yasaların gündeme gelmesi, “yargı bağımsız”dır söyleminin ne kadar ucube olduğunu, tüm çirkinliğiyle gözler önüne sermiştir. Cemaat savcılarını kullanırken, AKP karşı hamle için hükümeti harekete geçirip yasalarda değişiklik yapmak için kolları sıvadı.

Dinci-gerici odak Kürt halkının özgürlük ve eşitlik taleplerinin karşısındadır

Sefil çıkarları için çatışan iki dinci-gerici odak, kavgayı Kürt sorunu üzerinden izah etmeye çalışıyor. Özellikle AKP borazanı medyada konumlanmış dolgun maaşlı görevliler ve birtakım liberaller, Tayyip Erdoğan ve müritlerinin Kürt sorununa diyalog yoluyla çözüm üretmek istediklerini, cemaatin ise bunu engellediği iddia ediyorlar.

AKP ile şefini aklamayı hedefleyen bu iddialar, meselenin özünü karartmaktan başka bir işe yaramaz. Zira bizzat Tayyip Erdoğan ile müritleri Kürt hareketi ve halkına karşı kirli savaşı ilan etmiştir. Görüşmeler sonucu hazırlanan protokolleri tanımadığını açıklayıp savaş ilan eden kişi Erdoğan’dır. Kirli savaşa hararetle destek vererek ırkçı-şoven yüzlerini gösteren Erdoğan ile müritlerini, Kürt sorununa barışçıl çözüm istiyorlar diye pazarlamak, kaba bir riyakârlıktır.

Kürt halkına karşı kirli savaş taktiklerine dönüş, AKP-cemaat koalisyonunun ortak kararıyla alınmıştır. Kavgayı esas olarak Kürt sorunu üzerinden izah etmek temelden yoksun bir aldatmacadır.

Öncelikleri “din” değil “dünyevi” işlerdir

Emekçilere din ve ahlak üzerine vaaz verenlerin, bu hasletlerle pek ilgili olmadıkları, iktidar savaşı patlak verince tüm çirkinliğiyle ortalığa saçıldı.

Kendileri iktidar, rant, servet birikimi, emperyalizme ve sermayeye dayanarak muktedir olma yolunu tutarken, emekçilere sömürü ve köleliğe tevekkülle katlanma ve sermayenin sarıklı temsilcilerinin peşine takılma seçeneğini dayatıyorlar. Dini hem emekçileri sersemletmenin aracı olarak kullanıyor, hem iktidarda kalmanın dayanağına çeviriyorlar. Kendi işlerini ise yeşil dolarlarla ifa ediyorlar. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Kasımpaşalı” Tayyip Erdoğan’ın dünyanın sayılı zengin başkanları arasına terfi etmesi, tüm aile fertlerinin şirket sahibi olması, AKP şeflerinin dolar milyoneri olması... Öte yandan cemaatin ise 30 milyar dolar civarında servete hakim olması, dinci-gerici iki güç odağının dünyevi işlerle iştigal ettiklerini tartışmasız bir şekilde gözler önüne sermektedir.

Emperyalizme uşaklık temel hasletler arasındadır

İki dinci-gerici güç odağı arasındaki iktidar savaşının alenen patlak vermesi ile olaylar, tarafların ABD-İsrail, CIA-MOSSAD gibi güçlerle işbirliği üzerinden izah edilmeye başlandı. Aslında kimi pürüzler olsa da tarafların emperyalist-siyonist güçlerle işbirliği yaptıkları kimse için bir sır değil. Ancak iki klik arasındaki çatışmanın emperyalist-siyonist güçlerin doğrudan müdahalesiyle izah edilmesi, bu alçaltıcı işbirliğinin vardığı boyut hakkında fikir veriyor.

Suudi Arabistan dururken Fethullah Gülen ve önde gelen müritlerinin ABD’yi mesken tutmaları tesadüf değil. Salt bu tercih bile cemaatin emperyalist-siyonist güçlerle işbirliğine verdiği önemi ortaya koymaya yeter. Bu kirli işbirliği ile ilgili sayısız kitap ve belgenin sözünü bile etmiyoruz. Cemaat destekli AKP hükümetinin ABD adına bölgesel tetikçilik yaptığı, bu uğursuz misyonu daha da geliştirmek istediği de bir sır değil artık. Salt Erdoğan ile müritlerinin Suriye’de rejim değişikliği için yanıp tutuşmaları bile, Pentagon’un savaş baronlarına olan sadakatlerini göstermeye yeter de artar bile.

Sömürünün, köleliğin, özel servet biriktirmenin ve bunlara dayanan gerici iktidarın olduğu yerde, egemenler için esas olan yağma pastasından alınan dilimin ne pahasına olursa olsun büyütülmesi ve güvenceye alınmasıdır. Diğer şeyler, ancak bu sefil amaca hizmet ettiği sürece makbuldür.

Egemenler sefil çıkarları için tepişirken, hem emekçilerin kafalarını bulandırmaya çalışırlar hem tepişmenin faturasını onlara ödetmenin yollarını ararlar. Daha önce olduğu gibi, bu tepişmede de benzer şeylerin yaşanacağını tahmin etmek güç değil.

Dolayısıyla ilerici ve devrimci güçler ile işçi sınıfı ve emekçilerin önceliği sömürüye, köleliğe, gericiyle, emperyalizme ve iç dayanaklarına karşı mücadeleyi yükseltmeye vermeleri gerekiyor.

NATO Genel Sekreteri Rasmussen’den açıklamalar...

Sermaye devleti NATO’nun hizmetinde!

AKP hükümetinin ABD emperyalizminin bölgesel politikalarının başarısı için aktif taşeronluk rolüne soyunduğu gerçeği son gelişmelerle iyice perçinlendi. Füze Kalkanı radarlarının Türkiye’ye konuşlandırılmasını Türk devletinin istediği ortaya çıktı. NATO Genel Sekreteri Rasmussen yaptığı açıklamalarla bu durumu itiraf etti. Rasmussen, ABD’nin kendi savunma sistemi ile NATO’ya büyük katkıda bulunduğunu, radar sisteminin NATO ülkeleri arasında yaşanan dayanışmanın son örneği olduğunu belirtmeyi de unutmadı.

Rasmussen Soğuk Savaş döneminde Rusya’nın komşusu olan Türkiye’nin NATO için önemli roller üstlendiğini, NATO’ya büyük katkılarda bulunduğunu ifade etti. Konuşmasının devamında Rasmussen, “Türkiye bugün de önemli bir rol oynamaya devam ediyor. Bizim Kosova, Afganistan ve son olarak da Libya’daki operasyonlarımıza çok önemli katkıda bulundu” diyerek Türk devletinin üstlendiği taşeronluk rolüne vurgu yaptı.

Türk devleti emperyalizme iktisadi ve siyasi olarak bağımlı bir ülkedir. ABD emperyalizminin kölece egemenliği altındadır. Bu durum Türk devletinin NATO politikasının da temel belirleyenisidir. Türk devletinin emperyalistlere yönelik kölece bağımlılığının NATO ile olan yakın ilişkisinin de özü özetiştir.

ABD emperyalizmi NATO’nun tüm politikalarında belirleyici bir güç olarak rol oynuyor. Özelde NATO Genel Sekreteri Rasmussen’in, genelde NATO yetkililerinin yaptığı açıklamalar ABD emperyalizminin damgasını taşıyor. “Füze Kalkanı” projesi de bu çerçevede gündeme taşınmıştır.

Rasmussen’in yaptığı açıklamalar Suriye ve İran’a yönelik savaş politikasının açık göstergesidir. Bu açıklamalar, aynı zamanda ABD-Türkiye işbirliğinin pekiştiğinin de göstergesidir. İsrail’in “Füze Kalkanı”nın inşa edilmeye başlanmasından sonra İran’a yönelik tehditlere hız vermesi, yaşanan gelişmelerin doğal bir sonucudur. İsrail’in

cüretkar tutumu ve füze kalkanı projesinin hedefinde Ortadoğu halklarının bulunması gerçeği ortadayken, AKP hükümetinin “Füze Kalkanı İran’ı ve bölge ülkeleri hedef almıyor” türünden açıklamalarının hiçbir inandırıcılığı yoktur.

İran’a yönelik tehditleri suskunlukla karşılayan AKP hükümeti, kısa bir süre öncesine kadar ortak bakanlar kurulu toplantıları yapacak kadar Suriye devleti ile yakınlaşmışken, aniden Suriye devletini tehdit eden bir tutumla ortaya çıktı. Bu durum Türk devletinin ABD’nin politikalarına ne denli bağımlı olduğunun en açık göstergesidir. Zira özelde AKP hükümeti, genelde Türk sermaye devleti NATO’nun savaş politikalarını tam bir sadakatle sahiplenmektedir.

Ortadoğu’da savaş tamamları çalınırken sermaye devletinin emperyalist ABD’nin tam güdümünde hareket etmesi, bu çerçevede Suriye ve İran karşıtı

cepheye dahil olması Türk devletinin NATO Genel Sekreteri Rasmussen tarafından göklere çıkarılmasının asıl nedenidir.

Türk devleti ve hükümetleri dünden bugüne NATO şemsiyesi altında gerçekleştirilen tüm katliamlarda öncü rol oynamıştır. Tarihi boyunca Türk devleti, Kore Savaşı da dahil NATO şemsiyesi altında gerçekleştirilen tüm savaşlara tam destek vermiştir. Dünyayı kan gölüne çeviren NATO operasyonlarında Türk devleti yer almıştır. Hala da emperyalistlerin savaş örgütü NATO’nun onayı doğrultusunda

Balkanlar’da asker bulundurmaya devam etmektedir. Ayrıca İncirlik Üssü’nün Irak ve Afganistan’a yönelik kanlı savaşta NATO tarafından tepe tepe kullanılmasına izin vermektedir.

NATO Genel Sekreteri Rasmussen, “Türkiye bugün de önemli bir rol oynamaya devam ediyor. Bizim Kosova, Afganistan ve son olarak da Libya’daki operasyonlarımıza çok önemli katkıda bulundu” diyerek emperyalistlerin savaş arabasına bağlanmış Türk devleti gerçeğini açıklıkla dile getirmiştir.

Tarihi boyunca Türk devleti Filistin sorunu ile ilgili olarak genelde NATO’ya damgasını vuran ABD ve onun bölgedeki vurucu gücü olan İsrail’le birlikte hareket etti. Filistin halkına yönelik saldırganlık politikasında ısrar eden ABD ve İsrail ikilisinin, NATO’nun bölgedeki en aktif taşeronluğunu Türk devleti yaptı. Dinci kimliği ile AKP hükümeti son dokuz yıl boyunca, bu ilişkiyi daha da derinleştiren ve güçlendiren bir çizgi izledi.

Dikkat çekici olgulardan biri de NATO Genel Sekreteri Rasmussen’in açıklamaları karşısında düzen partilerin sessizliği. İran ve Suriye’ye yönelik

kirli savaş hazırlıklarını ortaya döken, Türk devletinin bu konudaki oynayacağı rolü ortaya koyan Rasmussen’in açıklamaları karşısında düzen partileri tek bir açıklama yapmadılar. Bu tutum yeni değildir. Düzen muhalefeti her dönemde NATO şemsiyesi altında gerçekleştirilen operasyonlara destek verdi. Bu konuda tam bir “milli mutabakat” var, bundan dolayı hiçbir düzen partisi bu konuları tartışmaya açmıyor. Tüm düzen partileri farklı bir görüş dile getirmeme noktasında ortaklaşıyorlar. Bu durum anlaşılırdır. Zira tüm burjuva partiler emperyalistlerin savaş örgütü olan NATO’nun destekçisidirler.

NATO Genel Sekreteri Rasmussen’in yaptığı açıklamalar ülke topraklarının saldırı üssü haline getirilmesi projesinin parçasıdır. Rasmussen’in AKP iktidarına övgü üzerine övgü dizmesinin nedeni ise Suriye, İran ve tüm Ortadoğu halklarına yönelik saldırılarda AKP iktidarının oynayacağı uğursuz roldür. Rasmussen’in açıklamalarını sevinçle karşılayan AKP’nin herhangi bir şekilde eksen kaymasına yol açmak gibi bir derdi olmadığı, tüm açıklığı ile ortaya çıkmıştır. AKP etkin tetikçilik konusunda NATO Genel Sekreteri ile tam bir ortaklaşma içinde olduğunu kanıtlamıştır.

Yaşanan süreç, bölge halklarına yönelik kirli savaş politikasının daha da hızlanacağını gösteriyor. Komşu halkları hedef alan savaş politikası ezilen bölge halklarını bekleyen tehlikeyi açık hale getirmiştir. Suriye veya İran’a yönelik bir savaş bölge halklarının tümünü yakacak ve bölgesel savaşın fitilini ateşleyecek potansiyeli içinde barındırmaktadır.

Emperyalist savaş politikasına karşı Türkiye halklarının yeri Ortadoğu halklarının yanındır. Bölge halklarıyla enternasyonal dayanışmayı yükseltmek, hem Türk devleti, hem de AKP hükümetinin ülke topraklarını bir saldırı üssü haline getirmesini engellemek için antiemperyalist-antikapitalist mücadeleyi yükseltmek günün en önemli görevleri arasında yer almaktadır.

“ Rasmussen’in AKP iktidarına övgü üzerine övgü dizmesinin nedeni ise Suriye, İran ve tüm Ortadoğu halklarına yönelik saldırılarda AKP iktidarının oynayacağı uğursuz roldür.”

Faşist baskı ve teröre eylemli yanıt...

“Faşizme karşı omuz omuza!”

KESK yönetici ve üyelerini de kapsayan polis baskınları ve gözaltılar aynı gün çeşitli illerde yapılan eylemlerle protesto edildi.

İstanbul

KESK İstanbul Şubeler Platformu’nun çağrısıyla Taksim Tramvay Durağı’nda biraraya gelen ilerici ve devrimci kurumlar, devletin faşist baskı ve terörüne karşı yılmayacaklarını haykırdılar.

Yüzlerce kişinin katıldığı yürüyüş sırasında yapılan konuşmalarda, baskıların siyasi yönüne değinilerek, özellikle mücadeleci kadın görevlilerin alınmasının yaklaşan 8 Mart’ın zayıflatılmasına dönük olduğu, KESK’in kadın mücadelesindeki etkisinin kırılmaya çalışılması teşhir edildi. Güllü Taşkın’ın okuduğu açıklamada, emek ve demokrasi güçlerinin son yılların en kapsamlı saldırıları ile karşılaştığı, bunu da emekçilerin giderek genişleyen fiili meşru mücadelesinden duyulan korkunun göstergesi olduğu vurgulandı. Taşkın, kadına yönelik şiddet, taciz ve cinayetlerine karşı mücadelenin, kamu emekçilerini sefalet koşullarına mahkum etmeye amaçlayan 4688 sayılı yasaya karşı mücadelenin öncülüğünü yapan KESK’in zayıflatılarak toplumsal mücadelenin engellenmeye çalışıldığının altını çizdi.

Eyleme BDSP, HDK, Halkevleri, Kaldıraç, Mücadele Birliği ve Partizan’ın da aralarında bulunduğu çok sayıda ilerici ve devrimci kurum katıldı.

İzmir

Eski Sümerbank önünde toplanan emekçiler İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne yürüdü. Basın açıklamasını Tüm Bel-Sen 2 No’lu Şube Başkanı Aygün Öğrendi yaptı.

Öğrendi, son yıllarda emek ve demokrasi güçlerine yönelik saldırı ve kuşatmayı anlatarak operasyonları kınadı. KESK’e bağlı sendikaların yönetici ve üyelerine yönelik baskıların, sürgünlerin ve tutuklamaların arttığına dikkat çekti. Öğrendi, baskılara boyun eğmeyeceklerini söyledi. Eyleme BDSP de destek verdi.

Bursa

KESK Bursa Şubeler Platformu tarafından gerçekleştirilen eylem Fomara Meydanı’nda yapıldı. Eylemde basın açıklamasını KESK Bursa

Şubeler Platformu adına SES Bursa Şube Kadın Sekreteri Hürriyet İstanbullu gerçekleştirdi. Eyleme BDSP de destek verdi.

Adana

KESK Adana Şubeler Platformu adına yapılan basın açıklamasını SES Adana Şube Kadın Sekreteri Gülistan Atasoy okudu.

İnönü Parkı’nda yapılan eylemde gözaltındaki KESK üyelerinin serbest bırakılması istendi. Açıklamada, gözaltıların tamamıyla keyfi olarak yürütüldüğüne dikkat çekilerek, mücadelenin sindirileceğini sananların büyük yanılgı içinde oldukları ifade edildi.

Ankara

Ankara’da Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde bir araya gelen yüzlerce kişi “Faşizme karşı omuz omuza” sloganlarını haykırdı. Eyleme BDP milletvekilleri Sırrı Süreyya Önder, Ayla Akat Ata, Sebahat Tuncel ve Ertuğrul Kürkçü’nün yanı sıra birçok aydın, sanatçı, sendika ve meslek odası temsilcisi katıldı. BDSP’nin de aralarında bulunduğu ilerici-devrimci kurumlar eyleme destek verdi. Gözaltına alınan KESK yöneticilerinin isimleri okunarak KESK’liler selamlandı. Yine aynı operasyon kapsamında gözaltına alınan şair Mehmet Özer de unutulmadı. “Korkmadık, korkmuyoruz, susmadık, susmayacağız” başlıklı açıklamayı KESK Genel Başkanı Lami Özgen okudu. 8 Mart öncesi yapılan bu operasyonda 15 kadının gözaltına alınmasının tesadüf olmadığı söylendi. KESK’in 8 Mart’ın resmi tatil ilan edilmesi için çalışma başlattığı ve bu çalışmanın rahatsızlık yarattığı ifade edildi. Ayrıca 21 Aralık grevi ve 4688 sayılı yasaya karşı verilen mücadelenin de operasyonun nedenlerinden olduğu söylendi.

Basın açıklamasının ardından Sırrı Süreyya Önder, TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı, DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Kani Beko, TTB Merkez Konseyi Başkanı Eriş Bilaloğlu, EMEP Genel Başkanı Selma Gürkan operasyonu kınayan ve KESK’in yalnız olmadığını vurgulayan konuşmalar yaptılar. Devrimci 78’liler Federasyonu adına yapılan konuşmada, derneğin yöneticilerinden Şair Mehmet Özer’in gözaltına alınması da kınandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir-Bursa-Adana-Ankara

Kapsamlı gözaltı dalgası...

“KCK operasyonları” adı altında Kürt hareketini hedef olarak sürdürülen faşist baskı ve teröre 13 Şubat sabahı gerçekleştirilen polis baskınları ve gözaltılarla yeni halkalar eklendi.

Ankara, Adana, Batman, Mardin, Van, Erzurum, Hakkari, Muş, Diyarbakır, İstanbul, Mersin, Şırnak, İzmir, Urfa, Antep ve Hatay’da çok sayıda ev ve kuruma sabah saatlerinde eş zamanlı polis baskınları düzenlendi. Ankara ayağında KESK ve bağlı sendikaların hedef alındığı polis baskınları sonucu 149 kişi gözaltına alındı.

KESK ve bağlı sendikalara baskınlar

Ankara’da KESK ile bağlı sendikalar SES ve Tüm Bel-Sen’in genel merkezlerine baskınlar düzenlendi.

Baskınlarda ağırlıklı olarak kadın sendikacılar hedef alındı. Gözaltına alınan KESK üye ve yöneticilerinin isimleri şöyle:

KESK Kadın Sekreteri Canan Çalağan, Eğitim Sen 1 No’lu Şube üyesi Hatice Kahraman, SES Ankara Şube Kadın Sekreteri Nurşat Yeşil, KESK eski yöneticisi Belkis Yurtsever, SES İşyeri Temsilcisi Özden Özmen Gök, Meral Hız, Hatice Beydilli Kahraman, Belkız Yurtsever, Evrim Özdemir Oğraş, Hülya Mendilcioğlu, Nezahat Asral, Güldane Erdoğan, Şefika Şimşek, Leman Kiraz ve Mehmet Özer. KESK eski Kadın Sekreteri Songül Morsümbül de Mersin’de gözaltına alındı.

Yüzlerce BDP’liye gözaltı

İstanbul’da Bakırköy, Güngören, Şirinevler, Beyoğlu ile çok sayıda ilçede eş zamanlı operasyonlar gerçekleştirildi. İzmir’de de çok sayıda adrese eşzamanlı polis baskınları düzenlendi.

Batman’da ise BDP’lilere yönelik baskınlarda çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Adana’nın Seyhan ilçesine bağlı Küçükdikili, Kavaklı ve Çınarlı mahallelerinde birçok eve baskın yapıldı.

Mardin’in Derik ilçesinde düzenlenen baskınlarda İHD Derik Temsilcisi Abdurrahman Kızılay ile Serdar Özcan gözaltına alındı.

Van’da polisler Van Belediye Başkan Yardımcısı Gülbahar Orhan’ın evine baskın düzenledi. Yapılan aramanın ardından Orhan gözaltına alındı.

Muş’un Bulanık ilçesine bağlı Eretepe (Liz) beldesinde ise Belediye Başkanı Mehmet Yaşık’ın evine sabah saatlerinde polis ve jandarma tarafından baskın düzenlendi.

Erzurum’un Karayazı ilçesinde yapılan ev baskınında Yunus Kamış gözaltına alındı.

Hakkari merkezde düzenlenen baskınlarda 6 kişi gözaltına alındı. Yüksekova’da ise ilçe genelinde 20’ye yakın eve baskın düzenlendi.

Şırnak’ın Uludere ilçesine bağlı Güneş Mahallesi’nde gerçekleştirilen ev baskınında Hamit Altürk isimli kişi gözaltına alındı.

Antep’te de birçok adrese baskınlar yapılırken Diyarbakır’da Dicle Haber Ajansı muhabiri İsmet Mikailoğulları’nın evine baskın düzenlendi.

13 Şubat 2012

“Saldırıları mücadeleyle aşacağız!”

KESK’e bağlı sendikaların İstanbul şube yöneticileri Taksim’deki eylem sırasında KESK’i de hedef alan faşist baskı ve terörü gazetemize değerlendirdiler...

“Mücadeleyle aşacağız”

Kadri Kılıcı (Tüm Bel Sen İstanbul 1 No’lu Şube Başkanı): Bu gözetimler antidemokratik uygulamaların bir parçasıdır. Örgütümüz ve kamu emekçilerine yönelik, seçilen yöneticilerimiz üzerinden gözdağı verilmek isteniyor. Çünkü sahte sendika yasası mecliste. KESK sokakta, işyerinde “İnsanca yaşam, demokratik Türkiye” diyor. Bu durum da sistemi rahatsız ediyor. Taleplerimiz var. Meclisteki sahte sendika yasasının bu haliyle değil grevli toplu sözleşmeli olarak çıkmasını istiyoruz. Özgürlüklerin genişletilmesini istiyoruz. Düşünce, ifade ve örgütlenme önündeki engellerin kaldırılmasını istiyoruz. Tüm bunlardan ötürü KESK’e karşı, emekçiler ve halklar nezdinde operasyon yapılmak isteniyor. Ama KESK bu tip operasyonlara 20 seneden beri alışık bir örgüttür. Bunu da mücadelesiyle aşacaktır.

“Yeni bir faşizm ürüyor”

Erdal Güzel (SES Anadolu Şube Denetleme Kurulu Başkanı): Bu operasyonlar, Türkiye’de tam anlamıyla yeni bir faşizmin üremesidir. Sadece Kürt sorununu yok etmekten öte emek mücadelesine, Türkiye’deki tüm demokratik kurumlara müdahale vardır. Bu ciddi anlamda yeni bir süreçtir. Bu süreç karşı Türkiye demokratik hareketi, Kürt hareketi bu işi tek başına çözemez. Bu yüzden önümüzdeki sürecin planlanması gerekir. 1980 darbesinden sonra Türkiye devrimci hareketi ve Kürt hareketi zayıflatılmışsa bu dönem de öyledir. Bu dönemi iyi tahlil etmek gerekir. Yoksa önümüzdeki süreci kaybedebiliriz.

“Baskıları göğüsleyeceğiz”

Hasan Güzel (Tüm Bel Sen İstanbul 3 No’lu Şube Başkanı): Biz emek örgütü olarak sendikal haklarımızın ve özgürlüklerimizin genişletilmesi için çaba harcamaktayız. Gözetim altına alınan kadın arkadaşlarımız da sendikamızın üyesidirler. Son 20 yıllık süreçte kendi üyeleri ve kitlesinin çıkarları için mücadele etmektedirler. Bunu başka bir yöne çekmenin bizim açımızdan anlamı yoktur. Özellikle de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nün yaklaşması nedeniyle onların Türkiye genelinde kitlesel, kadına yönelik şiddet ve diğer sorunları dile getirmek için ciddi bir çalışması vardı. Bu çalışmanın daha da büyümesi için kadın arkadaşlarımız öne çıktılar. Bu çalışmanın zayıf kalması için iktidar böyle bir şeye başvurdu. 4688 Sayılı Yasa’ya karşı eylemler yapıyoruz. Burada hukuksuzluk, haksızlık, baskı ve sindirme var. KESK’li kadınlar, KESK üyeleri bu baskıları göğüsleyecektir ve geri adım atmayacaktır. 1 üyesi dahi kalsa bu çalışmayı sürdürecektir. Çünkü KESK haklıdır ve haklı talepleri etrafında çalışmaktadır

“Örgütlenip mücadelemizi büyüttümeliz!”

Fahri Karasu (Haber Sen İstanbul 7 No’lu Şube Başkanı): Aslında bu operasyon şimdi başlamadı. 4688 Sayılı Yasa gündeme geldiğinde gerçek bir karşı duruşu Türkiye’de KESK gösterdi. Yandaş sendikalar tavır göstermedi. KESK’in yasayla ilgili görüşlerini açıkladığı gün bir arkadaşımız bahane edilerek KESK Genel Merkezi’ne operasyon düzenlendi. Arkadaşlarımızın karşı koymasıyla KESK aratılmadı. Bugün ise 8 Mart’ın tıpkı 1 Mayıs gibi tatil günü olması için çalışmalar başlatan KESK’li kadınlar ciddi bir eylem örgütleyeceklerini duyurduklarında tekrar bir operasyon yapıldı. KESK operasyonlarıyla büyük

bir torba ki, içine ne bulursan atabiliyorsun. Çalışanları, öğrenci gençliği bir şekilde sindirerek Türkiye’de İslami faşizm yaratmak istiyorlar. Bu insanlık tarihi boyunca böyle olmuştur. Onlar misyonları gereği bunları yapacaklardır. Ama biz emekçiler olarak tek bir çatı altında örgütlenip mücadelemizi sergilemek zorundayız. Bize de düşen görev ilerici, devrimci, demokratların mücadeleyi yükseltmesidir.

“Baharda yükselcek mücadeleyi kesmek istiyorlar”

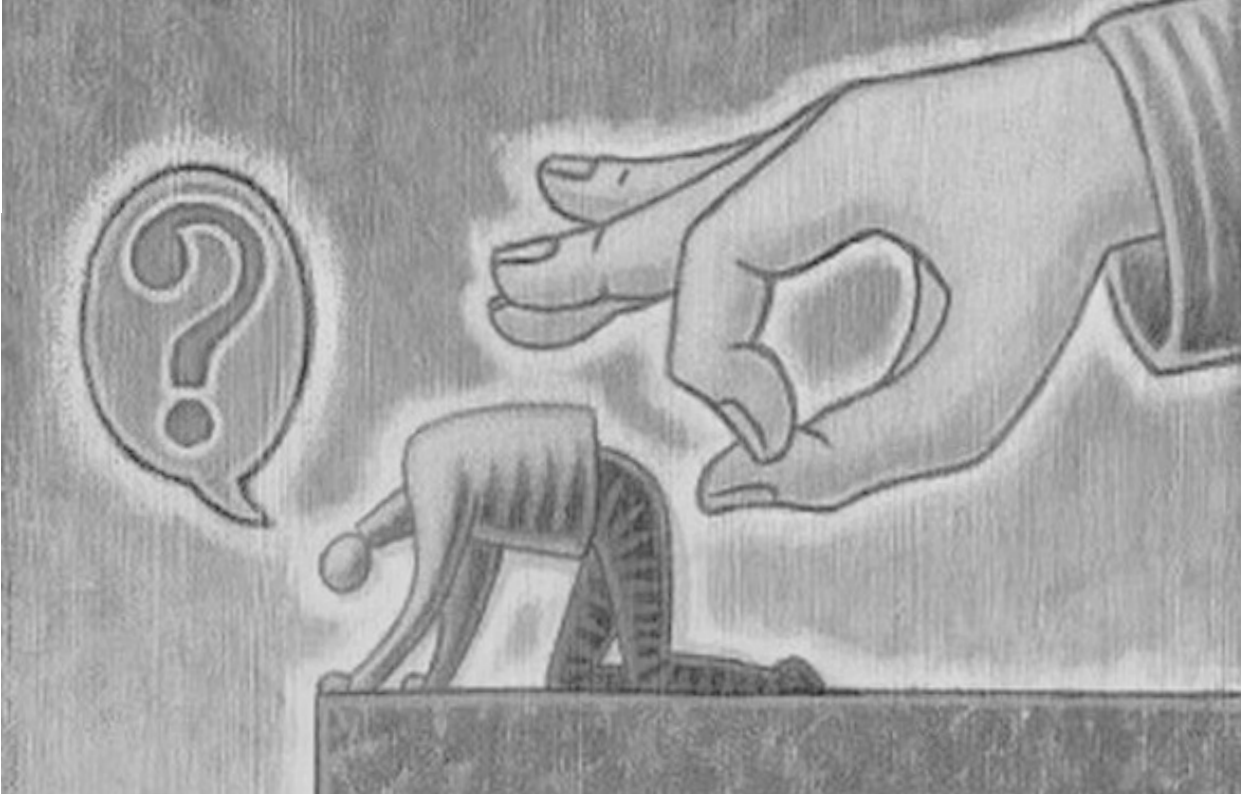
Arzu Acar (Eğitim Sen Üniversiteler Şubesi YK üyesi): Bu operasyonların KESK’in Kürt sorunu konusundaki tutumuyla ilgili olduğu açık. Gözetim altına alınan KESK yöneticileri genellikle Kürt kökenli arkadaşlarımız. Ama bu KESK’in genel demokrasi ve emek mücadelesiyle de ilişkili. Genel olarak KESK’in mücadele ve sendikal anlayışına karşı bir operasyon olduğunu düşünüyorum. Hem emekçilerin sorunlarına hem de ülkenin genel sorunlarına sahip çıkma anlayışına karşı bir operasyon olduğunu düşünüyorum. Özellikle vurgulanması gereken nokta ise son operasyonda kadın arkadaşlarımızın hedef alınmasıdır. Önümüzde 8 Mart, Newroz ve 1 Mayıs var. Bahar aylarında yükselcek mücadeleyi, KESK’in sunacağı katkıyı durdurmak amaçlanıyor. Bütün bunlara inat kadın arkadaşlarımızın yerine daha fazla kadın, emekçi olarak her alanda mücadeleyi yükseltmeye devam edeceğiz.

“KESK direnmeye devam edecek”

Barış Demirci (Eğitim Sen İstanbul 8 No’lu Şube YK üyesi): İktidar açısından saldırının zemini uygun. İşine gelene KCK’dan, işine gelene Ergenekon’dan, işine gelene başka bir şey adı altında baskılarını sürdürmeye devam ediyor. KESK’in yürüttüğü meşru-militan sendikal anlayış özellikle 4688 Sayı Yasa’nın mecliste olduğu bugünlerde böylesi saldırılarla durdurulmaya çalışılıyor. Ancak KESK’liler buna izin vermeyeceklerdir. KESK yıllardır verdiği mücadeleye siyasal iktidarlar açısından her zaman tehlike unsuru olarak görülmüştür. Yeni yapısal dönüşümle ilgili atmaya kalktıkları her adım öncesi KESK’e yönelik bir dizi saldırı gerçekleştiriyorlar. KESK bugüne kadar baskılara, sürgünlere karşı nasıl direndiyse bundan sonra da direnmeye devam edecektir.

İşsizlik oranları artıyor, işsizlik fonu yağmalanıyor...

Tek seçenek örgütlü mücadele!

Kapitalist sömürü düzeninin yarattığı işsizlik tablosu, Türkiye’de işsizlik ödeneği için yapılan başvuruların sayısındaki artışla bir kez daha gözler önüne serildi. Sermaye hükümeti AKP fırsatını buldukça ekonomiye dair övgüler yağıdırıyor, işsizliğin düştüğüne, işlerin iyi gittiğine dair pembe tablolar sunuyor. Ancak, gerçekte binlerce kişi işsizlik sorunuyla boğuşuyor. AKP, hükümete geldiğinde **93 bin** kişi işsizlik ödeneği için başvururken, 2011 yılında bu sayı **500 bine** yükselmiştir.

Rakamlar bir başka gerçeğe de işaret ediyor. 10 yılda bu fondan 2 milyon 965 bin kişiye, **2 milyar 387 bin TL** ödeme yapılmıştır. Oysa Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik’in resmi açıklamasına göre, 30 Kasım 2011 itibarıyla, İşsizlik Sigortası Fonu’nda toplam **52 milyar 789 milyon 961 bin TL** toplanmıştır. Son 10 yılda işsizlik ödeneği için başvuranlara ayrılan kaynağın İşsizlik Sigortası Fonu’nda biriken parayla karşılaştırıldığında azlığı dikkat çekicidir ve bu fonun AKP hükümeti eliyle sermayeye aktarıldığını göstermektedir.

İşsizlik fonundan, işsizlerin yararlanma şartları oldukça sınırlıyken, sermaye hükümeti eliyle fon amacı dışında kullanılmakta ve sermaye çevrelerinin yağmasına olanaklı hale getirilmektedir. Bilindiği gibi her sigortalı işçiden bu fona para kesilirken, bu fondan yararlanmak ise herkese nasip olmamaktadır. Çünkü fondan yararlanmak için çeşitli şartlar gerekmektedir. Oysa sermaye çevrelerinin bu fonu rahatça yağmalayabilmeleri için hükümet yasal düzenlemeler yapmakta geri durmamaktadır.

Bu konuda son örnek Torba Yasa’yla geçtiğimiz yıl gündeme gelmişti. “Bazı kamu alacaklarının yeniden yapılandırılmasına, sosyal sigortalar ve genel sağlık sigortası kanunu ile diğer bazı kanunlarda” değişiklik yapılmasına dair kanun, yani Torba Yasa ile İşsizlik Sigortası Fonu’nun yağması genişletilmiştir.

Torba Yasa’da fonun yağma gerekçeleri esnetilmiştir. “*Çalışanların vasıflarını yükselterek işsizlik riskini azaltmak ve teknolojik gelişmeler nedeniyle işsiz kalması beklenenlerin başka alanlara (yönlendirilmesini sağlamak), istihdamı artırıcı ve*

koruyucu tedbirler almak ve uygulamak, işe yerleştirme ve danışmanlık hizmetleri temin etmek” adı altında Özel İstihdam Büroları gibi işçi düşmanı uygulamalara, fon sayesinde hazır, kolay kaynak sağlanıyor.

Kısa çalışma ödeneği Torba Yasa’dan önce de İşsizlik Sigortası Fonu’ndan ödeniyordu. Ancak Torba Yasa’yla sermaye lehine kapsamı genişletildi. Kısa çalışma ödeneği genel ekonomik kriz ve zorlayıcı sebepler bahanesiyle verilebilirken Torba Yasa’yla buna, “sektörel veya bölgesel kriz” ibaresi eklendi. Bu da kapitalistlerin bundan daha fazla yararlanmasını sağladı.

Yanısıra genç işçilerin sigorta primlerinin yine İşsizlik Sigortası Fonu’ndan karşılanması, böylece patronlara ucuz işçi sağlamanın bir yolu olarak karımıza çıkarılmıştı. Bu yararlanma mesleki yeterlilik belgesine sahip olmaya veya İş-Kur’un kurslarını bitirme koşuluna bağlanmıştır. Bu alan ayrıca farklı bir yağma alanına dönüşmüştür. Şöyle ki, işsizliği azaltma kılıfıyla hazırlanan İş-Kur Genel Müdürlüğü’nce başlatılan Meslek Edindirme ve Yetiştirme Kursları, işsizliğe çözüm olmadığı gibi kurs vermek üzere öğrenci başına ödenek verilen bu şirketler için bir vurgun kapısı olmuştur. Ayrıca İş-Kur Genel Müdürlüğü’ne son dönemde açıktan atanan 4/B’li sözleşmeli personelin maaşlarının İşsizlik Sigortası Fonu’ndan karşılandığı belirtilmektedir.

Bunun dışında İşsizlik Sigortası Fonu’nun amaç dışı kullanılması konusunda sendikaların(*) dikkat çektiği bir konu da GAP’a harcadığının ileri sürülmesidir. Oysa GAP’da somut bir adım olmaması ve bölgeye yapılan harcamaların açıklanmaması bu fonun kullanım alanlarını sorgulama nedeni olarak ifade edilmektedir. Sendikalar yaptıkları açıklamalarda döviz ihalelerinde ve çeşitli sermaye çevrelerinin “teşviki”nde kullanıldığı bilinen bu fonun, amaç dışı kullanımına ilişkin herhangi bir cezai uygulamanın bulunmamasını ve hükümet tarafının da bu hususta denetlenmemesini eleştirmekte ve tüm bunların fonun yağma edilmesinin önünü açtığına dikkat çekmekte. Açıktır ki, işsiz kalan işçinin faydalanması gereken bu

fon sermaye ve onun hükümetinin ihtiyaçlarına gitmektedir.

Sermaye hükümeti bununla yetinmemektedir kuşkusuz. İşsizlik Sigortası Fonu’nu alma koşullarının önündeki engellerin kaldırması ve daha çok işçinin bundan yararlanması için önlem alınması gerekirken, sermaye hükümeti AKP, bu fondan yararlanma süresini daha da azaltma peşindedir. Hatırlanacağı üzere İş-Kur’un açıkladığı “2011–2015 Stratejik Plan”ına göre bundan sonra işsizlik ödeneği alan işsizlerin daha önce 180, 240 ve 300 gün olan prim sürelerinin artık 150 güne indirilmesi hesabı yapılmaktadır.

Tüm bu sorunları önümüzdeki yakın süreçte sermaye devletinin hesabında olan özel istihdam büroları, kıdem tazminatının gaspı, esnek üretim uygulamalarını yaygınlaştıran düzenlemelerle birlikte düşünmek gerekmektedir. Böylelikle işçi çıkartma kolaylaşacağı gibi, esnek çalışma koşullarında işsizlik ve beraberindeki sorunlar katmerleşecektir.

İşsizlik vahşi kapitalizmin doğrudan sonucudur!

Geçen yılın TÜİK tarafından açıklanan işsizlik oranı Ekim’de, **2 milyon 454 bin** kişidir. Bu sayı bile yüksekken gerçek işsizlik oranı elbette daha fazladır. Çünkü resmi hesaplamalarda, iş arama kanallarını 3 ay kullanmayan ve iş bulma umudunu yitirenler hesaba katılmıyorlar. Aynı şekilde part-time, geçici işçiler ya da yevmiyelik çalışanlar da işsiz sayısına eklenmiyor. Tarımda ve aile işletmelerinde çalışanlar da işsizlik oranlarında yer almıyor. Tüm bunlarla birlikte düşünüldüğünde işsizlik oranı gerçekte oldukça yüksektir.

Kapitalizm işsizlik üretmeden var olamaz. Bu nedenle kapitalistler ve devletinin işsizlikle mücadele söylemleri bir aldatmacadan ibarettir. Kapitalistler ancak işsizliği işçiye karşı kullanmayı bilirler. İşçileri köleliğe mahkûm etmek, sömürüye boyun eğdirmek için dışarıdaki işsiz kalabalığı referans gösterirler. Onlar için ekonomi iyi gidiyorsa bu kesinlikle bir yandan işçilerin emek yoğun çalışmalarının artması diğer yandan da işsizliğin artmasından dolayıdır. Onlar der ki “aynı gemideyiz” ama geminin ilerlemesi için bazı yüklerden kurtulmak gerekir. Tabii ki kapitalizmde, işçi ve hakları, ilk elden gözden çıkarılacak olan “yük”tür.

Bu nedenle çalışan durumda olsun ya da olmasın işçi sınıfının tüm bireylerinin çıkarları ortaktır. Bu nedenle birlikte verecekleri mücadele önemlidir. İşsizlik Sigortası Fonu emeğin korunması mücadelesinin bir talebi olarak ileri sürülen bir taleptir. Bu fonun yağmasına karşı durmak ve kapsamının işçi sınıfı çıkarına genişletilmesini istemek gerekir. İşsizlik ödeneğinin insanca yaşama yetecek oranda olması, işsizlik sigortasından yararlanma koşullarının değiştirilerek, yararlananların sayısının ve yararlanma süresinin artırılması, herkes için iş ve iş güvencesi, çalışma sürelerinin kısaltılması vb. taleplerle örgütlü mücadeleyi büyütmek, işçi sınıfının sermayeye karşı yürüttüğü savaşta önemlidir.

Kuşkusuz tüm bu talepler işsizliğin kökünün kurutulacağı bir düzen olan sosyalizm hedefiyle birlikte ele alınmalıdır. Çünkü ancak sosyalist plana dayalı bir ekonomide herkes için “işler iyi gider!” İnsanca bir yaşam mümkün olur.

TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli ile sendikalar yasa tasarısı üzerine...

“Birleşmek ve birlikte mücadele etmek gerekir”

- 2821-2822 sayılı kanundaki son değişiklikler nelerdir?

2821 sayılı sendikalar kanunu, 2822 sayılı lokavt kanunu bir dizi anti-demokratik hükmü içeriyor. 12 Eylül ürünü olan bu kanunlar örgütlenme özgürlüğü önünde ciddi engelleri içeren TİS prosedürünü sermayenin her türlü saldırısına açık ve sürünceme içerisine fiilen engelleyen hükümler içermektedir. 12 Eylül sonrası sendikal faaliyetlere yeniden izin verilmesinden itibaren sendikal hareketi cendereye alan, sendikalaşmayı engelleyen ve gerileyen bu yasalara karşı zaman zaman yükselen, zaman zaman düşen eylem ve etkinliklerle yasaların değiştirilmesi ve demokratikleştirilmesi talep edildi. 22 yılı aşkın süredir uygulanmakta olan bu yasaların değişikliğinin bu yıl gündeme gelmiş olması yıllara yayılan mücadelenin sonucu olmasına karşı gündeme geldiği bugünkü şekliyle aslında işçi sınıfının talep ettiği demokratik bir sendikalar kanun tasarısı olduğu söylenemez. Örneğin noter şartının kalkması bir olumluluk olsa da %3 barajı başta olmak üzere yine bir dizi anti-demokratik ve kısıtlayıcı hükmü de içermektedir. İstatistiklerde çok daha yüksek bir oran açıklanıyor olsa da sendikalaşmanın %6-7’lerde seyreden oranı aslında sendikaların nedenli zayıf, işçilerin nedenli örgütsüz bırakıldığının açık örneğidir. Mevcut yasa tasarısının meclis genel kurulunda kabulü ve yasallaşmasına karşın %3 baraj hükmü hâlihazırda işkolu yetki problemi olmayan mevcut sendikalarca 5 yıl sürecinde uygulanmayacaktır. Konfederasyonlar ve hükümet arasında varılan bu anlaşma neticesinde bu yasaya karşı konfederasyonların bir şey yapmak niyetinde olduğu da söylenemez.

- Mustafa Kumlu’nun “barajı %3’e çekebildim” sözü üzerine neler söylemek istersiniz?

Barajın %3’e çekilmiş olması bir kazanım değildir. Üyeliklerin güncellenmesi ile bir arada ele alındığında fiiliyatta %20’yi aşan bir oran olarak da değerlendirilmelidir. Yasanın uygulanması ile ilgili 5 yıllık bir erteleme gelmemiş olması durumunda mevcut sendikaların %80’i sözleşme yetkisinden yoksun bırakılacaktı. Şimdilik mevcut sendikalar bu riskten kurtulmuş olmakla beraber işkolu tekellerini kaybetmek istemeyen sendikaların, hükümetle el ele vererek, özgür ve demokratik bir sendikal hareketin önünü kesme çabası olarak değerlendirilebilir.

-Sendikal Güç Birliği Platformu (SGBP) bileşeni olarak bu duruma tavrınız nedir? Bundan sonra neler yapmayı planlıyorsunuz?

Türk-İş içerisinde, Türk-İş’in hakim çizgisine muhalif olarak ortaya çıkan Sendikal Güç Birliği Platformu’nu önemsiyoruz ve içerisinde yer alıyoruz. Mevcut platform, Türk-İş Genel Kurulu endeksli bir platform değil. Teslimiyetçi çizgiye karşı mücadelecilik bir geleneği çalışma yaşamında oluşturmayı ve geliştirmeyi önüne hedef olarak koyma iddiasıyla ortaya çıkmıştır. İşçi ve emekçi güçlerin gücü ve enerjisini birleştirerek emeğin çıkarları ve demokrasi talebi eksenli bir mücadele iddiasıyla ortaya çıkmıştır. Yerel düzeydeki bileşenleri konfederasyon ayrımı gözetmeden emek güçleriyle birleşmek ve birlikte mücadele etmek amacındadır. Bir dizi anti-demokratik hükmü içeren sendikalar yasasına karşı da mücadele bu eksenle ele alınmalıdır.

Kızıl Bayrak / İzmir

“Geleceğimizin kararmaması için...”

İşsizlik ve kriz koşullarında ilk gözden çıkarılan kadın işçi ve emekçiler oluyor. Kapitalizmin işçilere, emekçilere sömürden başka bir şey vermediğini yaşamımızın her alanında hissediyoruz. Kadını her alanda yok gören zihniyet devam ediyor. Kapitalizm kadını her alanda olduğu gibi Genel Sağlık Sigortası Yasası’nda da görmüyor. Kadının emeğini ucuz iş gücü olarak gören sistem son dönem çıkardığı yasalarla da kazanılmış hakları gasp etmeye devam ediyor.

Yeni çıkan GSS ile sağlık ve sosyal güvence alanında birçok değişiklik yapılmıştı. Bunlardan biri de isteğe bağlı sigorta primi ile sağlık sigortası primi yatırılmasını öngörüyor. Kadın Emeği ve İstihdamı Girişimi’nde 15 yaş üstü 25 milyon kadının büyük çoğunluğu eş ve babaya bağımlı olacak. Emekli prim gün sayısı 9 bin güne, kadınlar için yaş sınırı 65’e çıkartıldı. Bu uygulamaların kadını tekrardan eve gönderme planı olduğu gün yüzüne çıkmış oluyor.

Kadın açısından isteğe bağlı sigortalılık, sağlık sigortasına ek olarak emekli aylığından yararlanmak amacıyla isteğe bağlı sigortalı olabilecek. Ama avantaj gibi görünen bu seçeneğin pratikte ise geçerliliği yok. Çünkü kadınlar isteğe bağlı sigortalı oldukları takdirde, bağımlı olarak ilişkilendikleri sigortalının sağlık sigortasından yararlanması ellerinden alınıyor. Böylece, isteğe bağlı sigorta primi ile sağlık sigortası primi de yatırmak zorunda kalacak. Prim miktarları uzun vadeli sigorta kolları (emeklilik) için yüzde 20, GSS (sağlık) için yüzde 12 olmak üzere, brüt asgari ücretin yüzde 32’si (şu an 194 YTL) olacak. Kadın Emeği ve İstihdamı Girişimi (KEİG) raporunda yasa tasarısına yönelik açıklama ise şöyle:

“Dul, yetim aylığı: Dul eşi ve kız çocuklara bağlanan aylığın alt sınırı yeni sistemde kaldırılmaktadır. Böylelikle, bağlanacak aylık, halen var olan alt sınırdan daha düşük olarak belirlenebilecektir. Ölüm toptan ödeme miktarı düşerken, ölen sigortalının kız çocuğuna evlendiği takdirde verilen evlenme ödeneği 24 aydan 12 aya düşürülüyor. Cenaze ödeneğinden yararlanma şartları ağırlaştırılıyor. Kız çocuğuna GSS primi zorunluluğu: Sigortalının 18 yaşındaki (yükseköğrenimde ise 25 yaş üstü) kız çocukları, sigortalı anne babası hayattayken de öldüğü durumda da Genel Sağlık Sigortası (GSS) primi yatırmak zorunda olacak. Bu durum isteğe bağlı değil. Hükümlü-tutuklu eşi: Cezaevlerindeki döner sermaye işletmelerine bağlı olarak dışarıya satılan ürünlerin üretildiği işliklerde çok cüzi düzeyde ücretle çalışan hükümlü ve tutukluların yürürlükteki mevzuata göre halen yararlanmakta oldukları sağlık sigortası, yeni düzenlemeyle geri alınıyor. Esnek çalışan kadının emekliliği zor: Kısmi süreli iş akitleri, evde çalışma, tele çalışma, geçici iş ilişkisi gibi esnek çalışma ilişkisi içinde çalışan kadın işçiler, çalıştıkları süreler için tam süreli çalışanlar gibi kısa ve uzun vadeli sigorta kollarına tabi olacaklar.

Örneğin, esnek çalışan kadın işçiler, bir ayın on günü çalışmakta ise, geçici iş göremezlik ödeneğine hak kazanabilmek için gerekli 120 günlük primi 12 ayda, analık sigortasına hak kazanabilmek için gerekli 90 günlük primi dokuz ayda doldurabilecekler. Emekli olduğunda ellerine az bir para geçecek. Tarımda çalışan geçici işçi kadınlar: Yeni sistemde kamu idareleri hariç olmak üzere, tarım işlerinde veya ormancılıkta çalışan kadınlar, emeklilikte yararlanmayacaklar.

İşlerde çalışanlar, zorunlu sosyal sigorta kapsamı dışında kalacaklar. Ayrıca, 50’den az işçi çalıştıran tarım ve orman işletmelerinde çalışan geçici işçi kadınlar da İş Yasası’nın dışında yer almaktalar. Hükümlü ve tutuklu olan işçi kadınlar: Yeni sistemde hizmet akdiyle çalışmamakla birlikte, ceza infaz kurumlarıyla tutukevleri bünyesinde oluşturulan tesis, atölye ve benzeri ünitelerde çalıştırılan hükümlü ve tutuklu işçi kadınlar sadece iş kazası ve meslek hastalığıyla analık sigortasından yararlanacaklar. Yürürlükteki mevzuata göre, bu gruptaki işçi kadınlar, sayılan sigorta kollarının yanı sıra hastalık sigortasından da yararlanıyor. Dolayısıyla bakmakla yükümlü oldukları kişiler de hastalık sigortası kapsamında. Ev hizmetlerinde çalışan kadınlar: Ev hizmetlerinde süresiz çalışan gündelikçi kadınlar sosyal güvenlik sisteminden dışlanıyor.” Görüldüğü gibi sermaye devletinin allayıp pulladığı yasa işçi ve emekçilere hiçbir şey vermediği gibi mevcut haklarımızı da geri alıyor. Sağlığın herkesin hakkı olduğu ve parasız olması gerekir. Bu yüzden sınıfın partisinin programında sağlık hakkı şöyle ifade ediliyor:

“Kamulaştırılmış tüm sağlık kuruluşları yerel işçi ve emekçi meclislerine devredilir. Toplumun tüm bireyleri için parasız sağlık hizmeti ve ilaç sağlanır. Geniş çaplı bir kamu sağlığı ağı kurulur. Koruyucu hekimlik hizmetleri yaygınlaştırılır. Başta uyuşturucu bağımlılığı ve alkolizm olmak üzere eski düzenden miras toplumsal hastalıklara ve alışkanlıklara karşı toplum düzeyinde sistematik mücadele yürütülür. Sanayileşme ve kentleşme insan sağlığı ve çevre koruması gözetilerek planlanır. Halkın ruhsal ve bedensel sağlığını amaçlayan, dostluğu ve dayanışmayı güçlendiren kitle sporu teşvik edilir. Her türden spor tesisi tüm üretim ve yaşam alanlarına yaygınlaştırılır. Yaşlılar, engelliler, kimsesiz çocuklar ve yardıma muhtaç öteki kesimler proletaryanın devrimci iktidarınca korunur. Ekonomik, sosyal ve kültürel tüm ihtiyaçları kamu fonlarından karşılanır. Engellilerin kendi yetenekleri ölçüsünde üretime ve toplum hayatına her alanda katılmaları için gerekli tüm önlemler alınır.”

Biz işçi-emekçiler ve kadınlar olarak haklarımızı korumak için, yeni haklar kazanmak için örgütlü mücadele etmemiz gerekiyor. Sermaye devletinin saldırılarına karşı tek yumruk olup geleceğimizin iyice kararmaması için bir an önce harekete geçelim. Yarın çok geç olmadan.

K. İmge

DİSK'te ruhsuz genel kurul...

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) 14. Genel Kurulu 10-12 Şubat tarihlerinde İstanbul Beşiktaş'taki Mustafa Kemal Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. DİSK'in 45. kuruluş yıldönümünde toplanan genel kurulun açılışına Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin protestosu damga vururken Dev Sağlık-İş Sendikası'nın yönetime alınmaması genel kurulun öne çıkan gündemiydi.

DİSK delegeleri ve yüzlerce konuğun katıldığı genel kurul, Grup Yorum'un seslendirdiği Enternasyonal ve 1 Mayıs marşlarına tüm salonun eşlik etmesiyle başladı.

Sinevizyon gösterimiyle devam eden genel kurula uluslararası sendikaların temsilcileri de katıldı. TTB, KESK, TMMOB, Tek Gıda-İş, Hava-İş genel başkanları ile aralarında BDSP'nin de bulunduğu siyasal güçlerin de temsil edildiği genel kurulda BDSP imzalı "Sermaye ve düzeninden bağımsız, bürokratik yozlaşmadan arınmış devrimci bir DİSK için..." başlıklı bildirgenin dağıtımı gerçekleştirildi.

Görgün: Emek güçleriyle başardık

Genel kurulun açılış konuşmasını yapan DİSK Genel Sekreteri **Tayfun Görgün**, DİSK'in 45. kuruluş yıldönümünü kutladıklarını hatırlattı. Daha güçlü bir DİSK için kararlı bir mücadele yürüteceklerini söyleyen Görgün şöyle konuştu: "Bilinçli ve kararlı bir mücadele ile neleri kazanabileceğimizi geçmişte ortaya koyduk. Taksim 1 Mayıs alanını yeniden aldık, işçi sınıfının kürsüsünü alana kurduk. Bu başarıyı bütün emek güçleriyle birlikte ortaya koyduk ama DİSK olmasaydı bu gerçekleştiremeyecekti belki de."

Hak ve özgürlükler açısından önemli bir tarihsel dönem yaşandığını söyleyen Görgün, devlet ve sermayenin işçileri köleleştirmesine yönelik saldırılarına karşı yeni stratejiler oluşturulması gerektiğini ifade etti. Konuşmasında siyasal gelişmelere de değinen Görgün, "Türkiye siyasal, ideolojik ve toplumsal yapısı itibarıyla geçmişe göre daha tutucu bir ülke haline geldi. Cemaat örgütlenmesiyle yaygınlaşarak toplumsal yapıya yerleştirilmiştir. AKP'nin 10 yıllık iktidarı 12 Eylül'ün tamamlayıcısı, devamcısı olmuştur" dedi. Üniversitelerin elden geçirilmesi, emniyet teşkilatında yaşanan değişimin cemaatin teşkilat içindeki varlığını gündeme getirdiğini vurgulayan Görgün, "Ergenekon tutuklamaları bu süreçte sürdü. Balyoz davası eşlik etmiş, Devrimci Karargah ve KCK ardını izledi. Kürt siyasetçilere tutuklama dalgası sürüyor. Giderek yayılan küresel kapitalizmle sermayeye vergi afları gibi düzenlemelerle siyasal iktidar bu kırılgan dönemde faturayı emekçi halka kesmiştir" dedi.

Genel kurulun konuk konuşmaları bölümünde söz alan Mersin Milletvekili **Ertuğrul Kürkçü**, özgürlük, demokrasi, sosyal haklar mücadelesinde DİSK'in önemli bir yere sahip olduğunu söyledi.

DİSK'in de emperyalizm ve kapitalizmin tehdidi altında olduğunu belirten Kürkçü, DİSK'in karşı karşıya kaldığı bu saldırılara karşı verdiği mücadelede yanında olduklarını dile getirdi.

Kürkçü, Kürt sorunu kapsamında yaşanan çatışmaların işçi sınıfının birleşmesinin önündeki en büyük engel olduğunu da belirterek, şöyle konuştu: "Bu savaş, işçi sınıfını karşı karşıya getirmektedir. Sermaye, işçileri ulusal kimliklerinden dolayı

ayrıştırmaya çalışıyor. Sendikal hareketin yapması gereken ulusal kökenleri farklı olan işçileri halkların kardeşliği çerçevesinde örgütlemek, birleştirmektir."

Genel kurulun öğleden sonraki bölümü ise Moğollar'ın sahne almasıyla başladı. KESK Genel Başkanı Lami Özgen, TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı, TTB Merkez Konseyi Başkanı Eriş Bilaloğlu, ÖDP Genel Başkanı Alper Taş, ICEM Kimya ve Lastik İşkolları Sorumlusu Kemal Özkan, Filistin Sendikalar Konfederasyonu Genel Sekreteri Shaher Saed, Kıbrıs PEO Yönetim Kurulu Üyesi Hristos Tombazos'un da aralarında bulunduğu pek çok sendika temsilcisi bu bölümde konuştu.

Günün sonunda DİSK/Emekli Sen şubelerine üye emekliler Emekli Sen merkez yönetimini protesto ettiler. DİSK/Birleşik Metal-İş üyesi GEA Klima işçileri direnişleriyle dayanışma çağrısı yaptılar.

Delegeler söz aldı

Oldukça cansız ve coşkusuz geçen ikinci gün programında DİSK'in pratiğine ve önümüzdeki süreçte izleme gereken mücadele hattına ilişkin dişe dokunur değerlendirmeler yapılmadı.

Delege konuşmalarında ilk söz Basın-İş Sendikası'ndan **Mustafa Yamak**'a verildi. Bank Sen İstanbul Şube Başkanı **Rana Erdem** ise, konuşmasını kadın sorunu üzerine kurdu. Kadına yönelik şiddet olayları ve kadın cinayetlerine dikkat çeken Erdem, AKP döneminde kadın cinayetlerindeki artışa değindi.

Birleşik Metal-İş Sarkuysan İşyeri Temsilcisi **İsmail Sungur**, yeni dönemde daha dinamik ve mücadeleci bir DİSK yaratılması gerektiğini belirtti. Sungur, DİSK'in daha fazla direniş göstermesi ve sokağı örgütlemesinin önemine vurgu yaptı. "Devrimci unsurlara yönetimlerinde yer veren bir DİSK" vurgusu yapan İsmail Sungur, DİSK'in mücadele geleneğini hatırlattı.

Dev Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu** ise, geçmiş sürecin muhasebesinin yapılması ve yol haritasının belirlenmesi açısından genel kurulların önemine vurgu yaptı. Bu DİSK Genel Kurulu'nun da önümüzdeki 10-15 yıllık süreci belirleyeceğinin altını çizen Çerkezoğlu, siyasal sürece ilişkin gelişmeleri, krizi ve Kürt sorununu ele aldı.

Çerkezoğlu konuşmasında Dev Sağlık-İş'in son 4

yıllık mücadele pratiğine ilişkin değinmelerde bulundu. Üye sayılarını son 4 yılda 20 kat arttırdıkları bilgisini veren Çerkezoğlu, tüm bunları yetki ve TİS hakkından mahrum olmalarına rağmen gerçekleştirdiklerini hatırlattı. Çerkezoğlu, sistemle hesaplaşılmasının temel görev olduğuna işaret etti. Çerkezoğlu, bu dönemki DİSK yönetiminde görev almaya talip olduklarını ilan ederek konuşmasını noktaladı.

ETUC Genel Sekreter Yardımcısı Patrick Itshbert ve Uluslararası Arap Sendikalar Konfederasyonu Ömer Muhammed genel kurulu selamlayan bir konuşma yaptı.

Dev Maden Sen adına **Yunus Akbağ** ve Cam Keramik-İş Sendikası Genel Başkanı **Mehmet Turp**'un ardından konuşan Devrimci Yapı-İş Sendikası Genel Başkanı **Dursun Açıkbay**, Maltepe Belediyesi taşeron işçilerini "provokatör" ilan etti. İşçilerin, DİSK Genel Kurulu'nun açılışında gerçekleştirdiği protesto sırasında işçilerin arasında "başkalarının" olduğunu söyleyen Açıkbay, işçilere destek veren ilericiler ve devrimci güçleri de hedef aldı. DİSK'in sürecine dair herhangi bir eleştiride bulunmayan Açıkbay işçilere değil CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na sahip çıktı.

Emekli Sen Genel Başkanı **Veli Beysülen** ise Emekli Sen üyelerinin protestosu eşliğinde kürsüye geldi. Emekli Sen üyesi bir grup, Beysülen'i "İhanet etme sendikayı bölme!" sloganıyla protesto etti.

Beystülen ise “Ben bu örgütün genel başkanı değilim. Ben bu örgütün hamalıyım” diyerek kendini savundu. Tasfiye eleştirilerine yanıt vermeye çalışan Beysülen, Emekli Sen üyelerinin dışarı çıkartılmasını divandan talep etti. Salondaki gerginlik, sendika yöneticilerinin araya girmesiyle son buldu.

Genel kurul Gıda-İş Sendikası Genel Sekreteri **Seyit Aslan**’ın konuşmasıyla devam etti. “İşçi sınıfının mücadele merkezleri işyerleridir. Buralarda birliği sağlamadığımız sürece basın açıklamaları ile bir yere varamayacağımız ortada” diyen Aslan, 15-16 Haziran direnişlerinin işyerlerinden başladığı için başarılı olduğunu dile getirdi.

Aslan, “Hamasetle, kendimizi överek, kendimizi beğenerek bir yere varamayız. DİSK’in 12 Eylül öncesi mirasını konuşarak bir yere varamayız. Örgütlü duruşu, kolektif hareketi, birliği sağlayamadığımız sürece başaramayacağız” diye konuştu.

Ardından Limter-İş Sendikası Genel Başkanı **Kanber Saygılı** bir konuşma yaptı. Nakliyat-İş Sendikası adına konuşan Genel Örgütlenme Sekreteri **Erdal Kopal**, ABD emperyalizminin bölgedeki saldırı ve işgallerine vurgu yaptı. Nakliyat-İş’e yönelik tutuklamaları hatırlatan Kopal, 4 yıllık süreçte yürüttükleri mücadeleyi hatırlattı. Yürüttükleri örgütlenme ve direnişleri sıralayan Kopal, baskı ve tehditlerin mücadelelerini daha da güçlendirdiğini ifade etti.

Genel-İş Sendikası İzmir 5 No’lu Şube Başkanı **Naci Çetin**, tüm kesimleri kapsayan bir mücadele ve DİSK yaratılması gerektiğini ifade etti. Taban örgütlenmelerinin yaratılması ve birleşik mücadele hattı ihtiyacına vurgu yapan Çetin üretilecek politikaların düzene karşı, emek ve demokrasi politikalarıyla birleştirilmesi ihtiyacını hatırlattı. Genel-İş Diyarbakır Şube Başkanı **Salih Doğrul** Kürt sorununa dikkat çekti. Genel kurulu Kürtçe selamlayan Bulut’un konuşması salon tarafından alkışlarla karşılandı. Genel kurul delegeleri, “Yaşasın halkların kardeşliği!” ve “Biji bratiya gelan!” sloganlarını attılar. KCK adı altında yapılan operasyonlara değinen Bulut, bölgedeki tüm etkinlik ve eylemlerin tutuklamayla sonuçlandığını dile getirdi. Faili meçhullere ve Roboski katliamına değinen Bulut, bölgeden çıkan toplu mezarlarla topraktan kemiklerin fişkırdığını söyledi. Bulut’un ardından **Limter-İş’ten Hakkı Demiral** söz aldı.

Genel-İş Sendikası’ndan bir delege ise Billur Tuz ve Savranoglu direnişlerine alkış istedi. Uludere katliamına değinen DİSK delegesi AKP’nin bu katliamla Kürtler’e mesaj verdiğini dile getirdi.

Genel-İş İzmir 5 No’lu Şube’den Rezan Özoğlu, DİSK’in uzlaşmacı sendikacılık anlayışını reddetmesi gerektiğini söyledi. İşçilerin divan başkanı tarafından susturulmaya çalışılmasını eleştiren Özoğlu, DİSK’in gerçek kimliğini, devrimci sendikacılık kimliğini kazanmasının önemine vurgu yaptı. DİSK’in CHP’nin

arka bahçesinden kurtarılması gerektiğini söyledi. Bu tablodan tüm düzen partilerinin sorumlu olduğunu söyleyen delege, işçi sınıfı ideolojisinin önemine değindi. Bürokrat, çatışmayan, işçiyi ortada bırakan sendikacılık anlayışının bırakılması gerektiğini sözlerine ekledi. “DİSK değişmeli ama nasıl?” diyen Özoğlu, DİSK’in bakış açısını netleştirmesini, taban örgütlenmelerinin yaratılmasını, her fabrikada işçi komiteleri kurularak ortak mücadele hattı belirlenmesi gerektiğini ifade etti. DİSK’in tüm mücadelelerde taraf olması gerektiğini hatırlattı.

Genel kurulda DİSK Eski Başkanı ve CHP İstanbul Milletvekili Süleyman Çelebi konuştu. “Veda” konuşması yapan Çelebi, direnmeye devam edeceğini söyledi. DİSK’e veda etmediğini belirten Çelebi, kıdem tazminatının, bölgesel asgari ücretin, esnek çalışmanın gündeme geleceğini söyledi. Parlamentoda çalışacaklarını ifade eden Çelebi, yasalara karşı meclisteki muhalefetlerine destek istedi.

Çelebi’nin ardından genel kurul programı **Adnan Serdaroglu** ve **Erol Ekici**’nin konuşmalarıyla devam etti. Ekici konuşmasına, DİSK’in tarihini anlatarak başladı. Kurucuların verdikleri sözü hatırlatarak “Türkiye’de ‘daha iyi bir dünya mümkündür’ diyen solcuların, sosyal demokratların, sosyalistlerin, devrimcilerin ve komünistlerin kurduğu kitlesel bir sınıf örgütünün, bir mücadele anlayışının, bir idealin adı oldu” dedi.

İşçi sınıfının bugün yaşadığı sorunları anlatan ve

CHP’ye ve sendikal ihanete protesto

CHP’li Maltepe Belediyesi yönetiminin işten atma saldırısı ve baskılarına direnen işçiler CHP’yi ve sendikal ihaneti protesto ettiler. Belediye yönetiminin, direnişi karalamaya yönelik yayınladığı deklarasyonun altına imza atan DİSK/Genel-İş Sendikası İstanbul 2 No’lu Şube Başkanı ve CHP İstanbul İl Başkanlığı Emek Dünyası’ndan Sorumlusu Başkan Yardımcısı **Nevzat Karataş**’ın da istifaya çağrıldığı eylemde Şube Başkanı Karataş direnişçi işçilere fiziki ve sözlü saldırıda bulundu. Şube Başkanı Nevzat Karataş küfürler eşliğinde direnişçi işçilerin üzerine yürüdü.

Ekici’yle görüşme

İşçilerin yanına gelen Genel-İş Genel Başkanı **Erol Ekici** taşeron işçileriyle kısa süreli bir görüşme gerçekleştirdi. Taşeron işçilerinin örgütlenmesinin uzun bir süreç olduğunu ifade eden Ekici, bunun şu anda mümkün olmadığını belirterek 2 No’lu Şube Başkanı Nevzat Karataş’ın, belediye yönetiminin deklarasyonuna imza atmasını ise doğru bulmadığını söyledi.

Taşeron işçileri, CHP Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile CHP İstanbul Milletvekili Süleyman Çelebi’yi, salona girişleri sırasında protesto etti. İşçiler genel kurul salonunda sloganlarına ara vermediler.

CHP şovuna yanıt

Genel kurula katılan CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu’nun söz almasıyla salonda sloganlar ve ıslıklar yükseldi. Maltepe Belediyesi taşeron işçileri, “Taşeron işçisi köle değildir!”, “İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!” sloganlarıyla Kılıçdaroğlu’nu protesto ettiler. Devrimci İşçi Hareketi de ajitasyon konuşmaları ve sloganlarla Kılıçdaroğlu’nu protesto etti.

İşçilere “Haklısın, kazanacaksınız, endişemiz yok” sözleriyle yanıt vererek tansiyonu düşürmeye çalışan Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

işçi sınıfına yönelik yeni saldırıları teşhir eden Ekici konuşmasını şu sözlerle bitirdi:

“Başlarken söylediğimi tekrar ediyorum; 45 yıl önce de DİSK kurulurken söz verildi, ant içildi. O yemin bugün de hepimizin boynunun borcudur. Bugün bizler de, “Bizi mahvetmek isteyen emperyalizme ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı” sonuna kadar mücadele etme göreviyle karşı karşıyayız.”

DİSK bünyesine katılmak isteyen **Enerji Sen**, Dev Turizm-İş ve **Spor Sen**’in konfederasyona kabulü yeni seçilecek DİSK yönetimine bırakıldı.

DİSK Başkanı Erol Ekici oldu

12 Şubat günü yapılan seçimlerde DİSK Genel Başkanlığı’na Genel-İş Sendikası Genel Başkanı Erol Ekici seçilirken Genel Sekreterliğe ise Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroglu getirildi.

Genel Başkan ve Genel Sekreterin dışında Yönetim Kurulunu oluşturacak 7 ismin 5’i de seçimlerin ilk turunda kullanılan oylar sonucu belli oldu. Genel kurulun ikinci gününde yönetim kuruluna adaylığını açıklayan Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu ile Ergün Tavşanoğlu ve İsmail Yurtseven ise 260 oy sınırını aşamayarak ikinci tura kaldı.

Liste dışı bırakılan Arzu Çerkezoğlu ilk ve ikinci tur seçimlerinde aldığı oylarla dikkat çekerken yönetime seçilemedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kılıçdaroğlu’nun çabaları sonuç vermedi. Bu sırada, taşeron işçilerine müdahale etmek isteyen güvenlik görevlileri ile işçiler arasında kısa süreli arbede yaşandı.

Demagogik seslenişine devam eden Kılıçdaroğlu, “Grup yorum ne güzel iki türküyü açtı kurulu, neden bu gerginlik? Grup Yorum halktan yana, insanlıktan yana, insan onurundan yana mücadele veren sesiyle, saziyla müzik aletleriyle güzel bir gruptur. Ama biletlerini satanlara 13 yıl verdiler. Unutmayın bir ülkede uluslararası yazar Auster, ‘cahil’ diye suçlanırsa Tayyip Erdoğan ‘alem’ diye yaftalanırsa 13 yıl azdır” dedi.

Taşeron işçilerine seslenen Kılıçdaroğlu, “Taşeronlaşmaya ilk karşı çıkan, sendikanın hak olduğunu savunan ilk parti kimdi?” diyerek kendini savundu.

“Gereğini yapın o zaman” diyerek tepki gösteren işçilere Kılıçdaroğlu, “Bana geldiniz de ben size sahip çıkmadım mı? Hakkı zedelenen herkese sahip çıkarız. Taşeron işçisi köle değildir yanlış slogan. Taşeronluk köleliktir zaten” ifadelerini kullandı. İşçilerin protestosu Kılıçdaroğlu’nun konuşması boyunca aralıksız devam etti.

Taşeron işçileri Ankara'ya yürüyor!

İki aya yakın süredir işten atmalara ve taşeron köleliğine karşı CHP'li Maltepe Belediyesi önünde direnişlerini sürdüren taşeron işçileri 18 Şubat Cumartesi günü Ankara'ya yaya olarak yürüyüş başlatacaklar. CHP Genel Merkezi önüne yürüyerek düzen partisi CHP'nin işçi düşmanlığını protesto edecek olan işçiler uğradıkları sendikal ihanete karşı da öfkeli. Direnişlerinin 57. gününde gerçekleştirdiğimiz söyleşide işçiler direnişleriyle sınıf dayanışmasının yükseltilmesi çağrısında bulundular.

- Genel-İş 2 No'lu Şube'nin belediye yönetiminin açıklamasına imza atmasıyla ilgili düşünceleriniz neler?

Cemal Genceldi: Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası Şube Başkanı Nevzat Karataş'ı teşhir etmek için DİSK'in genel kuruluna gittik. Genel kurulun birinci gününde yaptığımız açıklamada Nevzat Karataş'ın patron yanlısı olduğunu, işçi düşmanı ve ihanetçi olduğunu anlattık. Kendisi, açıklamamızı okuyan İlhan arkadaşına saldırarak küfürler savurdu. Bize yaptığı hakaret nedeniyle buna yanıt verdik.

Ahmet Ekici: DİSK Genel Kurulu'nda Nevzat Karataş'ın terbiyesiz kelimeler kullanması bir sendikacıya nasıl yakıştı bilemiyorum. Kendisinin, bir sendikacı olarak özeleştirme vermesi gerekiyor. İşçi sınıfına yaptığı saldırı nedeniyle kamuoyuna bir açıklama yapması gerekiyor. Onun, işçileri sattığını biz belgeleriyle ortaya koyduk. Kendi terbiyesizliğini işçi sınıfının üzerine saldırarak örtbas etmeye kalktıysa onun söylediklerini biz ona söylemiyoruz.

Ceyhun Dokuyucu: Sendikaların ilk önce işçiden yana olmaları gerekiyor. Çünkü sendika demek işçi demektir. Böyle yapan sendikaları şiddetle kınıyorum. Yapmamaları gerekirdi. Böyle yaparak, patron yanlısı yöneticiler olduklarını gösterdiler.

- DİSK Genel Kurulu'nda, Genel-İş Genel Başkanı Erol Ekici'ye yaptığınız görüşmede size neler söylendi?

Cemal Genceldi: Ekici bize "bunu geri alacağız" dedi. Biz de, "başkanım bu adamın bir an önce istifa etmesi gerekir. Bu adam işçi düşmanıdır" dedik. O da, "en kısa sürede sizinle konuşacağız ve işinizi

çözeceğiz" dedi. Kendisine teşekkür ettik ve direniş alanımıza döndük. Umarım önümüzdeki günlerde bize ulaşır ve görüşürüz. Biz genel kurula katıldıktan sonra, öncü arkadaşlarımızdan İlhan Yıldırım'a evinin önünde pusu atıldı. Geç saatlerde evine girmek üzereyken plakası olmayan bir aracın içinde 3 kişinin olduğunu fark ediyor. Arkadaşımız ara sokağa girerek uzaklaşıyor. Biz de o gece arkadaşımızın yanına giderek destek olduk. İlhan, aynı aracın gece geç saatlerde yine evin önüne geldiğini söyledi. Bunun arkasında kimlerin olduğunu şu anda bilemiyoruz.

- Ankara yürüyüşüyle neyi hedefliyorsunuz?

Murat Karameşe: 57 gündür burada direniyoruz ve CHP'nin genel merkezi sesimizi duymuyor, bu direnişi görmezden geliyor. DİSK'in genel kurulunda da sesimizi duyurmaya çalıştık. Bize başka bir yol bırakmadılar, mecburen Ankara'ya CHP Genel Merkezi'ne yürüyeceğiz. Kemal Kılıçdaroğlu çıkıp "taşeronluk 21. yüzyılın kölelik rejimidir. Ağlamayan çocuğa meme vermezler. Alanlara çıkın" dedi ya biz de hakkımızı aramak için çıktık. Kendi belediyesi, CHP'li Maltepe Belediyesi karşımızda durdu. Ankara'ya bu yüzden yürüyoruz.

- Kılıçdaroğlu DİSK Genel Kurulu'nda size "bana ne zaman geldiniz de geri çevirdim" dedi. Bunun bir gerçekliği var mı?

Murat Karameşe: Bize İsviçre'den, Almanya'dan mektuplar geliyorsa, direnişimizin sesi orada da duyuluyorsa Kılıçdaroğlu da şimdiye kadar bizim yaşadığımız haksızlığı duymuştur. Dolaylı yollardan da kendisini iki kez aradım. Bize başka yol bırakmadılar.

- Direniş alanında günleriniz nasıl geçiyor?

Ceyhun Dokuyucu: Havalarda çok soğuk ama biz burada çok keyifliyiz. Gelen gidenimiz de çok oluyor. Her gün gelen ziyaretçilerimiz var. Araçlar korna çalarak destek veriyorlar. Çevredeki evlerden çay, poğaçalar getirerek destek verenler oluyor. Destek açısından çok mutluyuz. 57. gün olmasına rağmen ilk günkü gibi heyecanlı ve kararlıyız. Bu süreç ne kadar uzun olursa olsun burada aynı şekilde duracağız.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

- Hayatında daha

önce böyle bir mücadele, direniş deneyimi yaşadın mı?

Ceyhun Dokuyucu: Hayır daha önce böyle bir şey yaşamadım. Bu süreçte kendi adıma çok şey öğrendim. Slogan atmayı, arkadaşlığı öğrendim. İyi insan-kötü insan ayırımını gördüm. Her şeyden önemlisi dayanışmayı öğrendim. İki aylık evliyim ben. Etrafımda destek olan yakınlarım da var, olmayanlar da var. Onlar bu mücadelenin direk içinde olmadıkları için insana dışarıdan davulun sesi hoş gelir. Buraya gelip bizi gören ve dinleyenler haklılığımızı anlıyorlar.

- İşten atmaların yanında taşeron köleliğini de hedefliyorsunuz.

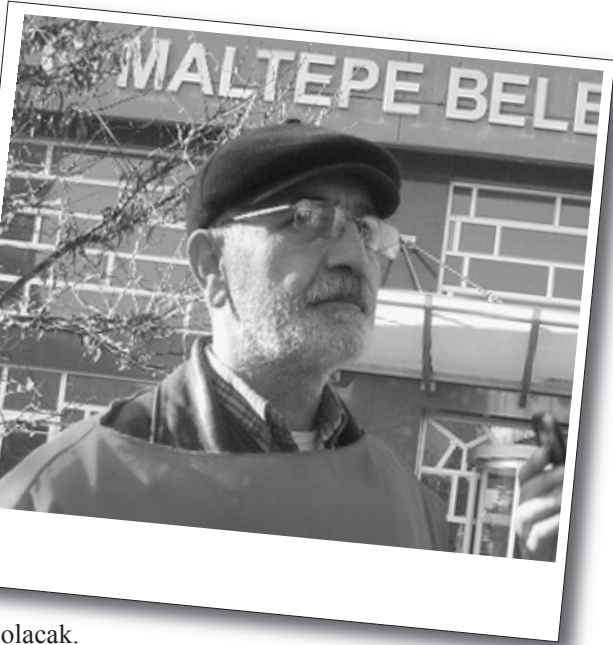
Cemal Genceldi: Taşeron şirketlerde örgütlenmeye başladığımızda 400 taşeron işçisi arkadaşımız taleplerin altına imza attı. Taşeron sisteminin zulüm ve işkence olduğunu biliyorlardı. Biz bunlardan, Everest'ten tepe istemedik. 9 talebimiz vardı. İnsanca yaşamak ve işten atmalara son verilmesi bunların önde gelenleriydi. Sabahları işçi arkadaşlarımız neden iştima gitsin. Neden öğlen oturup sıcak bir çorba içmesin? Belediye Başkanı Mustafa Zengin bir yol çizmiş gidiyor. Kendi partisinin ilçe, il yönetimine saygı göstermiyor. Biz mücadelemize devam edeceğiz. Hakkımızı geri alana, taleplerimizi kazanana kadar mücadelemizin arkasında olacağız. Yaz-kış, yağmur-çamur demeden buradayız. Hava soğuk olabilir ama biz burada sıcakız. 9 arkadaşımız bir anda 90 da 900 de oluyor. Yoldan geçen araçların korna çalması, çevreden insanların çay getirmesi, muhabbet etmesi, isyan ateşimizi yakıp halaylar çekmemiz bizi daha güçlendiriyor.

Dayanışma gecesi nasıl bir etki yarattı?

Erdal Keser: Burada çevredeki insanlardan destek alıyoruz. Bu desteğin daha da artması gerekiyor. Dayanışma gecemiz de oldukça güçlü geçti ve çok iyi bir etki yarattı. Duymayanlar sesimizi de duydu. Sesimizi yurtdışından duyan dostlarımız da var.

- Ankara'ya CHP Genel Merkezi'ne yürüyeceksiniz. Programınız nedir?

Cemal Genceldi: 18 Şubat Cumartesi günü saat 11.00'de Maltepe Belediyesi önünden yürüyüş başlatacağız. Bizi yolcu etmeye gelecek kurumlar

olacak.

Güzel bir yürüyüş olacağını düşünüyorum. Tuzla'da, Gebze'de, Dilovası'nda açıklamalar yapacağız. Gebze'de, geçtiğimiz yıllarda öldürülen Pippa Bacca isimli kadın için eylem yaparak kadın cinayetlerine dikkat çekeceğiz. Dilovası'nda çevre kirliliğini gündeme getireceğiz. Tuzla'da iş cinayetlerini gündeme taşıyacağız.

- DİSK kongresindeki protestonuz nasıl bir etki yarattı?

Mahmut Gülbina: Genel-İş'in 2 No'lu Şubesi attığı imzanın ötesinde işçileri yarı yolda bırakmıştır. Örgütlenmek üzere işçilerle yola

çıkılmıştır. Ardından bizi ortada bırakmıştır. Üye olma aşamasına geldiğimizde Nevzat Karataş bunu yapmamıştır. "Taşeron ihalesi yapılsın. Atılanlar atılsın sonra bakarız" demiştir. Genel-İş 1 No'lu Şube ise yanımızda olmuştur. DİSK Genel Kurulu'nda iyi tepkiler aldık. Kemal Kılıçdaroğlu'nu protesto ederken partiye savunanlar bizi susturmak istedi. İşçi sınıfının verdiği bir mücadele var.

- Taşeron şirketlerde çalışmaya devam eden arkadaşlarınızla diyalogunuz nasıl?

Mahmut Gülbina: Onların da gözleri bizim üzerimizde. Amirler ve şefler onları korkuttuğu için bazıları geri çekildi. Biz burada işçi sınıfı adına direniyoruz. Türkiye'de 3 milyon taşeron işçisi var. Burada 9 işçi direniyor. Biz taşeron sistemi kalkana, kölelik düzeni son bulana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz.

- Önümüzdeki süreçle ilişkin düşüncelerin neler?

Ahmet Ekici: Bu irade Ankara yürüyüşüyle devam edecek. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, "bana geldiniz mi beni aradınız mı çözüm bulayım" dedi. Sayın demeyeceğim ona. Başka yerlerdeki direnişleri görüp oralara giden CHP Genel Başkanı, burada iki aydır direnen işçileri görmüyor. Görmemezlikten mi geliyor, yoksa duymuyor mu? Tüm Türkiye duydu o da duymuştur. Bunun devamı gelecek, duyurmaya devam edeceğiz. Bu sadece burada çalışan 900 işçinin sorunu değil. Bu sorun 3 milyon taşeron işçisinin sorunu. Biz bunu dile getirmek için 3 arkadaşımızı yolcu ediyoruz. 3 milyon taşeron işçisini temsilen Ankara'ya üç kişi gönderiyoruz. Bir kişi bizim için 1 milyon kişidir. Konakladığımız yerlerde karşılamalar olacak. Bu eylemlerde sadece taşeron işçiliğini değil işçi sınıfının karşılaştığı tüm sorunları gündeme taşıyacağız. Bundan sonraki süreçte elimizden ne geliyorsa yapacağız. Taşeron işçisi arkadaşlarımız için orada ne gerekiyorsa yapacağız. Arkadaşlarımız oradayken kalan arkadaşlarımız da farklı eylemler yapacaklar. Maltepe Belediyesi'nin önünde teneke içerisinde bir ateş yaktık. Bu ateşi varile çevirmeye çalışıyoruz. Tüm işçi sınıfına ve duyarlı kesimlere de şunu söylüyorum. Burada bir ateş yandı, kimse deve kuşu olmasın, kafasını toprağa sokmasın. Kartal'ın görme yeteneği güçlüdür. İstiyorum ki bu sınıfa mensup herkes kartal gözlü olsun, deve kuşu olmasın.

- Türkiye'nin çeşitli illerinde direnen işçilere mesajın nedir?

İlhan Yıldırım: Biz burada bir ateş yaktık. Türkiye'nin farklı bölgelerinde direnen işçiler de

bizim sınıf kardeşimizdir. Fiziksel olarak yüzlerce, binlerce kilometre uzakta olsak da yüreklerimiz bir atıyor. İzmir'de Billur Tuz, Savranoğlu ve Hugo Boss işçileri, Düzce'de MAS-DAF işçileri gibi bizim direnişimiz de işçilere yürünmesi gereken yolu gösteriyor. Üstelik bizler, böylesine kararlı bir mücadeleyi sendikal ihanete rağmen sürdürmeye çalışıyoruz. Genel-İş Şube Başkanı Nevzat Karataş'ın bizlere yaptığı hareket bu hainlerin gerçek yüzünü göstermiştir. Bizler, işçi sınıfının öncüsü olduğunu her fırsatta söyleyen DİSK'e de bu konuda büyük görevler düştüğünü düşünüyoruz. DİSK bu duruma sessiz kalmamalıdır.

Şunu belirtmek gerekir ki burada sonuç alana kadar beklemeye devam edeceğiz. Her şeyden önce biz haklıyız ve haklılığımızdan aldığımız güçle yolumuza devam ediyoruz. Bu haklılığımız karşısında onların gökdelenleri, belediye binaları küçük kalıyor. Oturdıkları o koltuklardan bize zulmediyorlar ama bu devran böyle gitmeyecektir. Direnenler er ya da geç zafere ulaşacaklardır.

Buradan bir kez daha, tüm duyarlı kesimlere çağrıda bulunuyoruz. Direnişimizin sonuna kadar yanımızda olsunlar. Maddi-manevi desteklerini bizden esirgemesinler. Bu yüzden Ankara yürüyüşümüz de çok önemlidir.

- Vermek istediğin bir mesaj var mı?

Ceyhun Dokuyucu: Tüm taşeron işçilerine sesleniyorum. Haklarını aramaktan korkmasınlar. Saldırılara boyun eğmesinler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sinter işçileri mücadeleyi bırakmıyor

Sinter Metal davası yaklaşık bir ay önce sona erdi. Yargıtay sürecinin leyhlerine sonuçlanmasıyla beraber işçiler iş başvurusunda bulundu. Sinter Metal patronu ilk başta 63 işçiyi işe çağırdı. Fakat 7 Şubat Salı günü işe başlamak için fabrika önüne gelen işçilerden sadece 5'i işe başladı. Bu süreçte sendika yöneticilerinin ilgisizliği ve işçileri yalnız bıraktığı görüldü.

Serdaroğlu'ndan işçilere aldatmaca

8 Şubat Çarşamba günü, sendikalaşma sürecinde komitede yer alan ve direnişe öncülük eden işçiler Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Merkezi'ne giderek Adnan Serdaroğlu ile görüşmek istedi. Sinter işçileri tarafından binaya girdiği görülmüş olmasına rağmen Adnan Serdaroğlu'nun kendisi için "yok" dedirtmesi ile işçilere şehir dışında olduğu ve bu yüzden görüşme yapılamayacağı söylendi.

Sinter işçileri ise Adnan Serdaroğlu'nun odasına girerek davalarına neden sahip çıkmadıklarını sordular. Süreçten haberinin olmadığını söyleyen Serdaroğlu'na işçilerin yanıtı "Bu davanın sendika için bir onur davası olduğunu söylüyordunuz. Onurunuz böyle mi sahip çıkıyorsunuz?" oldu.

Genel kurulda söz yok

Mücadelelerinin ve davalarının peşini bırakmayan öncü işçiler Perşembe günü bir toplantı yaparak bunun hesabının DİSK Genel Kurulu'nda sorulması gerektiği kararını aldılar. Cuma günü gerçekleşen Genel Kurul'a giden işçiler söz alarak süreci anlatmak istediler. Fakat işçilere ertesi gün konuşabilecekleri söylendi. İşçilerin ısrarına rağmen sendika bürokratlarına ve parti başkanlarına söz veren divan işçilerin kürsüye çıkmasına engel oldu. Söz hakkı isteyen işçilere net bir cevap verilmeyerek oyalamaya çalıştılar.

Öncü işçiler Cuma günü kendi aralarında toplandılar. Sürecin ve davalarının peşini bırakmayacaklarını söyleyerek içeri girme niyetinde olan işçilerle Pazar günü toplantı yaptılar.

Sinter patronu işçileri parça parça işe çağırıyor. Öncü işçiler, Pazartesi sabahı işe başlayan arkadaşlarına destek vermek için fabrika önüne gittiler. Daha sonra da direnişte olan Maltepe Belediyesi taşeron işçilerini ziyaret ettiler.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Tersanelerde bir cinayet daha

Tuzla tersaneler cehenneminde 4 Şubat günü meydana gelen patlamada hastaneye kaldırılan 4 işçiden biri olan Damgacı, tedavi gördüğü Darıca Farabi Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi. Damgacı'nın ölümüyle birlikte tersanelerde yaşamını yitiren işçilerin sayısının 147'ye yükseldiğini belirten Tersane İşçileri Birliği Derneği'nin açıklamasında şu ifadeler yer verdi:

"Patronların keyfiyetine devletin verdiği destek ise gecikmemektedir. İş cinayetinin hemen ardından 'İşyerlerinde İş Sağlığı ve Güvenliği Koşullarının İyileştirilmesi' konferansında konuşma yapan Çalışma Bakanı Faruk Çelik Türkiye'de her gün 172 iş kazası, 4 ölüm ve 6 sürekli iş göremezlik durumu meydana geldiğini söyledi. Bu rakama kayıtdışının dahil olmadığını ifade eden Bakan Çelik, Türkiye'de 2002 yılında iş kazası sayısının 72 bin, meslek hastalığı sayısının 601 iken bu rakamın 2010 yılında 62 bin iş kazası ve 544 meslek hastalığı olarak gerçekleştiğini söyleyerek durumu normal göstermeye çalıştı. Geçmişte gizlenmeye çalışılan iş cinayetleri ve kazalar yoğun mücadeleler sonucu kamuoyuna duyurulmuştu. Bugün artık gizleyemedikleri cinayetleri normalmiş gibi göstererek kamuoyuna kanıksatmaya çalışmaktadırlar. Tersane İşçileri Birliği Derneği olarak tersaneler cehenneminde yaşanan kurnalsızlıklara ve kölelik dayatmalarına karşı kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyoruz."

Hey Tekstil'de direniş!

İstanbul Mahmutbey'de kurulu bulunan Hey Tekstil'de ücretleri verilmeden işten atılan işçiler direnişe başladı.

13 Şubat günü avukatlar direniş yerine gelerek işçilerin mücadelesine hukuksal açıdan her türlü desteği vereceklerini ve her zaman işçilerin yanında olacaklarını ifade ettiler. Bir grup işçi Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne gitti ve daha önce verdikleri dilekçelerin aynısını tekrar verdi. Daha önceki dilekçeyle ilgilenmeyen müdürlük bu dilekçe üzerine işçilerle konuşma yaptı. Hey Tekstil'in bölge müdürlüğüne herhangi bir kapanma ya da işçi çıkarma bildirmediği öğrenildi. En yakın zamanda teftiş kurulunu firmaya göndereceklerini ifade eden yetkililer işçilerin tam sayı orada beklemelerini söylediler. Dilekçe vermek için gelen işçiler, Hey Tekstil yetkililerinin, işçilerin dilekçelerini yırtmaya kalktıklarını ifade ettiler.

Daha önceden kurulmuş olan 6 kişilik komitenin görev ve sorumlulukları düzenlendi. Sendika ve kitle örgütlerinden sorumlu, basından sorumlu kişiler belirlendi ve işçilere maddi destek amaçlı bir fon oluşturuldu. Bununla ilgilenecek komiteler belirlendi.

İşçileri kitle örgütleri ve sendikalar da yalnız bırakmadılar. Gıda-İş Sendikası Genel Sekreteri Seyit Aslan bir konuşma yaparak maddi manevi her zaman işçilerin yanında olacaklarını ifade etti. Cam Keramik-İş Sendikası ve EMEP ilçe başkanları birer konuşma yaparak işçilerin her zaman yanlarında olduklarını, her türlü desteği vereceklerini ve işçilere destek toplayacaklarını ifade ettiler.

Gün boyu işçilerin yanında olan BDSP ve Emekçinin Gündemi çalışanları, işçilerle sohbetler gerçekleştirerek Emekçinin Gündemi dağıtımını yaptılar. Hey Tekstil fabrikasının etrafına işçilerle dayanışmak için "Hey tekstil işçisi yalnız değildir! / BDSP" yazılımaları yapıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Devrimci sınıf çalışmalarından...

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), çeşitli bölgelerde yürüttüğü çalışmalarla işçi ve emekçileri mücadeleye çağırıyor. Afişler, bülten ve bildiriler emekçilere emeğin baharını örgütlemeye çağırısı yapıyor.

Ümraniye

Ümraniye BDSP, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü öncesinde bölgede etkin bir faaliyet yürütülüyor.

26 Şubat hazırlıkları

26 Şubat'ta yapılacak olan etkinliğe çağrı çalışmaları sürüyor. Davetiyelerle emekçilere gidilerek etkinliğe çağrı yapılırken, ozalitlerle de etkinliğin duyurusu yapılıyor. “Kapitalist sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete karşı emekçi kadın etkinliğine” duyurusunun yer aldığı ozalitler Tavukçuyolu, İmes, Dudullu, Madenler ve Sarıgazi'ye yapıldı.

Ayrıca BDSP imzalı ve 8 Mart'ta alanlara çağrı yapan afişler de merkezi noktalara yapıldı.

Kızıl Bayrak satışı

Her hafta düzenli olarak sabah İmes A Kapısı ve akşam Sarıgazi Meydanı'nda yapılan satışta, bu hafta 8 Mart'ta alanlara çağırın ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Topkapı

Topkapı'da işçilerin yoğun olarak geçtiği PTT Avrupa Yakası Posta İşleme Merkezi (AVPİM) önünde *Kızıl Bayrak* gazetesi satışı yapan sınıf devrimcileri işçi ve emekçilere mücadele çağırısı yaptılar.

Gazete satışı sırasında, bölgedeki emperyalist savaş ve saldırganlık politikaları, sermayenin “Ulusal İstihdam Stratejisi” adı altında hayata geçirmeye çalıştığı saldırılar üzerinden ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Bahar gündemleri ve sınıf dayanışması çağırısı

Sınıf devrimcileri, Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin direnişini de Topkapı'daki işçi ve

emekçilere taşıdılar. Direnişçi işçilerle dayanışma çağırısının yapıldığı BDSP imzalı afişleri bölgede yaygın biçimde kullandılar.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde alanlarda olma çağırısı yapan sınıf devrimcileri, “Gazi'den Uludere'ye katleden devlettir! Hesabını emekçiler soracak!” şiarının yer aldığı 200 adet afiş Cevizlibağ, Topkapı-Maltepe ve E-5 üzerine yaparak Gazi Katliamı'nın yıldönümünde alanlarda olma çağırısında bulundular. Afiş faaliyeti esnasında sınıf devrimcilerini engellemeye çalışan kolluk güçlerinin girişimi ise boşa düşürüldü.

Gebze

15 Şubat günü Çayırova ilçesi Erişler işçi durağında *Gebze İşçi Bülteni*'nin son sayısını işçilere ulaştıran iki sınıf devrimcisine yönelik gözaltı girişimi gerçekleşti. Kolluk güçlerinin tüm keyfi uygulamalarını boşa düşüren sınıf devrimcileri bültenleri işçilere ulaştırdılar.

Gebze İşçi Bülteni'ni işçilere ulaştıran sınıf devrimcileri Çayırova Emniyeti'ne bağlı resmi ve sivil kolluk güçleri tarafından durduruldu. GBT kontrolü, ince arama dayatması vb. uygulamalara karşı direnen sınıf devrimcileri zorla karakola götürülmek istendi. Kolluk güçlerinin keyfi tutumu sınıf devrimcilerinin tok tutumu karşısında boşa düşürüldü. İşçi durağındaki işçilerin ve mahalledeki emekçilerin sınıf devrimcilerini sahiplenmesi ile birlikte geri adım atan kolluk güçleri olay yerinde tutanak tutarak sınıf devrimcilerini yaklaşık bir saat sonra serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Sınıf devrimcileri, kolluk güçlerinin baskı ve engellemelerine karşı Gebze İşçi Bülteni'ni işçi servis güzergahlarına ve fabrikalara ulaştırmayı sürdürüyor.

Örgütlenelim, sendikâf haklarımıza sahip çıkalım!

Taleplerimizin karşılanacağı bir Toplu Sözleşme!

Yeni yılda değişelim ve değiştirelim!

Asgari ücret ile azami sefalet!

Kayseri

BDSP çalışanları, başta Battalaltı Mahallesi olmak üzere, Dersim ve Ziya Gökalp semtlerinde *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışını gerçekleştirdiler. Gazete satışı sırasında işçi ve emekçilerle son gelişmeler üzerine sohbet ettiler. Ayrıca emekçi kadınları 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliğine davet ettiler.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranitey.org>

Köle değil işçiyiz, örgütlüsek güçlüyüz!

Adana

Şakirpaşa'da bulunan Yeni Metal Sanayi Sitesi'ne, Marsa Fabrikası'na, Büyüksaat Ayakkabıcılar Çarşısı'na, Çarşı merkezde işçi geçiş güzergâhlarında Adana İşçi Bülteni'nin Şubat sayısının dağıtımı gerçekleştirildi.

Dağıtımlar sırasında işçi ve emekçilere bültenin kapak yazısında öne çıkarılan Özel İstihdam Büroları ve sermayenin diğer saldırı hazırlıkları anlatılarak örgütlü mücadelenin gerekleri üzerine sohbetler edildi.

Adana'da devrimci sınıf faaliyeti, yaklaşan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne hazırlıklarla hızlanarak devam edecek.

İzmir

Sermaye iktidarının işçi sınıfına yönelik gün geçtikçe artırdığı hak gaspları ve saldırı politikaları İzmir'de BDSP tarafından teşhir edildi. Faaliyet sırasında, Ulusal İstihdam Stratejisi kapsamında kıdem hakkının gaspı, kiralık işçi büroları ve esnek çalışmanın işçi ve emekçilere dizginsiz sömürü koşullarının dayatıldığı, bu yılbaşında belirlenen asgari ücretle de işçilere sefalet koşullarında yaşamalarının vaat edildiği söylendi.

Sendikalar Yasası'nın da sınıflı sendikasılaştırmaya ve sermaye iktidarının yandaş sendikalarını güçlendirmeye dönük bir proje olduğuna değinilen faaliyet sırasında bir yandan işçiler örgütsüzlüğe ve sendikasızlığa mahkum edilirken, diğer yandan da bürokrasinin ağırlarını ördüğü sendikalar üzerinde tam tahakküm kurulmaya çalışıldığına dikkat çekildi.

Bu saldırılara karşı BDSP'nin hazırlamış olduğu bildiri 15 Şubat sabahı işçi ve emekçilerin geçiş ve bekleme güzergahı olan Çiğli merkezinde, Çiğli Belediye önünde sesli ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıtıldı. İşçi ve emekçilerin oldukça ilgi gösterdiği dağıtımda, sermaye iktidarı ve saldırıları teşhir edilirken, işçi ve emekçilere sendikalaşma, örgütlenme ve haklarına sahip çıkma çağırısı yapıldı. 250 bildirinin hızla tüketildiği dağıtımda, şu an direnişte olan Billur Tuz, Savranoğlu ve Hugo Boss işçilerinin örgütlenme mücadeleleri anlatılarak, direnişlere destek çağırısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye - Topkapı - Gebze - Kayseri- Adana- İzmir

Parti Okulu Ümit Altıntaş Devresi / Parti ve yeni

(Parti Okulu Ümit Altıntaş Devresi çalışmalarının bitiminde Cihan yoldaş tarafından yapılmış kapanış konuşmasıdır. Daha önce partiye tamamı sunulan konuşmanın parti yaşamını ilgilendiren bazı bölümlerine, örgütsel gizlilik nedeniyle buradaki yayında yer verilmemiştir. Ara başlıklar buradaki yayında konulmuştur...)

Hemen her şeyi konuşup tartışmış bulunuyoruz ve üstelik bunu haftalardır yapıyoruz. **Parti Okulu Habip Gül Devresi**'nde, temel sunumların yanısıra, parti çalışması ve örgütlenmesine ilişkin hemen tüm önemli meseleler enine boyuna konuşulup tartışıldı. Ardından Merkez Komitesi toplantısında partinin gündemindeki sorunlara ilişkin önemli değerlendirmeler yapıldı. İki haftaya yaklaşan bir süredir de sizlerle bir aradayız. Parti Okulu'nun asıl gündemini oluşturan temel sunumların yanısıra partinin çeşitli sorunları üzerine sizlerle de ayrıntılara inen verimli tartışmalar yaptık. Sizden önceki toplantıların bazı kayıtları partiye sunulduğu için sizler bunları hem önden incelediniz, hem de burada yeniden inceleme olanağı buldunuz. Sonuçta içinden geçmekte olduğumuz dönemde öne çıkan sorunlarımız üzerine söylenecekler, özü ve esası yönünden hep aynı çerçevededir ve bu fazlasıyla yapılmış bulunuyor. Dolayısıyla sizi yeni tekrarlarla yormak istemiyorum. Bu nedenle ben, bence fazlasıyla başarılı geçen bu yeni Parti Okulu etkinliğimizin kapanışı çerçevesinde, mümkün mertebe de kısa tutmaya çalışarak, önemli bulduğum bazı noktaların altını çizmekle yetineceğim.

İki parti okulu etkinliğinin yanısıra bir de tam üyeli Merkez Komitesi toplantısı yaptığımız düşünülürse, şu son zaman dilimi içinde üç büyük merkezi parti toplantısı gerçekleştirmiş olduk. Bu, abartmasız olarak, bu kısa zaman dilimi içerisinde peşpeşe üç ayrı parti kongresi toplamak çapında kapsamlı bir organizasyon demektir. Bu bile kendi başına bir şey anlatıyor olmalı, bunu vurgulayarak başlıyorum.

Bu üç büyük organizasyon her şeyden önce büyük bir dikkat ve titizlik gerektiriyordu. Söz konusu olan, Parti Merkez Komitesi'nin yanısıra, partinin en önemli ara kademe kadrolarının bir bölümü idi, bunların hayati önemdeki güvenliği sorunu idi. Bunları kapsayan üç ayrı organizasyonu nispeten dar bir zaman dilimi içinde peşpeşe örgütlemek ve tümünü de başarıyla sonuçlandırmak, partinin örgütsel kapasitesine, deneyimine, planlama ve gerçekleştirme yeteneğine önemli bir göstergedir.

Partinin üstünlükleri

Bu çalışmaların toplam tablosu, partimize ilişkin bazı temel önemde gerçeklerin daha iyi anlaşılmasına yeni bir vesile olmuştur.

Bunlardan birincisi şudur: Bu partinin son derece önemli ve anlamlı bir ideolojik birikimi var. Bu esası yönünden bir eğitim etkinliği idi; partinin çizgisi üzerinden bazı temel meseleler ele alındı burada. Bu bize bir kez daha gösterdi ki, partimizin temel konularda sağlam bir konumu, belirgin bir düşünsel açıklığı var. Demek oluyor ki partimizin bir ideolojik gücü, dikkate değer bir birikimi, temel meselelere sağlamca bir bakışı var.

İkincisi, az önce de ifade etmiş oldum, bu partinin

bir örgütsel kapasitesi var. Evet, yalnızca bir ideolojik gücü ve birikimi, isabetli bir ideolojik çizgisi değil, fakat aynı zamanda bir örgütsel kapasitesi de var. Deneyime, titizliğe, disipline dayanan, illegalite birikiminden gelen, bütün bunların ürünü bir planlama ve gerçekleştirme yeteneği olarak kendini gösteren, dikkate değer bir örgütsel kapasitesi de var. İlk eğitim etkinliğine katılan bazı yoldaşlar buradaki başarıya şaşırdıklarını ve bundan mutluluk duyduklarını dile getirdiler. Oysa bunlar partinin örgütsel omurgası içerisinde yer alan, konumları gereği bu partinin örgütsel kapasitesini en dolaysız olarak bilen, bilmesi gereken kadrolar. Dahası biz, başarılı bulunan o ilk etkinliğin ardından tam üyeli bir Merkez Komitesi toplantısı, sonra da yeni bir parti okulu etkinliği daha örgütlemiş bulunuyoruz. Bütün bunlar partinin örgütsel kapasitesine ve deneyimine önemli bir gösterge demek istiyorum.

Bu üç aylık yoğun tempo, bir üçüncü gerçeği daha gösterdi bizlere, partimizin kadro gerçeğini. (...) Etkinliğimize ilişkin ortak değerlendirme vesilesiyle de dile getirilmişti. Bugünün Türkiye'sinde herhangi bir örgütte, ne böyle bir örgütsel kapasite ve ne de böyle bir kadro gerçeği var. Sonuçta solun bugünkü gerçeğini iyi kötü biliyoruz. Ne olduğunu anlamaya çalıştık her evrede, hala da bu çabamızı sürdürüyoruz.

İşte bu, sözünü ettiğim kadro gerçeği, bu partinin farkını gösteriyor. Partimizin böyle bir farklılığa sahip olabilmesi de, şaşırtıcı olmak bir yana, son derece anlaşılır bir durumdur. Sonuçta partimizin ayırdedici özelliği, geleneksel soldan, onun temsil ettiği çizgi, gelenek ve kültürden kopmuş olmasıdır. Bir sınıfın devrimciliğinden bir başka sınıf devrimciliğine geçişidir, yeni bir kültürün temsilcisi olmak iddiasıdır. Daha çıkışındaki iddiası buydu. Bugün yirmi küsur yılın ardından bu iddianın tümüyle doğrulandığını görüyoruz. Sıraladığım faktörler de bunun bir kanıtıdır. Tabii ki TKİP tümüyle farklıdır. TKİP soldaki herhangi bir parti değildir. Sol hareketin herhangi bir kanadı değil, fakat geride kalmış, ömrünü doldurmuş geleneksel sol hareketten kopmuş, kendini yenilemiş, geleceğe bakan, geleceğe hazırlanan, yeni dönemi temsil etmek iddiasında olan bir partidir.

Fırtınalı dönemlere hazırlık

Eğitim etkinliğinin dar sınırları içerisinde söyleyeceklerim bunlar. Ötesine geçtiğimizde söylenecek olansa şudur: Kuşkusuz biz şu son birkaç yıldır özellikle kadro sorununu ve bunun bir boyutu olarak da ideolojik donanım sorununu tartışıyoruz. Kadrolaşmak ve bunun bir boyutu olarak da parti kadrolarının ideolojik donanımı, gündemimizdeki bir sorundu. Bu eğitim etkinlikleri salt bu kapsamda bile gündeme gelebilirdi. Ama bu dönem gündeme gelmesi, basitçe böyle bir nedenin ürünü değil. Bunun yanısıra, şu içine girmekte olduğumuz döneme ilişkin bakışın da ürünü. Önümüzde uzanan yaklaşık iki yıllık bir süreç var. Hareketimizin 25. yılının ve ardından partimizin 15. yılının kutlanmasına sahne olacak bir süreç bu. Bu süreçte hazırlıklı girmek ihtiyacı var ve eğitim etkinlikleri bu hazırlığın da bir parçası.

(...)

Parti Okulu etkinlikleri de bunun bir parçası, biz

11

i döneme hazırlık!

burada yalnızca bazı temel konular üzerinden ideolojik-teorik sorunları ele almadık, parti örgütü ve çalışmasının çeşitli sorunları üzerine enine boyuna değerlendirmeler ve tartışmalar yaptık. Bunlar II. ve III. Parti Kongreleri'nin ele aldığı, geride bıraktığımız ve önümüzde uzanan dönemin sorunları. Yeni bir kongreye kadar bu meselerde belirli mesafeler katetmek, bazılarını daha köklü bir şekilde geride bırakarak, böylece gelecekteki kongrelerde yeni bazı meselelerle yüzleşmek hedefine sahibiz. Önümüzde böyle bir görev, böyle bir sorumluluk var. Parti Okulu etkinlikleri de bunun içerisine oturuyor. Buradaki belli tartışmaların tutanaklar üzerinden tüm partiye sunulması, partinin toplamının bu sürece bu yönden de dolaysız olarak dahil edilmesi anlamına geliyor doğal olarak.

Partinin bir tarihsel dönem değerlendirmesi var. Bu yeterince gerekçelendirilmiş bir konudur, bu nedenle burada ayrıntısına girmeyeceğim. Ama bu değerlendirmeden çıkan temel önemde bir sonuç var, bu da döne döne ifade edilmiştir. Son olarak da, son MK toplantısı açılış konuşması üzerinden yapılmıştır bu. Parti, önündeki her türlü soruna devrime hazırlık perspektifi üzerinden bakmak zorundadır. Bunu partinin toplamında, salt parti kadrolarında değil, fakat partinin çeperi de dahil olmak üzere, parti güçlerinin toplamında içselleştirmek çok özel bir önem taşıyor. Bu, tüm partiyi ve saflarındaki her bir militanı, yeterli bir bilinç açıklığı ve güçlü bir misyon duygusu ile donatmak demektir. Bunu başarabilirsek eğer, bu bize görevlerimizi de apayrı bir somutlukta kavrama olanağı verecektir.

Dünya kesin olarak yeni bir hareketlilik dönemine girmiş bulunmaktadır. Partinin bu konudaki değerlendirmelerine herkes tam bir güven duyabilir. Bu, emperyalist-kapitalist dünyanın 35 yıllık birikimlerinin bugün geline yerde artık kendini parça parça dışa vurmasından başka bir şey değildir. Bu hareketlenmeler bir dizi safhadan geçecek kuşkusuz ve bunların finalinde büyük devrimci çalkantılar olacak. Şimdi yaşananlar bunların henüz yalnızca ön sarsıntıları. Dikkat ediniz, hiçbir ülke bunun dışında kalamıyor, ne İngiltere, ne İspanya, ne ABD... Şu an henüz sakın görünenler de bu zincire yeni halkalar olarak ekleneceklerdir. Zira sorunların kapsamı belli, kökeni belli, bunları üreten nesnel dinamikler belli, bu dinamiklerin birbirini nasıl etkilediği, nasıl bir karşılıklı etkileşim içinde olduğu belli. Büyüyüp yayılmakta olan toplumsal çalkantıların dışında kalmak kolay olmayacaktır.

Bu bir kehanet değil, bu bir bilimsel bakış. Geride kalan tarihsel sürece, onun birikimlerine, bu birikimlerin, bu süreçlerin evrimine, bu evrimin belli aşamalarına ve şimdi açığa çıkan sonuçlarına bakıştan gelen bir değerlendirme. Partinin bu bakışına büyük bir güven duyabiliriz ve gündelik her şeyi, kendi eğitimimizden tutunuz da, çevremizdeki insanların basit ideolojik donanımından tutunuz da en temelli politik ve örgütsel işlere kadar, en stratejik görevlere kadar, her şeye bunun ışığında bakabilmek durumundayız.

Sınıf eksenli parti!

Buradan bakmak kaydıyla, bu partinin önündeki en önemli hedef ve dolayısıyla görev nedir diye bana sorsanız, ben derim ki, bu partinin önündeki en önemli hedef ve dolayısıyla görev, ne edip edip devrimci bir işçi

EKİM

**Bütün Ülkelerin
Proleterleri, Birleşin!**

TÜRKİYE KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ Merkez Yayın Organı

Sayı: 279, Şubat 2012

Parti Okulu Ümit Altıntaş Devresi / 2011

Parti ve yeni döneme hazırlık

(Parti Okulu Ümit Altıntaş Devresi çalışmaları kapsamında yapılan ilk toplantıda konuşulan konular: partiye t... a s... Cih... s t... finda...)

hareketinin gelişiminde bir parça mesafe almaktır. III. Parti Kongresi bu görevi “sınıf eksenli bir parti” olarak formüle etmiş bulunuyor. Ama sınıf eksenli bir parti olabilmek demek, devrimci bir sınıf hareketinin geliştirebilmesinde bir mesafe de alabilmek demektir. Birini yapamazsak ötekini zaten yapamayız. Sınıf eksenli bir parti olmak zaten başka nasıl olabilir ki? Adı üzerinde, bir biçimde işçilerden oluşan bir partiden değil, fakat devrimci bir sınıf hareketi eksenine oturan bir partiden söz ediliyor.

En önemli sorun, devrimci bir işçi hareketinin geliştirilmesidir ve temelde sınıf eksenli bir parti olabilmeyi başarabilmektir. Öteki her türlü sorunu bu çerçevede, buna bağlı olarak, bunu kolaylaştıracak, bu süreci hızlandıracak biçimde ele almak durumundayız. Bizim için kendi içinde bir kadro, kendi içinde bir örgüt, kendi içinde bir devrimcilik tartışmasının fazlaca bir anlamı yoktur. Bütün bunlar kendini burada, sınıf zemininde üretirse, çözümünü burada bulursa, maddi oluşumunu ve gelişimini burada gerçekleştirirse bir anlam taşır. Örgüt kendini sınıf çalışması içerisinde üretirse, kadro sınıf çalışması içinde şekillenirse, tam da sınıfı devrimcileştirme çabası içinde parti örgütü de kendini yeni bir düzeyde devrimcileştirirse, değerler, kültür, norm, disiplin, bütün bunlar hep bu anlamlı çalışmada, sınıfın devrimci potansiyelini açığa çıkarmak temelinde, devrimci bir işçi hareketi geliştirmek ekseninde yapılabilirse bir anlam taşır.

Elbette bir yere kadar kendi içinde de bir kadro sorunu, illegal örgüt sorunu, devrimci iç yaşam sorunu, genel olarak partinin devrimcileşmesi sorunu tartışılabilir. Ama temel önemde bir noktayı hiçbir biçimde unutmamak kaydıyla. Bütün bu sorunların nasıl ki bir ideolojik özü varsa, aynı şekilde bir sınıf özü de, nasıl ki bir ideolojik-politik içeriği varsa, aynı şekilde bir sınıf karakteri de var. Bunları soyut, içi boşaltılmış, hayatın içinde somut sınıfsal anlamını bulamayan söylemlere indirgemek, Türkiye sol hareketinin kötü bir

geleneğidir. Bizim içinse bunlar soyut sözler, kitabi bilgiler değil, salt genel teorik gerçekler değil, tam da hayatın içinde anlamlandırılması gereken konulardır. Zaten tüm bunlar hayatın içinde anlamlandırılmadığı sürece, sınıf üzerine söylediğiniz her şey pratikte bir mana bulmadığı sürece, tümüyle boş laf olarak kalır, böyle bir teorinin bir anlamı da kalmaz. “Teori kitlelere malolursa maddi bir güç haline gelir” diyor Marx. Sınıf üzerine genel teorik vurgularımızın pratik değeri de hayatın içerisinde ortaya çıkar. Bu ise devrimci bir işçi hareketi demektir.

En önemli hedefimiz ve dolayısıyla görevimiz bu. Bu stratejik bir hedef aslında. Güncel önemi çok büyük olan bir stratejik hedef, stratejik önemi olan bir hedef.

Tüm boyutlarıyla kadro sorunu

Peki bu hedefe ulaşabilmek için partinin öncelikle tutacağı halka nedir diye bana sorsanız, ben bu halka kadro sorunudur derim. Bu da III. Parti Kongresi'nin temel saptamalarından biridir. Devrimci bir sınıf hareketini yaratmaya yönelik her türlü çaba, her türlü ihtiyaç, gelip gelip o kadro sorununda düğümleniyor. Yeterli sayıda ve yeterli donanımda kadroya sahip olmak ihtiyacında.

Kadro sorununda nitelik ve nicelik yönü içiçedir. Bizi sadece kadroların eğitimsizliği, yeterli eğitimden ve donanımdan yoksun olması değil, fakat aynı zamanda yeterli sayıda kadronun olmaması da zorluyor. Sınırlı kadrolarla belli işlere yüklendiğinizde, öteki bazı işlerde boşluklar doğabiliyor, zayıflamalar yaşanabiliyor. Bir yoldaşın oturup örneğin EKİM'e anlamlı bir yazı hazırlaması demek, bir takım pratik işlerden de bir süreliğine uzak durması demektir. Zira oturup üç gün vakit ayırmadan, böylece yoğunlaşmadan, anlamlı ve işlevli bir yazı da yazılamaz. Ama bu, bu durumda üç gün boyunca bir takım işlerden de geri durmak demektir. Eğer bu partinin yeterli sayıda kadrosu olsaydı, bu bir

sorun oluşturmazdı. Ama bugünkü koşullarda oluşturabiliyor. Zira bizim örneğin MYO’ya karşı sorumluluğa çağırdığımız o kadrolar, aynı zamanda parti çalışmasını da gündelik olarak çekip çeviren kimseler. Bunlar yeterli sayıda olmadıkları için de burada bir zorlanma alanı çıkıyor ortaya, bir işe el atmak öteki işin zayıf kalmasına yol açabiliyor. Dolayısıyla ve özetle, kadro sorununu ne edip edip çözmek durumundayız. Nitelik yönüyle olduğu kadar nicelik yönüyle de.

Kadro sorununda öncelikli olan nedir diye sorarsanız, bunu kadronun donanımıdır biçiminde yanıtlarım. Partimizin kadroları devrimci, davaya bağlı, partiye güvenli, sağlam değerlere sahip temiz insanlar. Bu bizim için çok yeni bir kazanım da değil. Biz mücadele sahnesinde henüz nispeten yeniyken de bu böyleydi. Kadrolarımız devrimciliğin hakkını verebiliyor, belli sınavlarla yüzyüze kaldıklarında hareketimizi utandırmıyorlardı. Bugünkü kadrolarımız kimlik bakımından, değerler bakımından, davaya ve partiye bağlılık bakımından, partiye aidiyet duygusu bakımından, bir dizi başka bakımdan çok daha ileri bir noktadalar. Ama yazık ki bu kadrolar yeterli eğitimden ve donanımdan yoksunlar.

Donanım sorunu bu çerçevede çok önemlidir. Bakınız, bu parti okulu etkinlikleri de gerçekte gelip bu ihtiyacın içine oturuyor, yani bu alandaki yetersizliği gidermeye yönelik bir adım olarak anlam kazanıyor. Ama dikkat ediniz, parti eğitim etkinliğinde de, donanım sorunu, basitçe genel teorik sorunlara indirgenmiyor, bununla sınırlanmıyor demek istiyorum. Burada sosyalizmin tarihsel deneyimlerini ya da Türkiye tarihini ele almakla kalmıyoruz; yanısıra, sınıf çalışmasının sorunlarına, örgütsel sorunlara, çalışma tarzı sorunlarına, gençlik çalışmasının sorunlarına, güvenlik sorunlarına, ve daha başkaca bir dizi soruna gerekli zamanı ayırıyoruz, bunları ele alıp enine boyuna tartışıyoruz. Bu da, bütün bu konularda yeterli bilinç açıklığı da, temel önemde bir eğitim ve donanım sorunudur.

Partide devrimcileşme sorunu

Bir başka konuya geçiyorum. Kadrolarımız üzerinden oldukça olumlu vurgular yaptım, davaya ve partiye bağlı devrimci kadro gerçekliğimizden sözettim, ama bu alandaki üstünlüğümüz ne olursa olsun, III. Parti Kongresi’nde de ortaya konulduğu gibi, bu partide hala da ciddi manada bir devrimcileşme sorunu var. Bu bir döneme kadar sürecektir de. Zira bu, hiç değilse bizim için, dönemin koşullarından kaynaklanan da bir sorundur temelde. Bu tam da III. Parti Kongresi gündeminde gerekçelendirilen nedenlerden kaynaklanan bir nesnel durumdur.

Partide devrimcileşmeyi süreklileştirmek zorundayız. Bu aslında biraz da partinin devrimcilik çitasını yükseltmek ihtiyacı anlamına geliyor. Parti genel planda devrimci olabilir. Ama çitayı yukarı çekerseniz bu yetersiz kalır ve bir devrimcileşme sorunu çıkar karşınıza. Nedir peki bunun ölçüsü? Ölçü mükemmel devrimciler haline gelebilmeyi bitmez bir çaba, sürekli bir iş olarak ele alabilmektir. Bunu mutlak biçimde zorlamamız lazım. Bu işin ideolojik mücadele, eğitim, denetim yanını bir yana koyuyorum. Ötesinde ama bunun dış koşulları kuşkusuz mücadelenin akışıyla belirlenir ve dolayısıyla sınırlanır.

İç koşulları ama sıkı sıkıya partinin kendi iç yaşamına bağlıdır. Devrimcileşmek sağlam bir devrimci parti içi yaşam kurmakla sıkı sıkıya ilintilidir. Bakınız bizim buradaki onüç-onbeş günlük çalışmamız bile bir kadronunun devrimcileşmesine önemli bir katkı sağlar. Toplam havası, davranışı, ilişkiler, ölçüler, hassasiyetler, bir kadroyu yeni bir düzeyde devrimcileştirir. Bunu parti yaşamının toplamı üzerinden de böyle düşüneceksiniz. Devrimci bir parti içi yaşamı, parti içi yaşamı sürekli biçimde devrimcileştirmeyi, çok ciddiye almak zorundayız. Bunun bütün zeminlerini, araçlarını, yol ve yöntemlerini kullanmasını bilerek, bunu sürekli bir kaygı

haline getirerek... Organ yaşamı üzerinden, partinin toplam yaşamı üzerinden... Bu bir dizi başka şeyi gerektiriyor, bunların ayrıntısına girmek istemiyorum. Eğitim gerektiriyor, denetim gerektiriyor, bu arada MK’ya çok önemli sorumluluklar yüklüyor.

Partiyi devrimcileştirmenin temel yöntemlerinden biri de, parti yaşamında eleştiri-özeleştiri silahının doğru bir biçimde, amaca uygun bir biçimde kullanılabilmesidir. Eleştiri-özeleştiri, kadroyu ve partiyi, kişiyi ve kolektifi devrimcileştiren, temel önemde bir silahtır. Bir dizi sorunumuzun kaynağında bu silahı doğru ve başarılı bir biçimde kullanamamak var. Gereğince kullanamamak var, kullanıldığı kadarıyla bunu gereğince doğru bir biçimde yapamamak var. Bunun üzerine mutlaka enine boyuna düşünmeli ve bu alanda mesafe alabilmeliyiz. Devrimci bir parti içi yaşam, kadronun devrimcileşmesinin olmazsa olmaz koşuludur. Bu etkinliğin kendisi de devrimci iç yaşamın bir parçasıdır. Bu türden etkinliklere katılan her yoldaş bunun kendisini yeni bir düzeye çıkardığı inancını rahat bir biçimde duyuyordur. Nitekim bir dizi yoldaş buna açıklıkla dile de getiriyor. Bu da bu yaşamın bir parçası. Sonuçta partinin sorunlarını partiye maletmenin, partinin kadrolarıyla enine boyuna tartışmanın kendisi de, devrimci iç yaşamın bir parçasıdır. Biz bunu her yerde, her kademede, kendi bölgelerimizde, kendi alanlarımızda, kendi birimlerimizde de yapabiliriz.

Partide tutarlılık

Temel önemde bir başka soruna geçiyorum. Partinin toplamında, başta Merkez Komitesi olmak üzere tüm parti kademelerinde, tek tek her parti üyesi şahsında, söz ve eylem birliği tutarlılığını özenle gözetmek, mutlak biçimde gerçekleştirmek durumundayız. Bu bilinci ve bunun ürünü davranışı, partinin bütününe egemen kılmak durumundayız. Biz daha çıkışından itibaren, Türkiye sol hareketinde teori ve pratik bütünlüğünün, söz ve eylem birliğinin olmadığını, olmak bir yana bunlar arasında uçurumlar bulunduğunu önemle vurgulamış bir hareketiz. Yöntemsel davranış planında en temel eleştiri noktalarımızdan biri bu olmuştur. Birtakım temel teorik kabullerin içinin boşaltılması da bu kapsamda ele alınmıştır. Bir parti işçi sınıfının toplumun tek tutarlı devrimci sınıfı olduğunu niçin söyler? Halkçı küçük-burjuva akımlara yönelttiğimiz en temel eleştirilerden biridir bu. Evet, sahi bunu niye söyler? Ona hayatın içinde de bir anlam kazandırabilmek için söyler herhalde. Yoksa bunu söylemenin, bunu böyle kabul etmenin ne anlamı kalır ki?

Düşünce ve davranış birliğinin, söz ve eylem birliğinin anlamı ve önemi de buradadır. Ama bu sorun, söz ve eylem birliği sorunu, bizim faaliyetimizin

mücadelemizin ve dolayısıyla sorunlarımızın bütün alanlarını kesiyor. Biz örneğin güvenlik alanında yaşadığımız çok anlamsız sorunları, kişilerin söz ve davranışları arasındaki mesafeden, ayrılmadan, yer yer uçurumdan dolayı yaşıyoruz. Söz uygulanmak içindir, politika hayata geçirilmek içindir, ilke ve kural uyulmak içindir. Bunu fazlasıyla önemseyeceğiz, bu titizliği fazlasıyla yerleştireceğiz ve buna aykırı davranışları hiçbir biçimde kabul etmeyeceğiz, buna aykırı davranışları eğilim haline getiren organlara ya da kişilere de hiçbir biçimde güven duymayacağız ve bu güvensizliğin gereklerini de, bu neyi gerektiriyorsa artık, yerine getireceğiz.

Yumuşama değil gerilim ve çatışma

Genel siyasal sorunlara girmek istemiyorum. Dünya ölçüsünde hareketli bir evreye girmiş bulunduğumuz, değerlendirmelerimizde var. Dünya tablosu bu aralar parti basınımızda fazlasıyla ele alındı, yer yer ayrıntılara girildi. Türkiye tablosu da yeterince açık ve olup bitenler buna ilişkin değerlendirmelerimizi doğruluyor. Birçok kimse bir genel seçim olacak, bu arada görüşmeler de sürüyor, Türkiye’nin kanayan bir yarası var, Kürt sorunu, bu kanama nihayet durdurulacak, böylece toplum rahatlayacak, siyasal ortam yumuşayacak, Türkler ve Kürtler kardeşçe kucaklaşacaklar vb. diye düşünüyordu, buna dayalı bir barış, bir yumuşama beklentisi içerisindeydi. Şimdi ise olayları, seçimi izleyen gelişmeleri görüyoruz. Türk sermaye devleti dışarda saldırgan bir dış politika izliyor, emperyalizmin hizmetinde başka ülkelere müdahaleye yelteniyor. İçerde de Kürt halkına karşı, işçi sınıfına karşı, emekçilere karşı kudurgan bir baskıcı politika izliyor. Yaşanan yumşama değil, tam tersine, gerilim ve çatışmadır. Gelişmelerin yönü budur.

Buna da şaşırmamak gerekir. Dünyanın çatışmalara gittiği bir evrede, dünyanın en kritik bölgesindeki çok kritik bir ülkede yumuşama ve iç barış beklemek, ham hayallerle oyalanmaktır. Türk burjuvazisinin bir dönemdir işleri bir parça rahat götürmesi, toplumdaki sayısız sorunun birikimi gerçeğini ortadan kaldırmıyor. Türk burjuvazisi, evet, rahatça semiriyor bir dönemdir. Ama emekçi sınıfların elini kolunu bağlamış, bunu bu sayede başarabiliyor. Demek istiyorum ki elinden sopayı indirebilme şansı yok. Zira işçiyi açlık sınırında çalıştıramazsa, emekçiyi daha da yoksullaştıramazsa, bu çarkı döndüremez. Ne kadar ucuza malederse uluslararası piyasada kendine o kadar alan bulabiliyor ve ancak bu sayede ayakta durabiliyor, ancak bu sayede bu durumu sürdürebiliyor. Bu çarka çomak sokmayı başarabildiğiniz bir durumda da, zaten alabildiğine çatışmalı bir ortamın içine girmek anlamına gelecektir

bu. Bu, geçtik iktisadi sosyal sorunlar alanını, Kürt sorununun kendi mahiyeti bakımından bile böyledir. Kürt sorunu bu düzenin içinde çözülüyor, herkesin bir kez daha tüm açıklığı ve acılığı ile görmekte olduğu gibi. Buna en yaklaşıldığının sanıldığı bir dönemde, şu an bunun en uzağına düşülmüş bulunuluyor.

Yoğunlaşma ve nitelik

Bütün bunları gözönünde bulunduracağız. Böyle bir dönemin içine giriyoruz, ama biz de kendi cephemizden hazırlanıyoruz. Bütün çabamız hazırlığa yöneliktir. Şu an rolümüzü oynayamıyoruz, oynayamayız da, zira buna hazır değiliz. Kuşkusuz rolümüzü oynamak kaygısı içerisinde davrandığımız ölçüde güç olabiliriz, mesafe katedebiliriz, bunu bir yana koyuyorum. Ama yine de şunu unutamayız, bu bizim için henüz bir hazırlık dönemidir. Lenin’in “*Sol Komünizm*”de, devrimci sınıf partisinin tarihi gelişme aşamaları üzerine ortaya koyduğu ikili tarihi aşamayı, III. Parti Kongresi gündem metninde kısaca sunmuş olduk. Lenin, devrimci sınıf partisi iki temel tarihi gelişme aşamasından geçer diyor. Birincisi, niteliği oluşturmak, geliştirmek, öncüyü hazırlama aşamasıdır. Yani parti çizgisinin geliştirilmesi, örgütünün inşa edilmesi, kadrolarının yetiştirilmesi, geleneklerinin ve moral değerlerinin yaratılmasıdır. İkinci tarihi aşama ise, geniş kitlelere, yüzbinlere, giderek milyonlara önderlik edebilme yeteneğinin kazanılmasıdır.

Biz hala da kimliği oluşturma, niteliği geliştirme, öncüyü hazırlama aşamasındayız. Bu kuşkusuz hayatın, sınıfın, sınıf mücadelesinin dışında yaşanmaz. Fakat yine de işin özünden baktığımızda, bütün bu faaliyet bir kimlik oluşturmaya ve geliştirmeye yöneliktir, öncü örgütü inşa etmeye, öncü partiyi hazırlamaya yöneliktir. Bir çizgi geliştirmeye, bir örgüt inşa etmeye, kadrosunu yetiştirmeye, devrimci değerler sistemini yaratmaya, sınıfın öncü ögelerini bu çizgiye ve örgüte kazanmaya yöneliktir. Yayılma değil yoğunlaşma, nicelik değil nitelik önplandadır vurgusu da bunu anlatıyor bir bakıma. Bu aynı zamanda dönemsel bir ihtiyaç olarak da tanımlanmıştır şu sıra. Ama daha genel planda baktığımızda da bu böyledir. Belli bir gelişme aşamasına kadar yoğunlaşma ve nitelik, niteliği önplanda tutmak, bizim için öncelikle kaygıdır, öyle kalacaktır. Bu, önümüze uzanan iki yıllık dönem için ayrıca da böyledir ve bunun altı parti içi metinlerde, partiye periyodik raporlarda özellikle çizilmiştir.

Reformist odaklaşmalar ve Parti

Çatı Partisi eksenli olarak solda oluşan reformist bloklaşmaya da işaret etmek istiyorum, ki bunlar değerlendirmelerimizde de var. Bu girişim sanıldığından da önemlidir, bazı belirtiler bunu göstermektedir. Son gelişmeler bu girişimi belli bakımlardan güçten düşürebilir. Zira bu, işin aslında, barışçıl çözüm ve bunun ürünü bir siyasal yumuşamaya dönük olarak gündeme getirilmiş bir projedir. Ama yine de biz sonuçta bugünün Türkiye’inde önemli bir reformist güçler bileşeni olduğunu, bunun da bir biçimde bir odaklaşma potansiyeli taşıdığını biliyoruz. PKK ekseninde bugünkü biçimiyle ya da örneğin dört büyük reformist grubun kendi aralarında zaman zaman oluşturdukları türden...

Partimiz bunun karşısında devrimin bayrağını yükseklerde tutmalı, devrimci bir odaklaşmanın ekseni olabilmelidir. Bugün solda bu açıdan fazlasıyla yalnız olabiliriz. Bu tür bir odaklaşma için kendi dışımızda birilerini bulmakta güçlük çekebiliriz. Ama yine de biz, kendi cephemizden sağlam durursak, ideolojik cephede sağlam durursak, devrimci pratik görevler alanında sağlam durur ve başarılı olursak, giderek belli mevziler tutmayı, böylece gelişmeyi başarabilirsek, bu bizim eksenimize kendiliğinden birtakım güçleri de çekecektir. Ama dolaylı bir etkileme biçiminde, ama daha dolaysız olarak yedeğine almak ve ardından sürüklemek

biçiminde.

Karşımızda bir reformist odaklaşma var, bunu akılda tutmak gerekir. Bunun tek biçimi Çatı Partisi girişimi de değildir. Zaman zaman dörtlü reformist akım da (*TKP, ÖDP, EMEP, Halkevleri -Red*) ortak tutum ya da girişimlerle ortaya çıkabiliyor. Örneğin bunu referandumdan sonra bir süreliğine yaptılar. Biz tüm bu reformist bloklaşmalar karşısında devrim bayrağını tutan, devrimci çizgide duran, bunda ısrar ve kararlılık gösteren bir parti olmanın sorumluluğuyla hareket etmeliyiz.

Partiyi bekleyen sınav

Önemli bir döneme önemli bir hazırlıkla giriyoruz. Birinci Parti Okulu etkinliği, sonra Merkez Komitesi toplantısı, şimdi de ikinci bir Parti Okulu etkinliği. Bu üç büyük etkinlik birarada, partinin hatırı sayılır bir grup ileri kadrosunun bu sürece ileri düzeyde bir hazırlığı anlamına geliyor. Kuşkusuz bu hazırlığın gerçekte ne ifade ettiği, bunun pratikte ne türden bir karşılığının olacağı, önümüzdeki sürecin, IV. Kongre’ye uzanan sürecin somut seyri ve sonuçta bilançosu üzerinden somut olarak ortaya çıkacaktır. Bu bilançonun ne olacağı sonuçta bize bağlı. Evet, bu tümüyle bize, bizim ciddiyetimize, samimiyetimize, ve en önemlisi de, tutarlılığımıza sıkı sıkıya bağlı. Konuşmalarında üzerinde önemle durduğum söz ve eylem birliği, düşünce ve davranış birliği, burada bir sınamadan geçecektir. Bu açıdan hepinizi büyük bir sorumluluk bekliyor. Evet, bu üç büyük etkinlik üzerinden sözü tüketmiş, üzerine de anlaşılmış görünüyoruz. Sözü bittiği yerde pratik başlar. Bundan böyle aslanan pratiktir, yaptığımız değerlendirmelerden hareketle nasıl davrandığımız ve ne yaptığımızdır.

Dönemi, partinin sorunlarını, bunların çözümlerini ve önümüzdeki görevleri, çok yönlü olarak tartışıp değerlendirdik. Bütün bu konularda anlaştık. Bir hattımız ve planımız var, bir yönelimimiz ve bu çerçevede önceliklerimiz var. Geriye davranmak kalıyor ve davranmak üzere de alanlarınıza dönüyorsunuz. Pratik sürecin kendisi ve bunun sonuçları, söz ve eylem birliği ve tutarlılığı konusunda bizi sınamadan geçirecektir. Eğer bu sınamadan başarıyla çıkarsak, bu partiye apayrı bir güç kazandıracaktır. Ben bununla yalnızca maddi sonuçlarıyla ortaya çıkacak gücü kastetmiyorum, bir kararlılık ve tutarlılık da olacaktır.

Yanısıra bu parti daha ileri düzeyde bir özgüven de kazanacaktır, moral açıdan güçlenecektir. Demek ki, bazı sorunlar iyi düşünülür, onlara anlamlı müdahaleler yapılabilirse, sonuç da alınabiliyor dedirtecektir partimize. Bu tür müdahaleleri, bu hazırlıkla davranmayı, buna da partinin daha geniş güçlerini katma sorununu, daha bir ciddiyetle ele alacaktır partimiz. Ve dolayısıyla sonraki evreye de bunun imkanlarıyla girecektir.

Bu nedenle de, önümüzdeki iki yıllık süreci çok iyi kullanmak çok büyük bir önem taşıyor. Bu sınavı başarıyla veremezsek, ki bunu bu etkinlik sırasında birkaç kez yineledim, bu partinin moral dengelerini sarsmış oluruz. Böylece bu partide bir özgüven sorunu yaratırız. Bu partide ne yapsak ilerleyemiyoruz duygusu yaratırız, ki bu çok tehlikeli bir duygudur. Buna mahal vermenin hiçbir anlamı yok.

Biz söz ve eylem birliği tutarlılığı içerisinde davranırız da bizi aşan engeller ve sorunlar çıkar. Biz bunu sorun etmeyiz, bunun sonuçlarını cesaretle ve yüreklilikle karşılarız, kolayca da telafi ederiz. Soruna dönüşecek olan, kendine inancını kaybetmektir, kendi tutarlılığına inancını yitirmektir. Söylüyoruz ama havada kalıyor dedirtmektir kendi hakkında. Bunu kendimiz hakkında deme durumuna düşersek çok zor durumda kalırız. Bizi zaten hiç de karşıdan gelen saldırılar değil fakat hep de kendi içimizdeki zayıflıklar yordu. Özgüvenimizi bu zedeledi, hızımızı bu kesti.

Karşıdan gelen saldırılarsa bizi yalnızca bilemiştir. Bu saldırıların ciddi fiziki sonuçlar yarattığı durumlarda bile, bu bizde yeni düzeyde bir direnme ruhuna yolaçmış, moral kamçılanma yaratmıştır. Kuruluş Kongresi’ni izleyen günlerde bunu yaşadık, sonucu hepimiz biliyoruz. Yürekliliği bir şiar yükselttik, “Devirmeyen darbe güçlendirir!” dedik ve gerçekten de bu süreçten yeni bir düzeyde güçlenerek çıktık. Hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar güç ve siyasal etki alanı kazandık. Biz bugün her bakımdan daha ileri bir noktadayız, her bakımdan ama. İdeolojik-politik kavrayış bakımından, politik deneyim bakımından, insan malzemesi bakımından, örgütsel düzey bakımından, örgütsel deneyim bakımından, sınıf içinde alınan mesafe bakımından, sol içindeki prestij bakımından, özetle her bakımdan.

Bu anlaşılır bir sonuçtur. Çünkü orada sözkonusu olan, karşıdan gelen sert bir darbeydi. Ama tam aynı dönemde, o sorunlara ve sonuçlara yol açan iç zaafiyetler de bizi fazlasıyla eziyordu. Kaldı ki biz, iç zayıflıklarımızın bizde yaratabileceği yıkıcı etkiyi bile düşman darbesinin yarattığı sonuçları göğüsleme bilinci ve azmi sayesinde dengeleyebildik. Dikkatimizi düşman darbesi karşısında ayakta kalmaya verdik, onu önplana aldık. Bu da bize moral bir güç kazandırdı, ayakta kalma iradesi kazandırdı.

Şimdi ama bu dönemde, meseleler bu kadar açık ortaya konulmuş, tartışılmış, netleştirilmişken, pratik bir tutarlılık gösterip dolayısıyla sonuç ortaya çıkaramazsak, tekrar ediyorum, bu partinin dengesini etkiler. Kuşkusuz yıkmaz, kuşkusuz sersemletmez, ama sonuçta etkiler.

Buna bu nedenle hepimiz büyük bir ciddiyetle, tam bir sorumluluk duygusuyla yaklaşalım. Herşey o zaman çok daha iyi, çok daha güzel olur ve biz de davaya başarıyla hizmet etmenin o eşsiz mutluluğunu yaşarız. Çünkü hepimiz ciddi devrimcileriz, bir davaya kendimizi adanmışız, herşeyi bir yana bırakarak bu partide profesyonel devrimci kadrolar olarak devrim mücadelesi veriyoruz. Bu mücadeleyi bilerek, bilinçli bir biçimde yürütüyoruz. Bu değerli bir emektir, bir sonucu olsun istiyoruz. Oyun oynamıyoruz, her zaman ciddiye alıyoruz parti olarak davamızı. O zaman işte bu doğrultuda mesafe almak da bizi fazlasıyla mutlu edecektir, daha da güçlendirecektir, her şey daha iyi olacaktır.

(...)

EKİM

(EKİM, Şubat 2012 tarihli 279. sayısından)

Emperyalistler Suriye üzerindeki baskıyı arttırıyor...

AKP iktidarı tetikçiliğe hazır!

2011 yılının Mart ayında başlayan Suriye'deki olaylar bir yılını doldurmak üzere.

Olayların başlangıcıyla son aylarda olduğu yer arasında, yazık ki, büyük bir açığı oluştu. Emekçilerin sorunları ve talepleri geriye itilerek, rejimi değiştirmeye odaklanan Müslüman Kardeşler, kökten dinci selefleri ve emperyalist güçlerin müdahalesinden medet uman birtakım gerici güçler, hareketi önemli ölçüde hedefinden sapırmış görünüyor.

Vurgulayalım ki, bu güçlerin emekçilerin sorunları veya talepleriyle bir ilgileri yoktur. Onların derdi iktidarı ele geçirip nimetlerinden yararlanmaktır. Ancak emperyalist güçlerin yanı sıra başta Türkiye olmak üzere bölgedeki Amerikancı rejimlerin de verdiği çok yönlü desteğe rağmen, henüz hedeflerine yaklaşabilmiş değiller.

Emekçilerin sorun ve talepleriyle ilgili olmayan, gözünü iktidara dikmiş gerici güçler, Baas yönetimini devirebilecek güçten yoksunlar. Bundan dolayı başta Türk devleti olmak üzere Suudi Arabistan, Katar, Ürdün gibi gerici Amerikancı rejimlerden desteklerini arttırmalarını talep ediyorlar.

Kendi aralarında dahi anlaşamayan Baas karşıtı gerici güçler, ancak emperyalistlerin destek ve onayı ile Türk devletinin fiili saldırısı gündeme gelebilirse, iktidara yaklaşma umudu taşıyabilirler. Fakat gerek Suriye'nin iç dinamikleri, gerek Rusya-Çin ikilisinin tutumu doğrudan saldırı seçeneğinin şu ana kadar hayata geçirilmesine olanak tanımadı. Geçerken belirtelim ki, Rusya-Çin ikilisinin tutumu, Batılı emperyalistlerin doğrudan müdahalesinin önünü keser de, Suriye halkının çıkarlarını düşünmekten çok, kendi çıkarlarını koruma kaygısından geliyor. Zira, Batılı emperyalistler düzeyinde olmasa bile, bu güçlerin de ezilen halklara karşı ağır suçlar işlediği bilinmektedir.

Emperyalist/siyonist güçlerle Türkiye ve Körfez'deki ortaçağ kalıntısı kralların hedefi, Şam'da "dinci gerici, neoliberal, Amerikancı" bir iktidarın başa geçmesini sağlamaktır. Bu güçlerin tümü aynı amaç için uğraşıyorlar. Her birinin kendi sefil hesapları olsa da, öncelik Baas yönetimini yıkmak olduğu için, şimdilik Suriye'de sivil halkın katledilmesini önlemeye çalıştıklarını, tek dertlerinin bu olduğu zırvasını tekrarlayıp duruyorlar.

Bu zırvaları en çok tekrarlayıp duranlar ise, Ankara'daki işbirlikçi takımıdır. Oysa Antakya'da üslenen "Özgür Suriye Ordusu" adlı çetelerin yüzlerce sivil katlettiği, birçok sabotaj düzenlediği artık herkes tarafından kabul ediliyor. Yani ahlaktan, vicdani sorumluluktan söz eden AKP şeflerinin silahlandırdığı çetelerin uyguladıkları şiddet ne ahlak ne de vicdan tanıyor. Dahası AKP şeflerinin Kürt halkına savaş ilan eden bir iktidarın temsilcileri olduğu da dikkate alındığında, vicdan ve ahlaktan söz edebilecek son kişiler olduklarını da vurgulamak gerekiyor.

Suriye'de rejim değişikliği için çırpınıp duran Suudi Arabistan ve Katar'ın başını çektiği Körfez krallarının ise, insan haklarıyla birlikte anılmaları bile, abesle iştigaldir. Zira bu kralların rejiminde en sıradan demokratik hakkın sözü bile edilemez. Hal böyleyken, bu Amerikan kuklalarının Ankara'daki dostlarıyla, Suriye'de insan haklarının ihlaline son verilmesi yönünde çağrılar yapmaları, Suriye halkıyla alay etmekten başka bir anlam taşımamaktadır. Zira kendi halklarını insan yerine koymayanların başka ülkelerin halklarının haklarıyla ilgilenmeleri eşyanın tabiatına aykırıdır. Kaldı ki, bu gerici odakların desteklediği Baas karşıtlarının insan haklarını umursamayan gerici

odaklar olduğu gerçeği de gözden kaçırılmamalıdır.

ABD-AB şefleri de, Beşar Esad'ı devirmek için çırpınıp duruyorlar. Onlar da insan haklarının ihlalden, sivillerin katledilmesinden söz ediyorlar. Irak'ta 1.5 milyon insanı katledenler, geçen aylarda ise 30 bin Libya'lı'nın katledilmesinden sorumlu olanların, Suriyeli sivillerin hayatıyla ilgilendiklerine elbette kimse inanmıyor. Onların derdi Şam'da İsrail'le işbirliği yapacak bir ABD kuklası rejimi işbaşına getirmektir.

Pek çok faktör Libya'da olduğu gibi savaş aygıtı NATO ile Suriye'ye saldırıyı zorlaştırıyor. Gerici muhalefet ise, Baas yönetimini devirme gücünden yoksun, bu durumda geriye Ankara'daki işbirlikçi iktidar aracılığıyla müdahale etme seçeneği kalıyor. Yani finansman ortaçağ kalıntısı krallar tarafından sağlansa bile, tetikçilik Ankara'daki işbirlikçi takımına düşüyor.

Türk Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun günler süren ABD gezisi, AKP şeflerinin bu uğursuz role teşne oldukları izlenimini güçlendirdi.

Nitekim ABD gezisi sırasında yaptığı açıklamalardan birinde "Suriye'de olanlara sessiz kalıp, 'Rusya ve Çin veto etti, biz elimizden geleni yaptık ne yapalım, bekleyip göreceğiz' mi diyeceğiz? Hayır, asla. Biz Türkiye olarak herkes sessiz kalsa bile, bölgemizdeki bir katliama biz seyirci kalmayacağız. Şu anda bunu yapıyoruz. Yeni bir uluslararası farkındalık yaratmaya çalışıyoruz" şeklinde konuşan Ahmet Davutoğlu, ABD adına tetikçiliğe hazır olduklarını bir kez daha ilan etmiş oldu.

Gülen Cemaati'yle iktidar ve rant kavgasına tutuşan Tayyip Erdoğan'la müritlerinin, bugünlerde Washington'dan gelecek desteğe her zamankinden çok muhtaç olmaları, Suriye'ye karşı daha saldırgan bir tutum almalarını zorunlu kılıyor.

Washington'da ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın yanı sıra Savunma Bakanı Leon Panetta ve Ulusal Güvenlik Danışmanı Tom Donilon'la da görüşen AKP'li bakanın, Suriye konusunda yeni

adımlar atmaya hazırlandığı da gelen haberler arasında.

Amerikan basını, Ahmet Davutoğlu'nun Hillary Clinton'la "Suriye Dostları" temas grubu kurmak istediğini yazdı. Nitekim emperyalist medya tekelleri çetelerin silahlandırılıp eğitilmesinden, tampon bölge veya uçuşa yasak bölge oluşturulmasına, Baas yönetimini ekonomik olarak çökertmekten Suriye ordusunun parçalanmasına kadar uzanan pek çok konuda senaryolardan söz etmektedir. Tabii bütün bu kirli planların hayata geçirilmesinde başrol AKP iktidarı ve Türk devletine uygun görülüyor.

Suriye'ye saldırı, emperyalist/siyonist güçlerin bu ülke halkları şahsında Ortadoğu halklarına karşı girişilecek yeni bir savaş olacak. Baştan beri Lübnan, Irak ve İran'ında çatışmada taraf olacağı dikkate

alındığında, Suriye'ye saldırı bölgesel bir savaş ilanı anlamına gelecektir.

Türk devleti ve AKP hükümetinin böyle bir saldırının en azından başlatılmasında tetikçilik yapma girişimini engellemek, büyük bir önem taşıyor. Bunun için ilerici devrimci güçlerin olduğu kadar, işçi sınıfının, emekçilerin ve Kürt halkının da mücadeleyi yükseltmeleri gerekiyor.

Suriye'deki olayların niteliği gelinek yerde bölgesel bir boyut kazanmış, emperyalist/siyonist güçlerle bölgesel gericiğin elinde bir araç haline getirilmiş olsa da, Suriyeli emekçilerin

demokratik, sosyal, siyasal hak ve özgürlükler uğruna yükselttiği mücadele haklı ve meşrudur. Zira emperyalistlerle bölgesel gerici Baas yönetimini yıkmak için harekete geçmesi, bu yönetimin baskıcı, zorba olduğu gerçeğini değiştirmiyor.

Gelinen yerde olaylar hedefinden sapmış olsa da, demokratik, sosyal, siyasal hak ve özgürlükler uğruna mücadeleyi yükselten kitleler ve siyasal özneler emperyalistlere, yerli işbirlikçilerine ve bölgesel gerici güçlere karşı ilkeli bir duruş sergiledikleri sürece mutlaka desteklenmelidir.

“Gülen Cemaati'yle iktidar ve rant kavgasına tutuşan Tayyip Erdoğan'la müritlerinin, bugünlerde Washington'dan gelecek desteğe her zamankinden çok muhtaç olmaları, Suriye'ye karşı daha saldırgan bir tutum almalarını zorunlu kılıyor.”

Dört kıtada grev ve eylemler...

İşçi ve emekçiler dünyanın dört bir yanında daha fazla ücret, iş koşullarının düzeltilmesi, taşeron işçilerinin kadrolu işçilerle aynı haklara sahip olması ve sendikal haklar için mücadeleyi sürdürüyor.

Hollanda’da işçiler grevde

Hollanda’da FNV Bondgenoten temizlik işçileri bir ay önce başlatmış oldukları grevlerini sürdürüyorlar. Temizlik işçileri insanca çalışma koşulları, daha fazla ücret ve hastalık durumunda ücretlerin ödenmesini talep ediyorlar. Uluslar arası hizmet sektörü sendikası UNI Global Union temizlik emekçilerine uluslararası alanda destek vermeye hazırlanıyor.

Burma’da ayakkabı işçileri grevde

Burma’da işçi havzası Rangun’da 4.000 işçinin grevi yayılarak sürüyor. Grev ayakkabı firması Tai Yi Footwear’de başlayıp, New Way’e sıçradı. Her iki firmada da işçiler daha fazla ücret, mesailerin ödenmesi, hastalık durumunda ücretlerin ödenmesi ve bağımsız sendikalarda örgütlenme hakkı taleplerini yükseltiyorlar.

Endonezya’da eylemli grev

Endonezya’da Krakatau Steel’de çalışan binlerce işçi sendikanın örgütlediği grevlerini eylemlerle sürdürüyor. Çelik işçileri Cilegon kenti belediye binasının önünde gösteri düzenlediler. İşçiler taşeron firmalar üzerinden devlet çelik işletmesi Krakatau Steel’de çalışıyorlar ve grevleriyle taşeron işçilerin de süresiz işçi olarak işe alınmalarını savunuyorlar. Bunun yanında ücret, işkoşulları ve sosyal yardımlardan süresiz işçilerle aynı haklara sahip olmayı talep ediyorlar.

Fransa’da grev hakkı için grev

Fransa’da uçuş mürettebatı ve yer personeli 6-9 Şubat arasında greve gitti. Çalışanlar eylemleriyle Sarkozy hükümetinin havalimanlarındaki grev hakkını sınırlama planlarını protesto ettiler. Planlanan yasaya göre havaalanlarındaki grevler en az 48 saat önce bildirilecek. Bununla grev sayısını azaltmayı planlıyorlar.

İsrail’de genel grev

İsrail’de 9 Şubat günü yarım milyon işçi ve emekçi kamu ve özel sektörde genel greve gitti. İşçi ve emekçiler taşeron işçilerin haklarının genişletilmesini talep ettiler. Grev hastanelerde, bankalarda, hükümet bürolarında, kısmen okul ve kamu taşımacılığında gerçekleşti. Ben Gurion havalimanı da 6 saat kapalı kaldı. Sendikalar Birliği Histadrut, özel sektörde taşeron işçilerin haklarının genişletilmesi ile ilgili süren görüşmelerin kamu sektöründe de aynen geçerli olmasını talep ediyor. Taşeron işçiler ile ilgili sürdürülen görüşmelerin ana maddelerini, taşeron işçilerin süresiz işe alınması, eşit ücret ve sosyal haklar oluşturuyor.

Kamu sektöründe son yıllarda taşeron işçilerin sayısında muazzam bir artış kaydedildi. Taşeron işçiler eski anlaşma gereği her an işten atılabilirler ve hemen hemen hiçbir sosyal hakka sahip değiller.

Nambia’da demiryolcu grevi

Nambia’da demir yolu işçilerinin grevi mahkemenin kararına rağmen sürüyor. Mahkeme,

TransNamib demiryolu işçilerinin grevini illegal ilan etmişti. Bu karar ters tepti ve grev tüm ülkeye yayıldı. 1400 devlet demir yolları işçisi yürürlükte olan ücret uygulamasını protesto ediyor. 3 sene önce de devlet demiryolları TransNamib işçilerinin grevi 1 ay sürmüştü.

İtfaiyeciler polisle çatıştı

Belçika’da öfkeli itfaiye çalışanları Başbakan’ın bürosuna saldırdı. Yüzlerce itfaiyeci 10 Şubat günü polis barikatını aşarak Başbakanın bürosuna yöneldi. İtfaiyeciler büroyu su altında bırakmayı planlıyorlardı. Başbakan’ın bürosunun girişine barikat kuran polis bunu zorlukla engelleyebildi. İtfaiye işçileri bu eylemleri ile hükümetin emeklilik yaşının yükseltilmesi planlarını protesto ediyorlar. Belçika’da ağır beden işlerinde çalışanlar 58 yaşında emekli olabiliyordu. Hükümet bunu 60’a yükseltmeyi planlıyor. Diğer işlerde çalışanlar için ise emeklilik yaşının 65’ten 67’ye yükseltilmesi planlanıyor.

Liman işçilerinden eylemler

Belçika’da Avrupa’nın en büyük limanlarından olan Antwerpen’de ve Zeebrügge’de liman klavuzları emeklilik yaşının 2 yıl daha yükseltilmesini protesto etmek için greve gitti. Grev nedeniyle 60 geminin limana girişi engellendi. Belçika hükümetinin emeklilik ile ilgili planları parlamentoda görüşülecek.

Mısır’da Suez kanalının güneyinde bulunan ve Kızıl Deniz’in en büyük limanı olan Sokhna Limanı’nda 700 işçi pazar gününden beri grevde. İşçiler daha fazla ücret talep ediyorlar. Limandaki şirket dünyanın en büyük liman işletmesi olan ve merkezi Dubai’de bulunan DP World. Bu tekel dünyada 60 terminal işletiyor. Sokhna Limanı grev nedeniyle adeta felç oldu. 6 ay önce yine Sokhna’da işçiler greve gitmişti.

Yunanistan'da Troyka “darbesi” ve sokakta politik

Volkan Yaraşır

Yunanistan yüksek bir konjonktürün içinde, büyük altüst oluşlar yaşıyor.

AB, AB Merkez Bankası ve IMF'den oluşan Troyka'nın darbe niteliğindeki ikinci kredi anlaşması Lucas Papademos hükümeti tarafından parlamentoda onaylandı.

Yunanistan işçi sınıfı anlaşma öncesi gerçekleştirdiği 48 saatlik grevle hayatı felç etti. Anlaşmanın parlamentoda oylandığı gün, başta Atina olmak üzere Yunanistan'ın bütün büyük kentlerinde kitleler ayağa kalktı. Son derece radikal bir şekilde gerçekleşen kitle gösterileri son yılların en geniş katılımlı eylemi oldu. Sadece Atina'da yapılan gösteriye 250 bin kişi katıldı.

Böylesi bir basınç, anlaşmaya “evet” oyu veren PASOK'un ve Yeni Demokrasi Partisi (YDP) parlamenterleri içinde çözümlere yol açtı. PASOK'un 22 milletvekili, YDP'nin 21 milletvekili anlaşmaya “hayır” oyu kullandı. Parlamentoda sosyalistler de “hayır” oyu verdi. Ayrıca faşist parti Laos da, tabanının erimesine karşı “hayır” oyu verse de, hükümette yer alan 2 Laos'lu bakan anlaşmayı onayladı.

Sosyal enkazlaştırma ve yeniden sömürgeleştirme

Parlamentodan geçen anlaşma tam bir sosyal yıkım programını içeriyor. Anlaşmaya göre Mart 2012 sonunda 15 bin kamu emekçisi işten atılacak. 2015 yılına kadar kamuda istihdam edilen 750 bin kişiden, 150 bini de işten çıkartılacak. Ayrıca ücretler kademeli olarak düşürülecek.

Troyka bu adımlarla yetinmiyor, ayrıca bir dizi sert tedbir dayatıyor. Yunanistan'ı sosyal enkaz haline getirecek düzenlemeleri talep ediyor. Papademos hükümeti 2013 yılına kadar iktidarda kalarak Troyka'nın programını uygulamayı hedefliyor. Bu amaçla hükümet içinde revizyonlar gündeme gelebilir.

Yunanistan nüfusunun %27'si yoksulluk sınırının altında yaşıyor. Kriz süreci yoksulluk oranını ikiye katladı. 2009 yılında, Yunanistan'da sokakta yaşayanların sayısının %25 oranında arttığı tahmin ediliyor. Ayrıca Yunanistan resmi istatistik kurumu bile, işsizlik oranını %20 olarak belirledi. Bu olağanüstü şartlara rağmen Troyka'nın gündeminde, sağlık harcamalarında ciddi oranda (1,1 milyar Euro'luk) kesintiye gidilmesi, sosyal harcamaların (3,3 milyar Euro'luk) düşürülmesi, tatil ikramiyelerinin gaspı, asgari ücretin %22 oranında, emeklilik maaşlarının %35 oranında indirilmesi ve 360 Euro'ya çekilmesi var. Troyka Yunanistan'ı son derece soğukkanlı bir şekilde enkazlaştırarak, karşı devrimci taleplerini dayatıyor. Papademos hükümeti teknokrat ve proto-faşist karakteriyle finans-kapitalin istemlerini bütünüyle yerine getirmeyi amaçlıyor. Son anlaşma bunlardan biri oldu.

Papademos hükümeti, bir ara rejim hükümeti işlevi görüyor. Sınıf mücadelesinin sertleşmesine bağlı olarak, olağanüstü rejimlere geçişin altyapısı Papademos hükümeti tarafından hazırlanıyor. En başta Troyka'nın yaptırımlarının kesintisiz hayata geçirilmesi, hükümetin temel işlevi olacaktır. Bu

Yunanistan'ın enkaz haline getirilmesi bir anlamda finans-kapitalin karşı devrim programının yansımasıdır. AB'nin Almanya merkezli daha kristalize ve monolitik yeniden yapılanma sürecinin bir parçasıdır.

Sokakta politika ve sokağın fethi

Yunanistan'da Troyka merkezli finans-kapitalin cepheden saldırısına karşı, Yunanistan işçi sınıfı ve emekçi yığınları muazzam bir direniş gösterdi.

Yunanistan'da son 2 yıllık süreçte 50'nin üzerinde büyük grev gerçekleşti. Bu grevlerin yaklaşık üçte biri genel grevdi ve Yunanistan'ı bütünüyle felç edici sonuçlar yarattı. Ayrıca onlarca yaygın ve geniş kitle gösterileri yapıldı. Milyonlar bu eylemler içinde mobilize oldu. Aslında Yunanistan'da 2009'da beri sürekli bir ayaklanma hali yaşıyor. Dalgalı, yükseliş ve düşüşler gösteren bu ayaklanma hali, Yunanistan emekçi yığınlarına müthiş bir ruh hali kazandırıyor.

Yaygın bir şekilde olmasa da çeşitli özyönetim pratikleri, işgal eylemleri, sivil itaatsizlik, blokaj ve mahalle, sokak ve işyerlerinde kurulan taban örgütlenmeleri bu ruh halinin, aktüel yansımaları olarak dikkat çekiyor.

Yunanistan işçi sınıfı ve emek tarihinde olduğu kadar, Avrupa işçi sınıfı tarihinde de ender gözüken bu durum, Yunanistan'da yaşanan yüksek konjonktürün yansımalarıdır. Yunanistan sınıf ve kitle hareketinin muazzam mobilizasyon gücünü ve enerjisini ortaya koymaktadır.

süreçte bir yandan burjuva parlamenter sistemin soluk alması ve burjuva siyasal güçlerin toparlanması ve imajlarının yenilenmesi hedefleniyor. Önümüzdeki günlerde devletin tahkim edilmesi yönünde adımların atılması şaşırtıcı olmamalıdır. Çünkü burjuva parlamenter sistemin giderek işlevsizleşmesi Yunanistan egemenlerini olağanüstü rejim arayışlarına itebilir. Olağanüstü rejimler, zaten devletin özünü ilintili bir içerikte olduğu düşünülürse, Yunanistan'da sınıflar mücadelesinin şiddetlenmesine paralel, faşizme geçişin şartları doğacaktır. Olası yeni baskı yasaları ve zor aygıtlarının yeniden yapılanması yönünde düzenlemeler, kitle hareketine karşı paramiliter güçlerin devreye sokulması bu yöndeki adımlar olarak değerlendirilebilir. Seçim anketlerinde Laos'tan daha radikal neo-faşist parti Altın Şafak'ın seçim barajlarını aştığı yönündeki veriler dikkat çekicidir. Papademos hükümetinin agresyonlarının artması beklenmelidir.

Yunanistan'ın enkaz haline getirilmesi bir anlamda finans-kapitalin karşı devrim programının yansımasıdır. AB'nin Almanya merkezli daha kristalize ve monolitik yeniden yapılanma sürecinin bir parçasıdır. Enkazlaşma aynı zamanda Yunanistan'ın yeniden sömürgeleştirme sürecidir.

Bu güç sınıf ve kitle hareketinin sokağı kullanması ve sokağın gücünü hissetmesiyle bağlantılıdır.

Yunanistan’da sınıf ve kitle hareketi, giderek düzen sınırlarını zorluyor.

Bu zorlamanın parlamenter bir eksende kalması, kitlelerin yıkıcı enerjisinin anlaşılınması ve sisteme rektifikasyon şansı verme anlamına gelecektir.

Güvenilir anketler bugün yapılacak seçimlerde başta PASOK olmak üzere, düzen partilerinin iyice eridiğini ve çözüldüğünü ortaya koydu. Ayrıca KKE ve Syriza ve diğer sosyalist çevrelerin oylarını ciddi oranda arttırdığı görüldü.

Parlamentonun “öldüren cazibesi” Yunanistan işçi sınıfı ve emekçi yığınların önündeki en büyük engel olabilir.

Sınıf ve kitle hareketinin giderek artan enerjisini kristalize edecek devrimci bir önderliğin olmaması, hem ideolojik, hem politik, hem de örgütsel olarak mücadelenin ufkunu burjuva-parlamenter sistemle sınırlıyor.

Öte yandan kitleler sokakta güç kazanıyor ve politikayı sokakta yapıyor. Kitle radikalizasyonu sokakta şekilleniyor.

Parlamento, muazzam imkanlar yaratan sokağın ehlileştirilmesi anlamına gelecektir.

Çünkü Yunanistan’ın son 40 yılına damgasını vuran burjuva-parlamenter düzen, kapitalist kriz ve büyük sınıf ve kitle hareketleri karşısında fiilen çöktü. Egemenler en güçsüz ve “iktidarsızlık” dönemlerini yaşıyorlar. Kitleler ise tam tersine sokağın tek hakimi olarak, ayağa kalkmış durumdalar ve sürekli bir devinim içindeler.

Ama ne yazık ki bu durumlarıyla (devrimci bir siyasal önderliğin yokluğundan ve tarihsel deneyimlerin eksikliğinden dolayı) parlamenter düzen yerine, başka bir alternatif koyamıyorlar.

Yine de ve her şeye rağmen gelecek sokakta, mücadelede, kavgada ve sokağın yaratıcı ve yenileyici gücünde. Onun dışında KKE’nin Syriza’nın reformist, legalist çizgileriyle parlamenter ufkun ötesine geçmek mümkün değil.

Sınıf ve kitle hareketinin sokakta olma ısrarı ve kararlılığı, hem reformist çizginin sınırlarının kavranmasına, hem de sendikal bürokrasinin niteliğinin açığa çıkmasına yol açacaktır. Sınıf ve kitle hareketinin sokak ve mücadele ısrarının anti-kapitalist bir temelle buluşması Yunanistan’da muazzam gelişmelerin önünü açabilir. Mücadele kitlelerin doğrudan eylemi, sokak meclisleri, farklı sokak inisiyatifleri, özyönetim pratikleriyle zenginleşebilir. Bugün yer yer gerçekleşen fabrika, işyeri işgal eylemleri yaygınlaştırılabilir. İşyerlerinde, mahallelerde taban örgütlenmeleri yaratılarak kitlelerin kolektif inisiyatifi ve iradeleri ortaklaştırılabilir.

Bu süreç isyan haline güç ve soluk kazandıracaktır. İsyen halini besleyecektir. Böylesi bir atmosfer, yakıcı olarak hissedilen, devrimci öznenin yaratılmasına da olanak sunar.

Yunanistan’da sınıflar mücadelesi kendi özgünlüğü içinde, zengin alternatif toplumsal örgütlenmeler ve pratikler yaratabilir. Büyük sınıf ve kitle hareketlerinin tarihi “inanılmaz”, “beklenmeyen” ve “düşünülmeyen” şeylerin ortaya çıktığı tarihlerdir. Yunanistan benzer bir süreçten geçiyor.

Öte yandan Yunanistan işçi sınıfının hem enternasyonal boyut açısından, hem de kapitalist entegrasyonun ulaştığı aşama, Yunanistan’ın AB bünyesinde yer alması ve ulusal sınırlar çeperinin iyice incelmeyeine bağlı olarak, özellikle, Avrupa’nın Akdeniz havzasında gelişebilecek sınıf hareketine ve bu hareketin yaratacağı birikimlere ihtiyacı var.

Çünkü AB’nin tek zayıf halkası yok. Portekiz, İrlanda başta olmak üzere, İspanya ve İtalya zayıf

halkalar olarak öne çıkıyor. Bugün İrlanda’da sendikal bürokrasinin ihaneti sonucu işçi hareketi bir durağanlık yaşıyor. İrlanda’da “zombi” bankacılığın yarattığı sorunlar aşılmış değil, krizin derinleşmesi, sınıf üzerindeki kuşatmayı parçalayabilir. İşçi sınıfı krizin İrlanda’ya ilk yansıdığı dönemde olduğu gibi, harekete geçebilir.

Emekçiler paketi onaylamadı!

Yunanistan’da milyonlarca emekçi için yıkım anlamına gelen saldırı paketi 12 Şubat gece geç saatlerde parlamentonun onayını aldı. Avrupa Birliği (AB), IMF ve Avrupa Merkez Bankası’nın oluşturduğu Troyka’nın dayatmaları sonucu parlamentodaki koalisyon partileri, 130 milyar avroluk ikinci kredi çerçevesinde, kamuda işten çıkarmalar ve maaşlarda kesintiler yapılmasını öngören pakete onay verdi.

Kanun tasarısı parlamentoda tartışılırken, binlerce emekçi, parlamentonun bulunduğu Sintagma Meydanı’na geldi. Kabul edilen önlem paketini göstericiler, “Demokrasi doğduğu yerde öldü” diyerek protesto etti. Yunanistan sokaklarında militan eylemler yapıldı.

Yunanistan İşçi Konfederasyonu (GSEE) ve Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY) ile diğer sendikalar tarafından yapılan protesto çağrısı ile biraraya gelen binlerce kişi parlamento önünde polisle karşı karşıya geldi. Polis göstericileri gözyaşartıcı gazla dağıtırken gazdan etkilenenler arasında müzisyen Mikis Theodorakis de yer aldı.

Gösterilerde anarşistlerle polis arasında çatışma çıktı. Polisin gözyaşartıcı gaz ve ses bombaları ile saldırdığı protestocular da molotofkokteylleri ile karşılık verdi. Anarşistler, Stadiu ve Akademias caddesinde kapitalizmin simgesi bazı markalara ait mağazaların camlarını tahrip etti, bir alışveriş merkezi ile bir banka şubesini ateşe verdi. Gösterilerde çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Portekiz işçi sınıfı borç krizinin ilk döneminde gerçekleştirdiği genel grevle ağırlığını koymuştu. Son kitle eylemi, 1980’den beri Portekiz’de yaşanan en büyük protesto gösterisi olarak dikkat çekti. Portekiz hareketli ve havzada hareketliliğe güç katıyor.

2012 yılı İspanya ve İtalya için yıkım anlamına gelebilir. Devlet iflasları yaşanabilir. Bu durum kıtayı tetikleyecek bir gelişmedir ve Yunanistan üzerinde muazzam bir etki yaratacaktır. Kıta düzeyinde sınıf ve kitle hareketlerinin büyük senkronları yaşanabilir.

Bu açıdan Yunanistan işçi sınıfının ve emekçi yığınlarının yaratacağı uzun soluklu grev ve gösterilerle (Tahrir Meydanı’nın işgaline benzer şekilde Sintagma Meydanı’nın işgali gibi) Papademos hükümetinin yıkılması, Yunanistan işçi sınıfının siyasallaşması açısından son derece önem taşıyacaktır. Böylesine bir gelişme, burjuva siyasal partilerin eridiği, etki güçlerini hızla kaybettiği koşullarda düzen dışı arayışları ve beklentileri tetikleyebilir.

Papademos hükümetinin yıkılması, etkisini benzer hükümet özelliklerine sahip, İtalya’da ve İspanya’da gösterecektir. Borç/mali kriz sarmalı ve sosyal yıkım programları, Avrupa’nın Akdeniz havzasındaki tüm ülkelerde; Portekiz, İspanya, İtalya, hatta Fransa’da benzer bir ruh hali, benzer bir siyasal atmosfer ve toplumsal arayışlar yarattı.

Bu yön giderek, Avrupa’nın Akdeniz havzasını öne çıkardı. 2012 havzanın yeni bir senkrona geçişine sahne olabilir. Havzada birbirini etkileyen veya tetikleyen muazzam sınıf ve kitle hareketleri yaşanabilir. Yunanistan işçi sınıfının buna ihtiyacı var. Başta havzada yer alan ülkeler ve Avrupa işçi sınıfının da Yunanistan işçi sınıfının o bitmez enerjisine ihtiyacı var. Yeni diyalektik bunun üzerinden kurulacak.

Prometeus’un ateşi kendi topraklarında yanmaya devam ediyor; ateş, onu çalacak yeni “kolektif Prometeuslar” bekliyor.

KKE’den “barışçıl” gösteri

Yunanistan Komünist Partisi (KKE) Mücadeleci İşçi Kolları Birliği (PAME) üyeleri ise Omonia Meydanı’ndan parlamentonun bulunduğu Sintagma Meydanı’na yürüyüşe geçti. Ancak anarşistler ile polis arasındaki çatışma nedeniyle Komünist Partisi üyeleri Sintagma Meydanı’na gitmeyerek, tekrar Omonia Meydanı’na döndü.

Parlamentoda çatlak

Yunan halkının başkent sokaklarında ve parlamento yakınında sürdürdüğü şiddetli protestolara rağmen kredi anlaşması, parlamentoda kabul edildi. Oylamada parti başkanlarının kararına uymayarak red oyu veren 45 milletvekili ise partilerinden ihraç edildi. Bu milletvekillerinden 2’si ise yasaya “evet” diyen LOS milletvekilleri idi.

Anonymous hackledi

Troyka’nın dayattığı kemer sıkma politikalarını içeren yasa tasarısı oylandığı sırada Yunanistan Başbakanlık, Yunanistan Parlamentosu, Vatandaş Koruma Bakanlığı ve Yunanistan Polis Teşkilatı’nın internet siteleri Anonymous grubu tarafından hacklendi. Anonymous’un, sosyal paylaşım sitesi Twitter’den “Tango down” şeklindeki askeri terimle duyurduğu e-saldırının ardından Yunanistan Maliye Bakanlığı ile PASOK ve ND’nin internet sitelerinin de çökertildiği öğrenildi.

“Okullar hayat bulsun projesi” ve eğitimde son saldırılar

“Okullar Hayat Olsun Projesi” uygulama protokolü 13 Aralık 2011 tarihinde Milli Eğitim Bakanı, Orman ve Su İşleri Bakanı ve Türkiye Belediyeler Birliği Başkanı tarafından imzalandı. Projenin temel amacı “Okulların bundan böyle, velilerin mahallenin ve çevrenin hizmetine açılması, öğrenciler ve yetişkinler için birer “hayat boyu öğrenme merkezi” ve eğlenme ve dinlenme aktivitelerine imkan veren “yaşayana güvenli alanlar” haline dönüştürülmesidir. Okullarda eğlenme! Ne de güzel bir proje böyle.

Projede yerel yönetimlerle işbirliği, okul bahçelerinin peyzaj ve ağaçlandırılması gibi birtakım makyajlarla asıl yapılmak istenen gizlenmekte ve projenin nasıl uygulanacağı muğlaklığını korumaktadır.

Genelgenin içeriği okunduğunda asıl içerik konusunda bilgiler netliğe kavuşmaktadır. “Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı olarak faaliyet gösteren tüm okulların eğitim öğretim saatleri dışında, hafta sonlarında ve yaz aylarında derslikleri, kütüphaneleri, bilgi teknoloji sınıfları, çok amaçlı salonları, konferans salonları, spor salonları ve okul bahçeleri toplum hizmetine açılacaktır.”

Ne kadar halkı düşünen bir proje canım bunun neyini eleştireceksiniz? Peki, ülkemizde okulların büyük bölümü ikili eğitim yapmaktadır, yani ders çıkışları çoğunun akşam saat 18.00’i hatta 19.00’u bulmaktadır. Ayrıca okulların hafta sonu ile yazın da açık olacağı ve halkın eğleneceği, dinleneceği, yerlere dönüştürülecek. Okullarda bu hizmeti kim nasıl verecek. İkili eğitimin yapıldığı okullarda, çoğu idareci sabah 07.00’den akşam 19.00’a kadar günün 12 saatini okullarda geçirmekte. Ayrıca okulların çoğunda kadrolu hizmetli ya hiç yok ya da 1500-2000 öğrencinin olduğu yerlerde hizmetli görevindeki çalışanlar bir-iki kişiyi geçmemektedir. Okulların çıkış ziliyle birlikte ertesi gün okulu eğitim-öğretim için hazır hale getirmek için canla başla çalışan bu insanlar akşamları saat 22.00’ye kadar ve hafta sonları da okul temizliğinden sorumlu tutulacaklar.

Anlaşılan 7 gün 24 saat çalışmamızı isteyen Milli

Eğitim Bakanı, bu şaheser projeyi hazırlarken herkesin fikrini almış! (Orman ve Su İşleri Bakanı ve Türkiye Belediyeler Birliği Başkanı)

Her zaman olduğu gibi eğitim emekçilerine, eğitim işkolunda örgütlü sendikalara danışmadan alelacele hazırlanmış bir proje. Üstelik halkın okulun imkanlarından yararlanarak eğlenmesini ve nasıl olursa okul-çevre ilişkisinin en üst seviyede yakalanacağını iddia eden, bu müthiş proje! Daha önce de uygulanmış diğer projeler gibi içi boş ve anlamsız. Okulları ticarethane, velileri ise birer müşteri olarak gören anlayışın esas uygulamaya çalıştığı şey okullarda yapılan harcamanın ve ödeneğin tamamen kesilmesi olacaktır.

Eğitimde özelleştirme adım adım çalışanlar ve veliler de sürece katılarak asıl amacın görmezden gelinmesi isteniyor. Müşterilere hoş gözükme içinde benzer uygulamalar hep yapılıyor. Ayrıca bilgisayar teknolojisi, konferans ve spor salonlarındaki birtakım teknik donanım ve özel bilgi gerektiren alanların öğretmenlerinin de bizzat okulda olması istenecek. Belki de akşam nöbetleri çıkacak. Ama bu proje bu tür sorunları çözmeden nasıl yapılacaktır? Bakanlığın derdi bu değil ki. Geçmişte yapılan ve günlerce basın önünde makyajlanarak anlatılan onca projeden ne çıktı? Bu kadar çağdaş ve önemli olarak görülen bu ve benzeri projelerin sonunda ortaçağ mantığıyla velilerden para toplama, bağış ve katkı payıyla sonlandığını biliyoruz. Bu hazin son hiç de müşteri memnuniyetiyle örtüşmüyordu. Şimdi diğerlerinden çok farklı ve eğitimde çağı yakalama, okullarda özgün politika üretilecek gibi ucube cıralı sözlerin havada kalacağı aşikardır. Tebeşir, kağıt, fotokopi gibi, eğitimde olması gereken en temel ihtiyaçlar bile öğrencilerden toplanmaktadır. Okul idaresi işini gücünü bırakıp okulun ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağını düşünmektedir. Günümüzde okulların elektrik, su, yakıt gibi ihtiyaçları karşılanmaktadır. İşte bunun da bundan böyle karşılanmayacağının ilk işareti “Okullar Hayat Olsun Projesi”dir.

Didim’den Sosyalist Kamu Emekçileri
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://marxey.org>

BES Mersin Şube Başkanı Kemal Göçmen ile 22 Şubat grevi üzerine...

“Mücadelemiz güçlenerek sürececek!”

- AKP’nin uygulamaya koyduğu Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile ilgili ne söyleyeceksiniz?

- AKP hükümeti iktidara geldiği günden bu yana diğer hükümetler gibi sürekli emperyalizme hizmet etti. En büyük başarısını da ABD’ye yaptığı hizmetler oluşturuyor. Fakat emekçiye karşı tam bir saldırganlıkla hareket ediyor. KHK saldırısı ile bir kez daha emekçiye karşı saldırıya geçti. Anayasada yer alan başta çalışma yaşamında iş barışı ve eşit işe eşit ücret uygulamaları olmak üzere birçok hak gaspı yer almakta.

- KHK saldırısının sizin işkolunuzdaki etkileri nelerdir?

- 666 sayılı kararname çalışma yaşamında ciddi sorunlar ve emekçilerle ilgili haksızlıkları içeriyor. Gelir uzmanlığı yasasından dolayı aynı işi yapan memurlar ne amaca hizmet ettiği belli olmayan bir sınavla ayrıma tabi tutuluyorlar. Sınava giriş hakkının bütün çalışanlara verilmemesi ile de başka bir haksız durum ortaya çıkıyor. Burada ücret farklılıkları ile aynı işi yapan memurlar birbirinden farklı maaşlar alıyor. Böylelikle eşit işe eşit ücret hakkı ortadan kalkıyor. Bununla birlikte çalışanlar arasındaki bağ kopartılıp, birbirleriyle yarışır duruma getiriliyor. Bunun yanında gelir uzmanlığı uygulamasında sadece uzman olan olmayan ayrımı değil aynı zamanda taşra ve metropol uzmanları arasında da ücret farklılıkları ve ayrımlar bulunmakta. Bu uygulamanın doğrudan etkili olduğu alan maliye emekçileridir. Ama bunun yanında diğer memurlar da uygulamadan farklı şekillerde etkilenecektir.

- 22 Şubat grevi ve grevin ön hazırlık süreciyle ilgili çalışmalarınız neler?

- Grevle ilgili hazırlık sürecimiz 13 Şubat’tan itibaren başladı. 15 Şubat Çarşamba sabahı BES üyesi maliye emekçileri işe 1 saat geç başlama eylemi yaptılar. Ayrıca greve hazırlık kapsamında işyerlerinde bildiri ve broşürler dağıtılıyor. Biz saldırıları püskürtmek için gelir uzmanlığı yasasının çıktığı 2006’dan bu yana mücadele ediyoruz. Davalarımız da devam ediyor. Fakat biliyoruz ki bu dava süreçleri yürütmenin denetiminde ilerliyor. Bizim asıl mücadele alanımız fiili-meşru mücadeledir. Eylemlerimiz AKP güdümlü yandaş medya tarafından görmezden geliniyor. Fakat siz sol-sosyalist basın sayesinde sesimizi daha çok duyurabiliyoruz.

Kızıl Bayrak / Mersin

BDSP'den seminerler...

Esenyurt'ta “kadın sorunu” semineri

14 Şubat günü, Esenyurt İşçi Kültür Evi'nde “**Kadın sorununun tarihsel gelişimi ve kapitalizm**” başlığıyla gerçekleşen seminer 8 Mart'ın tarihsel önemine işaret eden açılış konuşmasıyla başladı. Ardından “kadın sorununun tarihsel gelişimi”, “kadın sorunu ve kapitalizm”, “kadın sorunu ve sosyalizm” başlıkları altında bir sunum gerçekleştirildi.

Sunumun içeriğinde kadın sorununun sınıflı toplumların ilk ortaya çıkışından itibaren var olduğu, kapitalizmin bu sorunu burjuva toplumunun kendi değerlerini katarak yeniden ürettiği ifade edildi. Kadın sorununun köklü çözümünün toplumsal devrimle mümkün olduğu vurgulandı. Kadının cinsel ezilmişliğinden kaynaklı sorunların da mücadele içerisinde devrim sorununa bağlanarak işlenmesi gerektiği ifade edildi.

Kadının özgürleşme mücadelesi üzerine yapılan canlı tartışmaların ardından 25 Şubat'ta düzenlenecek olan “Emekçi Kadın Şenliği”ne etkin katılım sağlanması ve yaygın çalışmasının yürütülmesi gerektiği hatırlatıldı.

30 kişinin katıldığı seminer bahar döneminin kazanılmasına vurgu yapılarak sonlandırıldı.

Küçükçekmece'de “kadın sorunu” semineri

11 Şubat günü kadın sorunu ana başlığı ile, sorunun ele alınışı, ortaya çıkışı, tarihsel gelişimi, komünistlerin yaklaşımı ve feminist hareketin ortaya çıkışının tartışıldığı bir seminer gerçekleştirildi.

Sorunun ele alınışına ve kapsamına dair yapılan tartışmalarda kadın sorununun temelde emekçi kadın sorunu olduğu, sınıf çalışmasının bir parçası olduğu ve bu bakışla ele alındığı, örgütlenme çabasının ve modellerinin bu bakışla iç içe olduğu söylendi.

Küçükçekmece bölgesinde bu sorun çerçevesinde nasıl bir yol izlenmesi gerektiği üzerine yapılan sohbetler ve bahar sürecinin kazanılması temelinde belirlenen hedeflerin gerçekleşmesi için pratikte neler yapılması gerektiği tartışması ile seminer bitirildi.

Ev ve fabrika toplantıları, afiş, bildiri ve el ilanları ile yoğun ve etkin bir kitle çalışmasının örgütlenmesi gerektiğinin altı çizildi. Bu çerçevede, yapılan bu seminerin bir başlangıç olduğu, bu seminer çalışmasının ardından, 25 Şubat Cumartesi günü saat 18.30'da gerçekleştirilecek kitlesel 8 Mart etkinliği ve 11 Mart günü gerçekleştirilecek eylemin çağrısı yapıldı.

Mamak'ta GSS Paneli

Mamak BDSP, yürürlükte olan Genel Sağlık Sigortası ile ilgili 12 Şubat Pazar günü Mamak İşçi Kültür Evi'nde panel gerçekleştirdi.

Ankara Tabip Odası yönetiminden Dr. Egemen Aktaş'ın katıldığı panel öncesi el ilanları ve afişlerle etkinliğin duyurusu yapıldı. GSS'nin geri çekilmesi, kıdem tazminatının gaspı, ÜİS ve özel istihdam bürolarının kapatılması talebiyle başlatılan imza kampanyası kapsamında açılan stantlarda emekçiler panele davet edildi.

Panel, Dr. Egemen Aktaş'ın sunumuyla başladı. Aktaş, “Sağlıkta Dönüşüm Yasası”nın bir parçası olan GSS'nin genel hatlarıyla neleri kapsadığını anlattı. Sağlıkta özelleştirmenin 1950'li yıllardan

bugüne geldiğini anlatan Aktaş, toplumsal muhalefetin güçlü olduğu yıllarda bu yasanın gündeme getirilemediğini, ancak muhalefetin zayıflaması ile birlikte elde kalan son hakların da gasp edilmeye başladığını aktardı.

Bu yasa ile milyonlarca insan üzerinden yeni bir rant elde edileceğini açıklayan Aktaş, bugün bu yasanın tam kapsamının neler olduğunu tüm emekçilere anlatılması ve yasa karşısında tok bir tutum alınması gerekliliğini vurguladı.

ATO olarak bu toplantıları sıklaştırmak istediklerini ve eylemli bir hat izleyeceklerini vurguladı. Bu yasalarla sağlık çalışanlarının da olumsuz etkilendiklerini vurgulayan Aktaş, sadece sendikalar, odaların değil, tüm işçi, emekçi ve öğrencilerin ortak bir mücadele yürütmesi gerektiğini vurguladı.

Canlı atmosferde geçen sunum boyunca etkinliğe katılan emekçiler söz alarak hem yaşadıkları sorunları anlattılar, hem de yasa karşısında neler yapılması gerektiğine dair somut önerilerde bulundular.

Bursa'da “Bağımsızlık ve devrim” semineri

Bursa BDSP devrimin temel sorunları üzerine başlatılan seminerlerin ikincisini yaptı. “Bağımsızlık ve devrim” başlıklı seminerde, bağımsızlık sorunu çeşitli yönleriyle ele alındı.

Anti-emperyalist mücadelenin önemi

Seminerde yapılan sunumda devrim programının temel bir konusu olarak bağımsızlık sorununun anti-emperyalist mücadele kapsamında olduğu vurgulandı. Sorunun bu çerçevede taşıdığı özel hayati önem vurgulandı. Devrimin esas olarak içeride burjuvaziyle dışarıda emperyalist sistemle hesaplaşmak olduğu, dolayısıyla mücadelenin buna uygun bir kapsam, ciddiyet ve sorumlulukla ele alınması gerektiği belirtildi.

Sorunun ele alınışı

Sunumda ikinci olarak anti-emperyalist mücadele ile ulusallaşma süreci arasındaki ilişki irdelendi. Geleneksel halkçı hareketin anti-emperyalist mücadeleyi her durumda burjuva demokratik bir mücadele olarak gören çarpık kavrayışı tarihsel bir anlatımla ortaya konuldu. Anti-emperyalist mücadelenin kapsamının emperyalizmin o ülkedeki iktisadi-sınıfsal ve siyasal dayanaklarının karakteriyle belirlendiği söylendi. Sorunun doğru ele alınışının somut koşulların tahliliyle mümkün olabileceği, bunun da ülkedeki ekonomik-sosyal ilişkilerin, sınıf ilişkilerinin, iktidardaki sınıfın yapısının doğru bir biçimde kavranılmasıyla olanaklı olacağı vurgulandı.

Siyasal bağımsızlık ve sınırları

Sunumda bir başlık olarak siyasal bağımsızlığın her durumda teorik olarak kapitalizmin temelleriyle bağdaştığı belirtilerek devrimin asıl olarak emperyalizmin bu temelleriyle bir hesaplaşma olduğu anlatıldı. Bu düşünceye bağlı olarak siyasal bağımsızlıkla sınırlı devrim stratejilerinin darlığı ortaya konuldu. Siyasal bağımsızlık ve bu çerçevede formüle edilecek taleplerin reform-devrim diyalektiği içerisinde ele alınması gerektiği belirtildi.

Son olarak ise geleneksel solun bağımsızlık sorunu konusundaki çizgisi tarihsel temelleriyle ortaya konularak eleştirildi. Sosyalist devrim perspektifi içerisinde sorunun ele alınışı yeniden özetlendi.

Canlı tartışmalar

Sunumun ardından anti-emperyalist mücadelenin enternasyonalist karakteri, orta sınıflar, Kürt ulusal sorunu, emperyalist müdahalecilik gibi konularda soru ve düşünceler ortaya konularak tartışmalar yürütüldü.

Kızıl Bayrak / Esenyurt-Küçükçekmece-Ankara-

Sömürüye, şiddete, eşitsizliğe ve gericiliğe karşı...

8 Mart'ta alanlara! Geleceğine sahip çık!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaklaşıyor. 102. yılını kutlayacağımız 8 Mart, ücretlerin yükseltilmesi, çalışma saatlerinin düşürülmesi, “Eşit işe eşit ücret!” talepleriyle greve çıktıkları için sermayenin kolluk güçleri tarafından yakılarak katledilen kadın işçilerin anısına adanmıştır.

8 Mart, emekçi kadınların kanlarıyla kızıştırdıkları bir mücadele günü olarak tarihe geçti. Ancak burjuvazi, tıpkı 1 Mayıs gibi, 8 Mart'ın da bir mücadele günü olduğu gerçeğini karartmak için elinden geleni yaptı. 8 Mart'ı “şenlikli-hediyeli bir kadınlar günü”ne çevirmeye çalışıyorlar. Tüm çabalarına rağmen, 8 Martlar'da emekçi kadınların öfkesinin sokaklara taşmasına ve mücadele alanlarına çıkmasına engel olamıyorlar.

Öğrenci arkadaş!

Üniversiteden fabrikalara emekçi kadınlar bu sistemde derin bir ayrımcılığa, eşitsizliğe ve çok yönlü bir sömürüye maruz kalıyorlar.

Emekçi kadınlar aynı işi yapmalarına rağmen daha düşük ücrete çalıştırılıyorlar. Patronlar, “nasılsa hakkını arayamaz” diyerek öncelikle kadın işçi ve emekçileri kapının önüne koyuyorlar. Emekçi kadınlar, hamile kalma, doğum yapma ya da kreş ihtiyacını karşılayamama gibi nedenlerle çalışma yaşamının dışına itiliyorlar.

İkinci cins sayılan kadın emekçiler yaşamın her alanında ikinci plana itiliyor. Ev işleri, çocuk bakımı mevcut toplumsal işbölümünde kadınların sırtına yıkılıyor. Kapitalizmin kaynaklık ettiği bu çifte sömürü, güç kazanan dinsel gerici ideoloji sayesinde alabildiğine meşrulaştırılıyor.

Öğrenci yurtları, ayrımcılığın yaşandığı bir başka alan. Erkek öğrenciler çok geç saatlere kadar yurda girip çıkabilirken, yurt yönetimleri kadın öğrencilere keyfi sınırlandırmalar getiriyor. Hatta idareler çoğu kez daha da ileri giderek öğrencilerin “ahlak bekçiliğine” soyunuyor, sonu gelmez baskılar uyguluyor.

Kadın bedenini alınıp-satılan bir metaya çeviren kapitalizm, aynı zamanda “namus” adı altında da kadına yönelik şiddeti teşvik ediyor. Kadınlar fiziksel şiddetin yanısıra taciz, tecavüz gibi her türden cinsel şiddetin de hedefi oluyorlar. Sermaye devleti ise polisinden yargısına tüm düzen kurumlarıyla katillerin ve tecavüzcülerin adeta sırtlarını sıvazlıyor.

Sermaye devleti ve dinci-gerici parti AKP eliyle örgütlenen gericilik yoluyla ise kadına yönelik şiddet daha da derin boyutlar kazanıyor. Ağzından salyalar akıtarak “örtüsüz kadın perdesiz eve benzer, ya satılıktır ya kiralık!” diyen gerici düzen siyasetçileri ya da “dekolte giyinen kadının tacize tecavüze uğraması doğaldır, şikâyet etmesin!” diye buyurarak tecavüzcüleri meşrulaştıran ilahiyat profesörlerinin hiç de istisna olmadığını ortadaki kara tablo açıkça gösteriyor.

Tüm bunlarla birlikte, Kürt emekçi kadınları bir de ulusal baskı ve eşitsizliğe maruz kalıyor. Kürt emekçi kadınları, sermaye devletinin Kürt halkına dönük yürüttüğü imha, inkar ve asimilasyon politikalarının altında daha da derinden ezilmeye çalışılıyor.

Arkadaşlar!

Bu düzenin emekçi kadınlara reva gördükleri ortadadır. Fabrikada, okulda, evde, sokakta ve yaşamın her alanında emekçi kadın üzerindeki baskı, sömürü ve eşitsizliğin kaynağında, burjuvazinin üretim araçları ve toplumsal zenginlikler üzerindeki mülk sahipliğine dayanan kapitalizm duruyor. Tam da bu yüzden, emekçi kadınların gerçek anlamda özgürleşebilmesinin yolu kapitalizmi yıkmaya mücadelesinden, devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütmeyle geçiyor.

O halde, kadın-erkek bütün öğrenci arkadaşlar, emekçi kadınlar üzerindeki sömürü, şiddet, eşitsizlik, baskı ve gericiliğe son vermek ve geleceğimize sahip çıkmak için 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde mücadele alanlarına çıkmalı, kavga saflarını sıklaştırmalıyız!

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan

kadın kurtulmaz!

Kadın-erkek elele, örgütlü mücadeleye!

Ekim Gençliği

DTCF'de ceza terörü

DTCF'de uzun süredir devam eden soruşturma terörü bu dönemin başında cezalarla geri döndü. Geçen final döneminde faşistlerin saldırması sonucunda yaşanan olaylar sonrası aralarında Ekim Gençliği okurlarının da bulunduğu onlarca öğrenciye “el kol hareketi yaparak okulun huzurunu bozmak” gerekçesi ile, uyarıdan bir dönem uzaklaştırmaya kadar uzayan cezalar yağdı. Ayrıca iki öğrenciye de sınıfta “yüksek sesle ajitasyon yapmak”tan bir dönem ve iki dönem uzaklaştırma geldi.

DTCF'deki devrimci faaliyetin önünü kesmek isteyen bu saldırılara karşı çalışmalarımızı daha da yoğunlaştırarak devam ettireceğiz. Hem eğitim hakkımıza hem de devrimci faaliyetimize sahip çıkacağız!

Ekim Gençliği / DTCF

Ankara'da Ekim Gençliği faaliyeti

Ankara Üniversitesi'nde yeni dönemin başlaması ile birlikte Ekim Gençliği çalışmaları da hız kazandı. Bu kapsamda, 13 Şubat Pazartesi günü Cebeci Kampüsü'ndeki SBF'de stant açıldı. *Ekim Gençliği* ve *Kızıl Bayrak* yayınlarının gençliğe ulaştırıldığı stantta, geleceğine sahip çıkma çağrısı yapıldı.

Bunun yanında, GSS saldırısı anlatılarak öğrencilerden imza toplandı. Yapılan sohbetlerde imza vermenin tek başına çözüm olmadığı bu yasayı geri çektirmenin tek yolunun örgütlü ve güçlü bir mücadele hattı ormaktan geçtiği vurgulandı.

Ayrıca Cebeci Kampüsü ve DTCF'de “Esin Yıldız serbest bırakılsın!” şiarlı afişler kullanıldı.

Hafta sonları gençliğin yoğun olarak kullandığı Yüksel Caddesi'nde stant açılıyor. Ekim Gençliği, geleceğine sahip çıkma çağrısını bulunduğu her alanda yükseltmeye devam edecek.

Ekim Gençliği / Cebeci-DTCF

ÇHD İstanbul Şube Sekreteri Av. Güçlü Sevimli ile konuştuk...

“Hukuk alanında da mücadele edilmeli!”

- Ekim Gençliği olarak son dönemde yaşanan gelişmeler karşısında **“Emperyalist savaş ve saldırganlığa, faşist baskı ve devlet terörüne ve eğitimin ticarileşmesine karşı geleceğine sahip çık!”** şiarı ile bir kampanya başlattık. Bu kapsamda derin bir geleceksizliğe itilen tüm gençliği kendi geleceklerini ellerine almaya ve mücadeleye çağırıyoruz.

Kampanya kapsamında öne çıkarttığımız başlıklardan biri de son dönemde başta Kürt hareketi olmak üzere ilerici ve devrimcilere yönelik gözetim ve tutuklama terörü. Halihazırda 500’ü aşkın tutuklu öğrenci bulunmaktadır.

Sizin de Çağdaş Hukukçular Derneği olarak **“Muhaliif misin? O halde şüphelisin!”** şiarıyla başlattığınız bir kampanya var. Bu kapsamda son dönemde yaşanan bu gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Bugün artık geçmiştekinden biraz daha farklı olarak devletin muhalifleri baskılamak için hukuk enstrümanını çok ağırlıklı bir şekilde kullandığını görmekteyiz. Bu kapsamda özellikle siyasal iktidar siyaseti hukuk üzerinden şekillendirmekte ve tüm muhaliflerine yönelik operasyonel bir politika izlemektedir. Dikkat edilecek olursa hemen her gün değişen gündem, sürekli hukuk üzerinden dönmektedir. İnsanlar, tam olarak hukuken ne olduğu dahi anlaşılamayan iddialar ile gözaltına alınmakta, evleri aranmakta, tüm eşyalarına el konmakta ve nihayet de tutuklanmaktadır.

Sadece son 1 yıllık sürece bakıldığında dahi kitlesel tutuklama tedbirlerinin uygulandığı rahatlıkla görülebilir. Bu anlamıyla bugün geline nokta artık; “tutuklu öğrenciler”, “tutuklu gazeteciler”, “tutuklu avukatlar” gibi tutuklu grupları oluşmuştur. Bu durum gerçekten daha öncesi itibarıyla eşine rastlanmamış bir durumdur. Devletin kendi istatistiklerine göre son 1 yılda “Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemeleri”nde tutuklanan kişilerin sayısı 6 katına çıkmıştır.

- Bu kapsamda bize kampanyayı başlatma amacınızdan ve hedeflerinizden bahsedebilir misiniz?

- Aslında bu bir kampanya değil. Bir yanıyla eğitim çalışması diyebiliriz. Bahsettiğiniz gibi ülkedeki gözetim altına alınma ve tutuklamaların bu denli artmış olması derneğimizi böyle bir çalışmaya yöneltmiştir. İlk olarak derneğimizin Ankara Şubesi bu çalışmayı başlattı. Biz ve diğer şubelerimiz de anılan bu çalışmayı hayata geçirmeye çalışacaklar. Hukuken amacımız insanların Anayasal ve Ceza Muhakeme Yasası anlamındaki haklarını öğretmek pratiğe ilişkin yararlanabilecekleri doneler sunabilmek. Bu eğitimin özellikle politik adli soruşturmalara maruz kalan siyasi muhaliflere hitap edebileceğini düşünüyorum. Yaptığımız bu çalışmanın sanırım en önemli noktası teorik hukuksal bilgiler yerine insanların anlayabileceği mahiyette pratik bilgiler sunmasıdır.

- Polis terörü, faili meçhul cinayetler, gözetim ve tutuklama terörü... Tüm bu saldırılar karşısında burjuva hukukunun nasıl işlediği ortada. Bu saldırılar karşısında verilmesi gereken mücadeleyi ve hukuk mücadelesinin durduğu yeri değerlendirebilir misiniz?

- Elbette sınıflar mücadelesinde hukukun işlevi

Şube Sekreteri olarak ben de mesleğime bu yanıyla bakıp, buna göre çalışmalar yürütüyorum. Derneğimizin mevcut pratiği de zaten buna en güzel örnektir. Hukuk alanında olan insanlar olarak bugün birçok şeyin hukuk üzerinden şekillendiği bir dönemde sanırım ÇHD gibi derneklere de çok iş düşüyor ve işlevleri de çok önplana çıkıyor. Mevcut hukuki süreçlere müdahale etmek, alternatif işler ortaya koyabilmek, teşhir faaliyeti yapabilmek önemlidir diye düşünüyorum. Derneğimizin tutuklu öğrenciler raporu, cezaevleri raporu, olağan şüpheliler eğitimi yapması ve tüm sokağa çıktığımız eylemler bu kapsamdadır. Doğru noktadan yakalandığında hukuk alanında da önemli işler yapabiliyoruz. Kısacası hukuk alanında da mücadele etmek ve yılmamak gerekiyor.

bellidir.

Bir üst yapı kurumu olarak hukuk, mevcut sistemin ve egemenlerin politikası doğrultusunda işlev görür. Yukarıda da belirttiğim gibi bugün belki de bugün bunu en yakıcı olarak yaşadığımız günlerdeyiz. Tüm bunların ötesinde her şeye rağmen hukukun mevcut işlevini bilmek kaydıyla muhakkak hukuk alanında da mücadele etmek gerekir.

Politik dava avukatlığı yapan ve ÇHD İstanbul

- Üniversite öğrencilerine yapmak istediğiniz bir çağrı var mı?

- Öğrenci arkadaşlarıma kolay gelsin diyorum. Çağdaş Hukukçular Derneği olarak her zaman sizin yanınızdayız. Çalışmalarınızda başarılar ve kolaylıklar dilerim.

Ekim Gençliği / İstanbul

AÜ faşizme sahip çıktı

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi’nde İnsan Hakları dersi veren Prof. Dr. Anıl Çeçen, Uludere katliamının ardından davet edildiği TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu’nda Kürdistan’da yaşanan gelişmelere “insan hakları” açısından bakılamayacağını, orada “savaş hukukunun” geçerli olması gerektiğini söylemişti. Çeçen **“Nerede bir topluluk varsa, uydu üzerinden yer tespiti ile bir füze göndermek mümkün. 40-50 kişi bir araya geldiyse ve bu olaylar tırmandırılmak isteniyorsa pek ala hedef olacak”** demişti.

Açıklamalarının ardından tepkiyle karşılanan Çeçen için üniversiteliler, “İnsanlıktan yoksun profestör istemiyoruz” diyerek bir de imza kampanyası düzenlemişti. Çeçen, okulda bulunduğu bir sırada Hukuk Fakültesi Öğrenci Kolektifi tarafından protesto edilmişti.

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanlığı, Çeçen’i protesto eden iki öğrenciye soruşturma açarak Çeçen’e “sahip çıktığını” gösterdi.

Soruşturma gerekçesi olarak da “sloganlar atarak protesto etmek”, “fakülte binasına giriş kapısından yerleşke girişine kadar tepki göstermek”, “eylem görüntülerinin kayda alınması” gösterildi.

Konuyla ilgili açıklama yapan Öğrenci Kolektifleri ise bu soruşturmanın fişleme ve korkutma politikası olduğuna dikkat çekti.

Emekçi Kadın Platformu toplantısı

KESK Kadın Komisyonu'nun çağrısıyla Manisa'daki tüm siyasi parti, kitle örgütleri, ilerici ve devrimci kurumlar Manisa Öğretmen Evi'nde bir toplantı gerçekleştirdiler. Manisa Emekçi Kadın Platformu kurulmasına yönelik olarak gerçekleştirilen toplantıda 8 Mart ile ilgili eylem ve etkinlikler planlandı.

Manisa SES ve Eğitim-Sen kadın komisyonlarının 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne iki ay kala başlattıkları çalışmalar genişleyerek devam ediyor. 10 Şubat Cuma günü tüm kitle örgütlerine yapılan çağrıyla bir toplantı gerçekleştirildi.

KESK dönem sözcüsü ve SES Şube Başkanı Serpil Deniz'in açılış konuşmasını yaptığı toplantıda KESK Kadın Komisyonları'nın önden başlattıkları 8 Mart çalışmalarının bilgisi aktarıldı. Gerçekleştirilecek olan etkinliklerin ve eylemlerin güçlendirilmesi çerçevesinde bir tartışma yapıldı.

Toplantıya, ÖDP, TKP, EDP, EMEP, CHP, HDK, TTB, SAHHAD, Emekli-Sen, Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği, Cumhuriyetçi Kadınlar, ADD ve

BDSP olmak üzere 14 örgütün temsilcisi katıldı. Alevi Kültür Derneği ve Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı'nın da mazeret belirttiği ve her türlü desteği sunacağını bildirdiği toplantıda katılımcıların tek tek görüş ve önerileri alındı.

Bu kapsamda,

- 8 Mart gününe kadar tüm Perşembe günlerini emekçi kadınlarla buluşma günü olarak karar altına aldı.

- 25 Şubat'ta "Emekçi kadınlar kahvaltıda buluşuyor" başlıklı bir etkinlik düzenlenmesi kararlaştırıldı.

- 1 Mart günü Manolya Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirerek 8 Mart eylem takviminin duyurulması ve Manisa işçi ve emekçilerine çağrıda bulunulması kararlaştırıldı.

- 2 Mart günü kadın sorunu ve çözüm üzerine bir panel organize edilecek.

- 7 Mart günü Manisa'da bir yürüyüş düzenlenecek.

- 8 Mart günü de bir salon etkinliği düzenlenecek.

Kızıl Bayrak / Manisa

“Kadınlar susmadı, susmayacaklar!”

Ankara Kadın Platformu, KESK'li kadın sendikacıların gözaltına alınmasını 14 Şubat günü Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile protesto etti. “Örgütlü kadın hareketi susturulamaz/Kadın hareketinden elini çek!” yazılı pankart açan kadınlar “Jin Jiyan Azadi”, “KESK'li kadınlar serbest bırakılsın”, “Eşitlik, özgürlük, barış mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz” yazılı dövizler taşıdılar.

Yapılan açıklamada bu operasyonun 8 Mart hazırlık sürecine denk getirilmesinin tesadüf olmadığı belirtilerek 8 Mart'ta alanlara daha güçlü çıkma çağrısı yapıldı. “Erkek egemen iktidar hem tek tek kadınlara, hem de kadınların kurtuluş mücadelesine emek veren örgütlü kadınlara düşmandır.” denilen açıklama “Yaşasın kadın dayanışması” sloganı ile son buldu.

“Hepimiz Birer Mehmet Özer’iz”

Ankara Kadın Platformu'nun eyleminin hemen ardından ÇHD, İHD, Düşünceye Özgürlük Girişimi, Ankara Aydın-Sanatçı Girişimi, Devrimci 78'liler Federasyonu ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin çağrısıyla bir araya gelen yüzlerce kişi şair Mehmet Özer'e sahip çıktı. Ailesi ve dostlarının da katıldığı eylemde basın açıklamasını şair Ahmet Telli okudu.

KCK operasyonu gerekçesi ile gözaltına alınan Mehmet Özer, uçakla İstanbul'a götürüldü. Evi basılarak talan edilen Mehmet Özer'in bu sırada yanında olan ÇHD Genel başkanı Avukat Selçuk Kozağaçlı da eylemde bir konuşma yaptı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Billur Tuz direnişçisinden 8 Mart mesajı

Hayatın yükü her zaman kadınlardaydı, hala da aynı. Biz burada yani bu fabrikada da bunu gördük. Her yere koştuk, çalıştık çabaladık. Ama sonucu böyle oldu. Burada olmaktan pişman mıyız? Değiliz! Sonuçta biz hakkımızı arıyoruz. Bu şekilde kazanacaksak, bu şekilde devam edeceğiz. Sonuçta sömürülen her zaman biziz. İşçi kadınlar da gözlerini açsınlar.

Biz uyandık, onlar da uyansınlar. Mücadele etsinler haklarını arasınlar. Herkes mücadeleye katılsın ki bundan sonraki kadınlarımız da bedel ödemesinler. Bu mücadelenin başlangıcını biz de yapmadık, bizden önce de vardı tabiki. Biz de tarihteki yerimizi alacağız. Burada 6 kadınız, kış günü mücadele ediyoruz. Emekçi kadınlar gününü kutluyorum.

Mehtap Tekin

Ümraniye'de “kadın sorunu” semineri

Ümraniye işçi Birliği 8 Mart öncesinde seminer gerçekleştirdi. 12 Şubat Pazar günü gerçekleşen seminerde, kadın sorununun tarihsel boyutu ve farklı toplumlarda kadının durumuna değinildi. Kar üzerine kurulu kapitalist düzen var olduğu sürece, yani özel mülkiyet var olduğu sürece bu sorunun olacağı, kapitalist düzende emekçi kadının üretimdeki yeri, metalaşması, aile kurumunda kadına biçilen değerler ve kadın sorununun toplumsal bir sorun olduğu belirtilerek bunun sosyalist devrimle çözüleceği vurgulandı. Kadın sorununun özünde emekçi kadın sorunu olduğu, kadın patronun erkek patrone farklı olmadığı, ikisinin de işçi ve emekçi kadın ve erkekleri sömürdüğünün altı çizildi. Daha sonra 8 Mart tarihsel olarak ele alındı.

Seminer katılan herkes söz alarak görüşlerini belirtti. Seminer bitiminde Devrimci 8 Mart Platformu'nun düzenleyeceği mitinge çağrı yapıldı.

Sonrasında 26 Şubat günü gerçekleşecek 8 Mart etkinliği hatırlatılarak etkinliğe güç katma çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Ares'i kışkıandıran askerler diyarında acı olağandır!

“ABD birliklerinden biri Kızılderililer için çıkan zorunlu ikamet yasası nedeniyle bir rezervuara zorunlu göçle görevlendirilir. ABD birliği kabileyi önce silahsızlandırmaya girişir. 300 kişilik kabilede av için kullanılan birkaç tüfek vardır.

Kızılderililer'den biri silahını vermek istemez, ona çok para verdiğini söylemektedir. ABD birliği önce tabancalarıyla, sonra ise tepedeki iki Hotekins topuyla katliama başlar. Kızılderililer bıçaklarıyla cevap verirler. Bir saat içinde kabilede 120 kişi sağ kalmıştır. ABD resmi tarihi bu katliamı “yaralı bir savaşı” olarak yazacak kadar utançtan yoksundur.

“*

Ümit yoldaş bu sözlerle anlatır karanlık yüzlerin savaşını. Savaş tarihin her sayfasında yer alır. Yer almak zorunda kalınır. Savaşa dair ne varsa hayatın şekillenişine eşdeğerdir. İnsanlık tarihinin her gelişiminde savaş daha da acımasız olarak yer alır. Sanki ters orantılı bir denklemi yaşar insanlık. Tarih ilerledikçe savaşlardaki acı ve vahşet artar. Düşünün ki ilk savaşta amaç hedefi kazanmak için zoru kullanmakken şimdi düşmanın geleceği de yok edilmektedir. Amerika Birleşik Devletleri ise dünyanın gelmiş geçmiş en vahşi savaşıdır. Tüm dünyaya sunduğu kötü ünlü katliamları ile savaşı kirli bir aşamaya taşımıştır. Kızılderililerle başladığı katliam bilincini her zaman açığa vuracak yeni bir alan bulmuştur. Her katliamla kapitalizmin tek başına ekonomi üzerine bir ideoloji olmadığını insanlığı karanlık bir hayvana dönüştürdüğünü ispatlamıştır.

İkinci Dünya Savaşı'nın son anlarında 6 Ağustos 1945'te ilk atom bombası hedefe ulaştı. Hiroşima'nın kaderini 3 gün sonra Nagazaki de paylaşacaktı. Bu iki şehir hiç de ordu karargahları ya da savaş alanları değildi. Amaç Japonya'ya savaştan sonra sanayi ve ekonomi olarak ayağa kalkmasını engelleyecek bir yıkım yaşatmaktır. İşte askeri alan dışında savaşmanın en büyük adımı. İşte savaşın ve ordunun etik değerleriyle varlığının bittiği yer.

Bunları düşündüren bir televizyon haberi. Makarnayı soğuk servis ettiği için komutanından dayak ve hakaret yiyen askerin haberi sırasında bilinç altının yansımaları. Doluyuz bu hayatı sunan sisteme. Ama sitemkarlık değil içimizden geçen. Bir sistem yaratıldı, şimdi sonuçlarını çekiyoruz işte. Komutan soğuk yemek için askerin bacağına kırmasına ne denir ki! Bu sistemin yarattığı ordu ve askerlik algısında olağan durumlara ne tepki verilir? Sonuçta komutan ast üst ilişkisine dokunmamıştır. Ya da daha kötülerini görmediniz mi? Kürtçe türkü söylediği için öldüren polis farklı mıydı? Sokakta yürürken bakmadınız mı hiç belindeki silahla tehditkar bakışlı lacivert üniformalı düzen askerlerine. Ne fark var aralarında. İkisi de aynı sisteme hizmet eden kapı önü köpekleri değil mi?

“Elinde pimi çekilmiş el bombası bulunan Er Öztürk, Teğmen Tümer'in bulunduğu mevziye giderek “25 yaşına geldim. 75 gün askerliğim kaldı. Beni öldüreceksiniz” dedi ve pimi kendisinden istedi. Ama Komutan Tümer, “nöbet yerine git, ben gelip takacağım zamanı biliyorum” karşılığını verdi. Bunun üzerine Öztürk, çevredeki diğer mevzilere, pim aramaya arkadaşlarından yardım istemeye gitti. İkinci kez komutanın yanına geldiğinde yine aynı cevapla karşılaştı. Tekrar mevziler arasında dolaşmaya başladı. Olayın üzerinden çok geçmeden

de arkadaşları Mesut Bulut, İbrahim Yaman ve Ali Osman Altın'ın bulunduğu mevziye geldi. Bu sırada Öztürk'ün elleri terlediği için bomba büyük bir gürültüyle patladı. Öztürk ve 3 arkadaşı olay yerinde yaşamını kaybetti.”**

İşte ordu sisteminin tipik sonuçlarından biri. Unutulmuş her hikaye arasında bağ bulamayanlar burjuva medyası her yeni olayla tekrar haber yapar. Ama biz biliyoruz bunun nedenlerini ve bekliyoruz daha vahşi katliamları.

“Askerlik yaptığı KKTC'deki birlikte bir arkadaşıyla tartıştığı gerekçesiyle 'DİSKO' olarak adlandırılan disiplin koğuşuna konulan Uğur Kantar, gardiyan olarak görev yapan erler tarafından yapılan işkence sonucu fenalaşınca GATA'ya gönderilmişti. Yaklaşık 2,5 ay boyunca GATA'da tedavi gören Uğur Kantar, geçen salı yaşamını yitirmişti.” ***

Disiplin koğuşuna “Disko” demek bile bu sistemin bir tezahürü olsa gerek. Trajikomik hikayeler yazılır bu sistemde. Çünkü ağlanacak hale gülmek gözyaşlarının da sınırı olduğunu bilmekten ileri gelir. İkiyüzlülüğü kimliklerinin parçası yapan bir sistemin askerinde acı ve şiddet doğallığın ürünüdür. Ya da Ermeni olduğu için öldürülen Sevak Şahin Balıkcı adlı askerin hikayesi Hrant'ınkinden daha mı az acıdır? Hayır! Biliyoruz ki “Ermeni dölü” diyerek küfür etmeyi öğreten sistem, askerde katletmesini de öğretir.

Türkiye coğrafyasından örneklerle ordunun iç yapısındaki şiddeti vurguluyoruz. Ama bu kültür iddia edildiği gibi ne Türklüğe aittir, ne de Türkiye'yle sınırlıdır. Balkanlar'dan Afrika'ya, Amerika'dan Çin'e kadar dünyanın dört bir yanında ordu tanımlı kapitalist sistemin gururunu okşayacak katliamlar ve işkence örnekleri tasır. Her savaşları bir

öncekinden daha kanlı ve daha vahşi olanlar için savaş çoktan vücut değiştirmiştir. Artık cepheye daha az öldürmek, cephe gerisinde katliam esastır. Bunun için askerlerin birbirinin yüzünü bile görmeden öleceği füzeleri geliştiriyorlar. Bunun için tek başına metal ve alevle durmayıp nükleer enerjiyi de ölüme çeviriyorlar.

“Ve o kazanabilir her savaşı son savaştan gayrı.”****

Savaşa ve askerliğe laf uzatacak değiliz. Yok, askerlikten soğutmanın cezasından korkmayız. Ancak biz de savaş çağrısı taşıırken savaşa laf uzatamayız. Komünist düşüncenin ilk tohumları atıldığı andan itibaren insanlığın en büyük çağrısı son savaşı yaratmak üzerinedir. Tüm ustaların kalemi, şiirlerin illa ki bir satırı son savaşı betimler. Biz başka bir alemi isterken bunun savaşı, sınırsız ve sınıfsız bir toplum olduğunu birçok kez tasvir ettik. İşte bunun için Ares'i bile kışkıandıran askerlerin olduğu bir dünyadayız. İşte bu dünyada şiddet olağandır. Barışsa ancak hayallerde ve geleceğin savaşını yürütenlerde bulunur. Bu sistemin, savaşı bile kirleten kimliğine isyanımız var! Savaşı kirleten barışın da adını kullanıyor. Dökülen her kanı barışa atfederek anlamları da katlediyorlar.

Bu yazı son sözsüz bitecek. Zira son söz son savaşa ayrılacak. Sabırsızlık zamanlarında bir kez daha şiirlere sarılarak mezarı kazılmış olanı mezarı gömmek için.

Son savaşı bekleyen bir ruh haliyle...

* Ümit Altuntaş

** Radikal 26/08/2009

*** Radikal 17/10/2011

**** Bertolt Brecht

Gazi’de çeteleşmeye ve yozlaşmaya karşı yürüyüş

İstanbul Gazi Mahallesi’nde devlet destekli çete saldırısına karşı biraraya gelen ilerici ve devrimci güçler 12 Şubat Pazar günü yürüyüş gerçekleştirdi.

Çetelerin devrimcilere ve halka silahla saldırmasının protesto edildiği eylem, Alınteri, BDP, BDSP, DHF, Devrimci Yolda Özgürlük, ESP, Gazi Muhtarlığı, Gazi Cemevi, Gazi Halkları, Partizan, SODAP, Sultangazi Dersimliler Derneği ve TKP tarafından örgütlendi.

Eylemde, devletin çeteler yoluyla emekçileri sindirmeye çalıştığı ifade edilerek, saldırılara geçit vermeme kararlılığı haykırıldı.

“Devlet besliyor çeteler kan döküyor”

Karakol Durağı’nda biraraya gelen kurumlar “Çeteleşmeye ve yozlaşmaya geçit vermeyeceğiz” pankartı açtılar. Yüzlerce kişinin katıldığı yürüyüş boyunca, “Çetelere geçit vermeyeceğiz!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Devlet besliyor çeteler kan döküyor”, “Emekçiler saflara hesap sormaya!” sloganları haykırıldı.

Yürüyüş güzergahı üzerinde mahallenin çeşitli

yerlerinde durularak ajitasyon konuşmaları yapıldı. Konuşmalarda çetelerin devlet destekli olarak halkı sindirmeye çalıştığı, uyuşturucu satarak özellikle gençleri yozlaştırdıkları, hırsızlık yaptıkları, mahallede haraç toplamaya çalıştıkları teşhir edildi. Çeteleşmenin ve yozlaşmanın, halkın devrimcilerle birlikte mücadele etmesi ile engelleneceği vurgulanarak mücadeleye katılım çağrısı yapıldı.

Mahalle halkının yoğun ilgi gösterdiği eylemde emekçiler çetelere karşı duydukları öfkeyi alkışlarla ve yürüyüşe katılarak gösterdi.

Eski adı ile Nalburlar olan durağın önüne kadar yürüyüş yapılarak, basın açıklaması okundu. Açıklamayı okuyan Barış Kılıç, saldırıların polisin gözü önünde gerçekleştiğini vurgulayarak, devletin saldırılardaki rolüne işaret etti. Devletin özellikle devrimcilerin, yurtseverlerin ve halkın bedeller ödeyerek kurduğu emekçi mahallelerinde sistemli olarak yaptığı bu olayların temel amacının, gençleri uyuşturucuya alıştırmak toplumsal mücadelenin gelişmesinin engellenmesi olduğunun altı çizildi.

Açıklama, Gazi Mahallesi’nde oturan emekçilere mücadele çağrısı yapılarak bitirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Emperyalist müdahaleye hayır!”

11 Şubat 2012 | Ankara

Ankara NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik, 11 Şubat günü Yüksel Caddesi’nde gerçekleştirdiği eylemle Suriye’ye yönelik olası emperyalist müdahaleleri protesto etti. Suriye basınının da ilgi gösterdiği eylemde bir kez daha direnen halkların yanında olma çağrısı yapıldı. Saat 14.00’te başlayan eylemde “Emperyalizmin Savaş Üssü Olmayacağı!” ve “Emperyalist Müdahaleye Hayır! Suriye Halkına Özgürlük!” şiarlı pankartlar açıldı. Birlik içerisinde olan kurumların flama ve dövizleriyle katıldığı eylemde “Emperyalizme kalkan olmayacağı”, “Emperyalistler, işbirlikçiler 6. filoyu unutmayın”, “Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak”, “Emperyalizm düşman, halklar kardeştir” sloganları haykırıldı.

Ardından basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada emperyalistlerin Ortadoğu’da yaşanan halk isyanlarını kendi lehlerine çevirmek için kirli oyunları ve pazarlıkları devreye sokarak isyanları sınıfsal ve toplumsal özünden uzaklaştırmaya çalıştıkları vurgulandı. Bunun yanında, Libya ve Suriye örnekleri üzerinden TC devletinin bölgedeki etkin taşeronluk rolünün açıkça ortaya çıkmış olduğu söylendi. Kapitalist-emperyalist sistemin, krizini atlatabilmek için savaş politikalarını devreye soktuğu, yeni pazarlar açmak uğruna emperyalist saldırganlığın dozunu arttırdığı belirtildi. Suriye’de yaşananları bahane eden emperyalistlerin bir kez daha paylaşım savaşını gündemlerine aldıkları söylendi. Açıklamada TC’nin ve AKP hükümetinin bu süreçte oynadığı çirkin rol teşhir edildi. Başkalarına akıl verenlerin kendi ülkelerinde yarattığı baskı ve terör tablosu ortaya konuldu.

Açıklama şu sözlerle devam etti: “Ancak buradan belirtmek isteriz ki; Erdoğan başkanlığındaki AKP hükümetinin iktidarda olduğu dönemde Türkiye’de yaşanan zulümlerin çapı Suriye’dekinden çok da farklı değil. Binlerce Kürt siyasetçi cezaevlerine kapatılmış, daha yakın zamanda Roboski’de 34 köylü askeri savaş uçakları tarafından katledilmiş, Metin Lokumcu HES’lere karşı mücadelesinde polis tarafından katledilmiş, yine Alaattin Karadağ sokak ortasında polis tarafından katledilmiş, yüzlerce devrimci-sosyalist düzmece operasyonlarla tutuklanmışken Erdoğan’ın kendisini nasıl meşru gördüğünü ise merak ediyoruz.”

BDSP eyleme kızıl flamaları ile katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Sarıgazi’de NFKKB çalışması

Sermaye sınıfının sözcüleri Ortadoğu halklarına karşı emperyalist devletlerin taşeronluğunu yaparken, ilerici ve devrimci güçler de faaliyetlerini ve eylemlerini sürdürerek NATO ve Füze Kalkanı’na karşı birlik çağrısını işçi ve emekçilere taşıyor.

Bu kapsamda, Nato ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik tarafından çıkarılan afişler Sarıgazi’de yapılıyor.

“Emperyalizme ve Siyonizme Kalkan Olmayacağız! / NATO’dan çıkılsın, emperyalist üsler kapatılsın!” yazılı afişler 13 Şubat günü Sarıgazi merkezde, Demokrasi Caddesi üzerinde ve çevre mahallede kullanıldı.

Başta ABD ve İsrail olmak üzere, kardeş halklara savaş açan ve bunun işbirliğini yapan tüm güçlere karşı devrimciler faaliyetlerini sürdürecektir, işçi ve emekçilere devletin katliamcı yüzünün teşhirini yapacak.

Kızıl Bayrak / Sarıgazi

EMPERYALİZME VE SİYONİZME KALKAN OLMAYACAĞIZ !

NATO ve FÜZE KALKANI KARŞITI BİRLİK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yurdumun kadın manzaları

*Türk kadını eşarbını yakın tutar alnına
Dilinde kocaman cümleler taşır
Perçemi kıvrılır tok yanağından
Her nerde ise hazırdır ağlaması*

*Kürt kadını ağzında ağıt taşı
Ya koca ya oğul bekler uzaklardan
Fistanı gurbetle bütün
Yazmasına özlem nakşeder
Her nerde ise hüznün taşır yanında*

*Izdırabın türküsünü söyler Arap kadını
Zehir gibi bakar erine
Haritadan silinmiş anlamıyla
Lisanı yasak doğum yerine
Kaybettiklerini anlatır çenesinde dövme
Dili savaş, dili gözyaşının dilidir
Her nerede ise dulluğunu yanında taşır*

*Aslında yok vatani bin yıllardır günahgar
Kimliği söylemez, tükürülür
Tarih buyurmuş yaşamak için
Oynamak zorunda Çingen kadını
Hayalinde hep çeribaşı
Her nereye giderse çengisini yanında taşır*

*Vesikasız aşklar geçirir
Umudun gümrüğünden
Girer çıkar yurdu yok sevdasının gurbeti
yok*

*Alınır satılır asılsız zamanlara
On dördünde başlar pembe düşleri
Pembe çantasında aşk satar yalandan
yaşayanlara
Aslında yaşamları yalandır hayat
kadınlarının*

Sarıgazi'den emekçi bir kadın

Çorlu'da "Katı atık istemiyoruz!" paneli

Türkiye'nin en verimli alanlarından biri olan Ergene Havzası'na kurulmak istenen katı atık tesisinin doğaya ve insan yaşamına vereceği zararlara karşı faaliyetlerini sürdüren Ergene İnisiyatifi, 12 Şubat Pazar günü Tekirdağ'ın Çorlu ilçesinde panel düzenledi.

Panele, Çevre Mühendisleri Odası'ndan Eylem Tuncaelli ve Tekirdağ Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Yrd. Doç. Dr. Cemal Polat katıldı.

Panelin ilk bölümünde konuşan Eylem Tuncaelli katı atık tesislerinin insan sağlığına zarar verdiğini ve bu konudaki denetimlerin gevşek ve danışıklı olduğunu belirtti. Bu plana karşı birlikte karşı koymak gerektiğini söyleyen Tuncaelli'nin ardından Ziraat Mühendisleri Odası Tekirdağ Şube Başkanı Yrd. Doç. Dr. Cemal Polat, katı atık tesislerinin toprağa verdiği zararları anlattı.

Ayrıca bölgede yaşayan insanların bu konunun ciddiyetini ve önemini anlamadıklarını vurgulayarak Trakya topraklarının çok verimli topraklar olduğunu, bu topraklara sahip çıkılmazsa Ergene Vadisi'nde balık, topraklarda da insan yaşayamayacak duruma gelineceğini ifade etti.

Panelistlerin konuşmasının ardından soru cevap bölümüyle devam eden etkinliğe 40 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Çorlu

Tutukulu yakınlarından eylem

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası üyelerinin tutukluluklarının 286.gününde tutuklu yakınları tarafından eylem yapıldı.

Her hafta yapılan 11 Şubat günü İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde gerçekleştirildi. Eylemde "İzmir'de adalet istiyoruz/Tutuklu yakınları" pankartı açıldı.

Açıklamada tutukluluk sürecine avukatlar aracılığıyla itiraz edildiği ve yine "red" cevabı alındığı ifade edildi. Ayrıca Bergama Cezaevi'nde tutuklu bulunanların yeni açılacak olan ve inşaatı devam eden Şakran Cezaevi'ne götürüldükleri söylendi. Tutukluların eşyalarını almasına izin verilmediği belirtilerek yaşanan hukuksuzluk eleştirildi.

Eylem beyaz güvercinlerin uçurulmasıyla bitirildi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Çorlu'da Uludere protestosuna soruşturma terörü

30 Aralık 2011 tarihinde Çorlu HDK, TKP, BDSP, Gençlik Muhalefeti, Halk Cephesi tarafından gerçekleştirilen ve yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylemle ilgili olarak 40 gün sonra 31 kişi hakkında 2911 sayılı kanuna muhalefet etmekten soruşturma başlatıldı. Soruşturma açılanlar arasında HDK daimi meclis üyesi, BDP PM üyesi, BDP Tekirdağ İl, Çorlu, Çerkezköy ilçe başkanları, EMEP Çorlu İlçe Başkanı, ESP Çorlu İlçe Başkanı, TKP Çorlu İlçe Örgütü üyeleri, Namık Kemal Üniversitesi öğrencileri, BDSP çalışanları, Gençlik Muhalefeti üyeleri ve HDK üyeleri

bulunuyor.

Soruşturmaya gerekçe olarak Çorlu Cumhuriyet Meydanı'ndaki eyleme toplu olarak gelmesi, yürüyüş ve sloganlar gerekçe gösterilirken, Çorlu Emniyeti rastgele ve keyfi bir biçimde, yürüyüşe katılmayan fakat meydandaki eyleme katılanlar hakkında da yürüyüşe katılmaktan dolayı soruşturma yürütüyor.

Açılan soruşturmada yöneltilen soru devletin zihniyetinin itirafı gibiydi. Emniyet tarafından sorulan soruya göre "Şırnak ili Uludere ilçesinde yürütülen KCK/PKK operasyonu sonucu hayatını kaybeden

kişiler için yapılan eyleme ve yürüyüşe katılıp slogan attınız mı" suçlaması yöneltildi. İfade veren kişiler, yaşanan saldırının emniyetin ifade ettiği gibi KCK/PKK operasyonu olmadığı, ölenlerin sivil kişiler olduğu ve devletin dahi olayın bir hata olduğunu kabul ettiği açıkken, emniyet tarafından hayatını kaybeden insanların suçlanmasının kabul edilemez olduğu vurgulandı. Aynı zamanda sorulan bu soruyla, katliamı protesto edenler bilinçli olarak "terörizmi övme" kapsamına alınması yönünde gayret gösteriliyor.

Kızıl Bayrak / Çorlu

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

Ücretsiz PDF-Kitap-Arsivi - <https://rantey.org>

**Özgürlük
ve eşitlik
sosyalizmdè!**

**8 Mart'ta
alanlara!**